Filiera italiană (II). *Newsweek* pe urmele infractorilor români

ANUL 6 ■ NUMĂRUL 152 ■ PREȚ: 19,90 LEI ■ 18.08-21.09.2023

Newsweek ROMÂNIA

AI NEVOIE SĂ TE JOCI

SĂNĂTATEA TA ESTE ÎN PERICOL DACĂ NU FACI LOC PENTRU JOACĂ ÎN VIAȚA TA

23152
5 948494 000029

CENTRUL SOCIAL GHIOȘEȘTI

Construim un Centru Social la Ghioșești.
Află povestea noastră:
www.centrulsocialghiosesti.ro

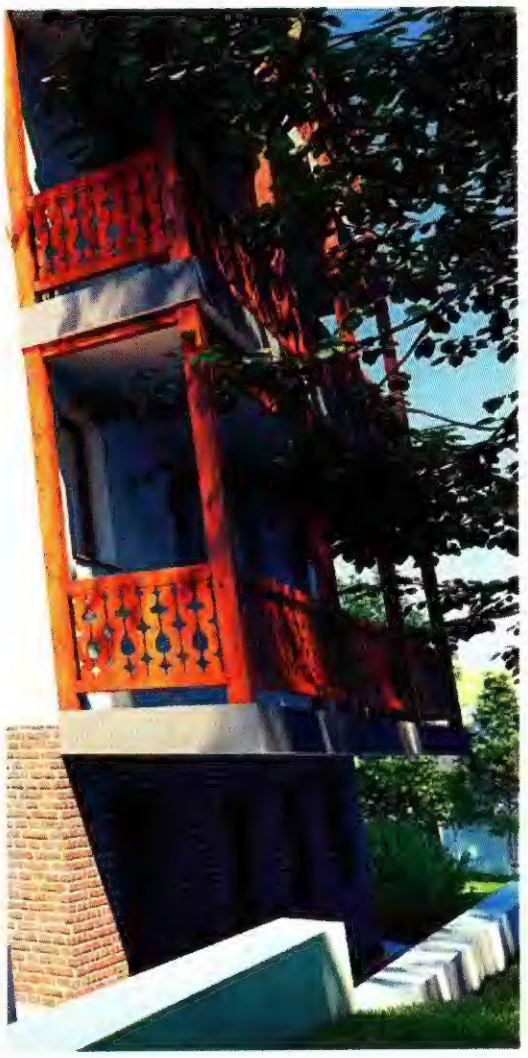

VINO ALĂTURI DE NOI!

Newsweek

18.08-21.09.2023 _ ANUL 6 _ NR.152

Apare lunar. Următoarea ediție va fi pe piață pe 22 septembrie 2023

SUMAR

Dosar

6 **Exclusiv**
Filiera Italiană (II)
8 Alina Bica este angajată în Italia la firma interpușilor Elenei Udrea
12 Mario Iorgulescu, relaxare italiană. Medicii îl feresc de proces
16 Săvulescu, maestrul falsurilor. În România fura terenuri de la bătrâne. În Italia stă într-o ruină

Opinii

20 ADRIAN ZUCKERMAN
O cale de urmat pentru a salva România

Cronica NATO

22 ION PETRESCU
Era concurenței strategice, în creștere

Periscop

24 Cum găsesc marile companii soluții pentru a-și îmbunătăți eficiența energetică

Internațional

26 **RO-exit?**
O Românie fără UE – de la „exit", la irelevanță
28 **Summit**
De ce își extinde NATO raza de acțiune în regiunea Asia-Pacific?
29 Cum să reciclezi uleiul din bucătărie
30 **Rusia**
Mașina de propagandă a Moscovei dă rateuri
38 **Monitorul dezinformării**
Cum sprijină marile branduri site-urile nesigure generate de inteligența artificială
42 **Advertorial**
Vitalia Mediu
Peste 18 ani dedicați protejării mediului din România

Magazin

44 **Știință**
Joaca nu este doar pentru copii
56 **Pe hartă**
Cele mai bune locuri pentru a călători cu câinele tău
60 **20 de ani Romaniacs**
Singura competiție de motorsport „născută" în România care a ajuns fenomen mondial

Calendar

64 România a întors armele împotriva Germaniei

»P.56

Newsweek ROMÂNIA

REDACȚIA

DIRECTOR GENERAL _ Sabin Orcan

Redactor-șef _ Petre Bădică
Redactor-șef adjunct _ Mihai Duță

Senior-editori:
Florin Budescu, Valeria Cupă, Adina Mutăr, Stelian Negrea, Răzvan Scăețeanu

Reporteri: Alin Crișan, Alexandru Pop, Daniel Toșa

Contributori: Remus Cernea, Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Ovidiu Nahoi, Ion Petrescu

Art director _ Cecilia Bălănescu

Corectură _ Monica Ady

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock profimedia

EDITOR
SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ Carmen Dincă

DIRECTOR PUBLICITATE _ Adrian Dinu
Telefon: 0722 250 070

EVENIMENTE _ Ioana Dumitru

OFFICE MANAGER _ Andrei Sabin Orcan

TIPAR:
Infopress Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

Focus _ ȘTIRI ÎN 4 FOTOGRAFII

BUCUREȘTI, ROMÂNIA

Cinci ani de la mitingul Diasporei

Nu există niciun vinovat pentru măcelul de la mitingul Diasporei, când Liviu Dragnea a ordonat gazarea manifestanților. 450 de răniți, niciun vinovat.

PROFIMEDIA IMAGES

GUVERNUL ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

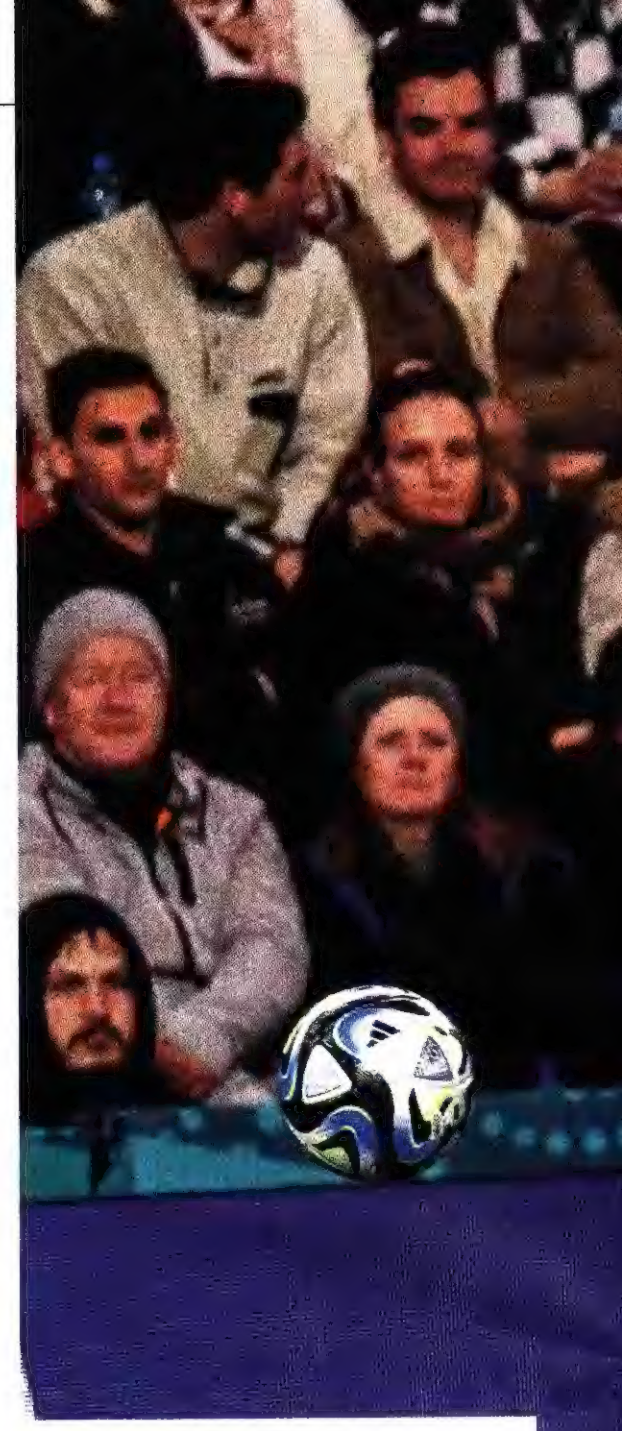

BUCUREȘTI, ROMÂNIA

Marea austeritate

Marcel Ciolacu a anunțat noi taxe și impozite, dar și concedierea a 200.000 de bugetari. La buget există o gaură de câteva miliarde care trebuie „umplută" prin măsuri de austeritate.

PROFIMEDIA IMAGES

BRAY, IRLANDA

Lumea plânge o mare artistă

Sute de oameni s-au aliniat pe străzi pentru a-i aduce un omagiu regretatei cântărețe irlandeze Sinead O'Connor, aplaudând cu lacrimi în ochi, cântând și aruncând flori.

PROFIMEDIA IMAGES

SYDNEY, AUSTRALIA

Campionatul de fotbal feminin

Imagine simbol de la partida dintre Maroc și Franța a turneului găzduit de Noua Zeelandă și Australia. S-au aliniat 32 de echipe naționale, iar desfășurarea va fi exact ca la turneul băieților.

PROFIMEDIA IMAGES

FILIERA ITALIANĂ (II)

BIBLIOTECA ALEPH

EXCLUSIV

PE URMELE INFRACTORILOR ROMÂNI CARE AU FUGIT ÎN PATRIA MAFIEI.

de
STELIAN NEGREA

FOTO: GETTY IMAGES

ALINA BICA este angajată în Italia la firma interpușilor Elenei Udrea

Fosta șefă Antimafia din România a păstrat și în Italia, unde a fugit, legătura cu fosta mână dreaptă a lui Traian Băsescu. Alina Bica muncește de la 9 la 17 la o companie deținută de interpușii Elenei Udrea. Și-a închis și restaurantul aflat pe numele concubinului ei.

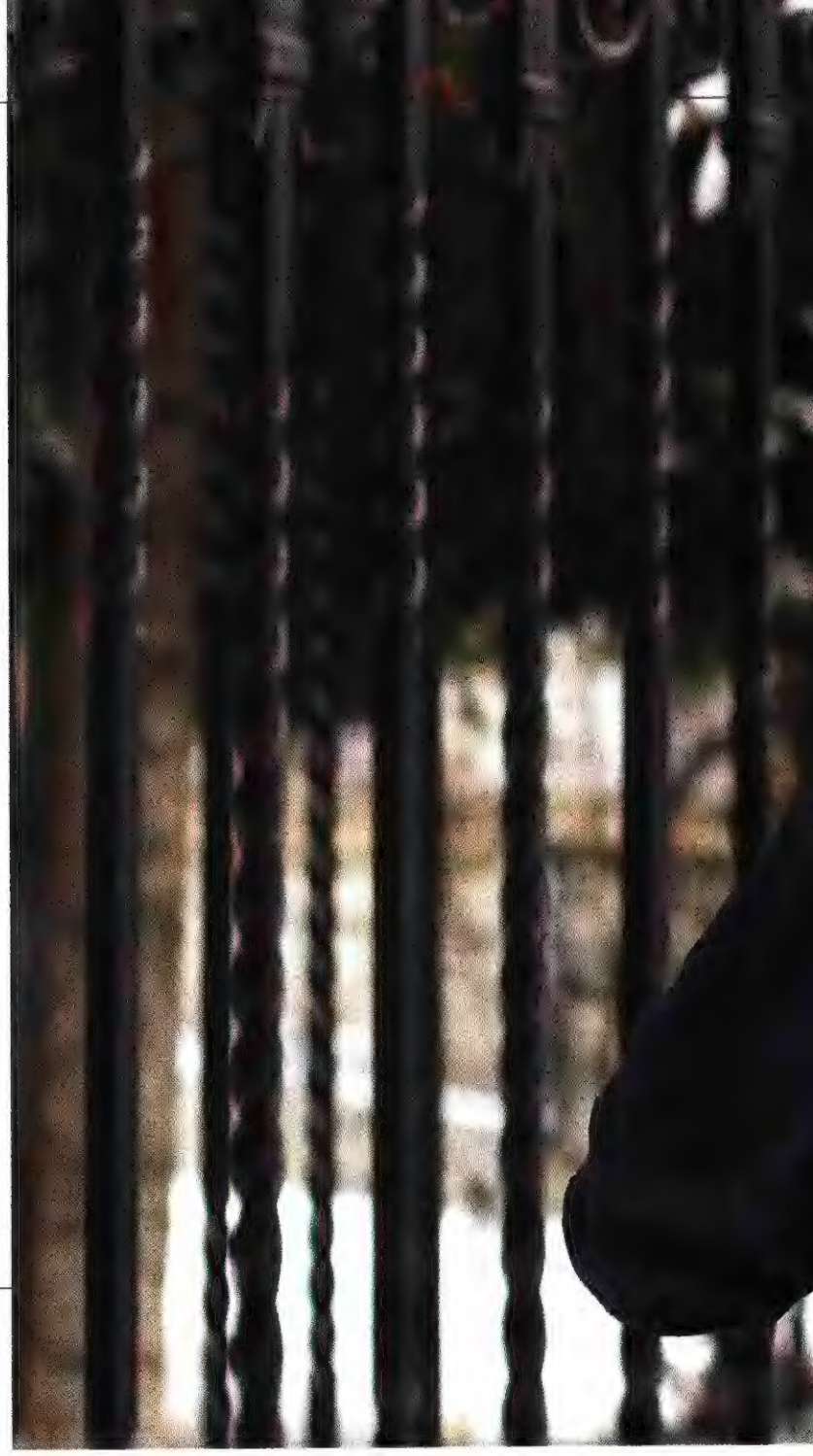

ALINA BICA A FOST ŞEFA DIRECŢIEI de Investigare a Infracţiunilor de Crimă Organizată şi Combatere a Terorismului (DIICOT), cea mai mare structură de procurori din România - câteva mii comparativ cu cele câteva sute ale DNA-ului.

Din această poziţie, l-a ajutat pe un om de afaceri să scape cu o condamnare mai uşoară. În schimbul unor atenţii.

S-a ales cu dosar penal şi o condamnare la 4 ani de închisoare cu executare.

Nu a stat să își execute pedeapsa în România și a fugit în Italia.

La Bari, în sud, o zonă mai săracă și mai coruptă. Unde mafia este mai prezentă, dar unde avocatul ei a fost de aceeași parte atât cu judecătorii, cât chiar și cu procurorii italieni.

Tot aici s-a refugiat și omul de afaceri Ioan Bene, condamnat la închisoare cu executare pentru că a dat mită unui fost preşedinte de Consiliu Judeţean.

Altamura, mi amore

Un colț de rai din sudul Italiei este mai însorit, mai colorat, dar mult mai sărac și prăfuit decât unul din nordul Italiei.

Altamura este o mică localitate „muzeu" de 70.000 de oameni, din sudul Italiei.

A fost aleasă ca loc de refugiu de către fosta șefă Antimafia din România.

Alina Bica nu a fugit din calea vreunei calamităţi naturale sau de vreun război, ci pentru că nu a vrut să facă închisoare în România, unde a fost condamnată la 4 ani cu executare.

Fapta? L-a ajutat pe un om de afaceri să primească o pedeapsă mai blândă. Într-un dosar anchetat tocmai de parchetul pe care îl conducea.

Ajutorul a venit în schimbul unei mite în terenuri și bani disimulate la apropiații săi.

Dacă ar fi fost avocat sau consilier juridic privat, Bica ar fi fost îndreptăţită să ofere consultanţă juridică. Și ar fi câştigat bani frumoși și cinstiți.

Din poziţia de demnitate publică, însă se cheamă că a favorizat infractorul.

„Privatizarea" funcţiei publice este unul din cancerele administraţiei românești. Adică extragerea de foloase materiale pentru propria persoană folosind autoritatea conferită de o poziție în administrația publică.

Însă cancerul devine irecuperabil când avem de-a face cu o fostă șefă a celui mai mare parchet din România. Cel care se lupta cu mafia. Cu cei care spălau bani din activități ilegale. Cu teroriștii.

Primul client al avocatului Di Giusto

Bica a fost condamnată definitiv în urmă cu trei ani. Fuge în Italia. În sud.

Unde este primul infractor român condamnat care și-l alege drept apărător pe Cristiano di Giusto, avocat de penal din Bari.

Acesta a devenit ulterior avocatul majorității celor 12 infractori fugiți în Italia pe urmele cărora a mers *Newsweek România*.

Din această perspectivă și având în vedere că Bica a ales să rămână la Bari, ea pare că a fost un cap de pod pentru toți ceilalți fugari, Arsene, Dragomir, Vâlcov etc.

Sau măcar un exemplu de urmat.

Specialitatea lui Di Giusto este să convingă instanţa de judecată să nu trimită infractorul să-şi execute pedeapsa în ţara unde a fost condamnat.

Aşa că, în noiembrie 2020, Curtea de Apel din Bari refuză să o predea pe Bica autorităţilor române.

La Bica, în mod cu totul neobişnuit, procurorii italieni, care ar fi trebuit în mod normal să fie de partea acuzării şi să accepte predarea lui Bica autorităţilor române, au fost de partea avocatului apărării.

Iar, la final, şi judecătorii au fost în asentimentul lor.

„Parchetul General a concluzionat pentru respingerea predării către autoritatea română, prin acceptarea mandatului european de arestare invocat în premisă şi pentru recunoaşterea în Italia a pedepsei penale străine; apărătorul a solicitat respingerea cererii şi, alternativ, recunoaşterea hotărârii străine împotriva clientului său; Curtea a pronunţat această hotărâre: (...)

➤ refuză predarea lui Bica Alina Mihaela.

➤ recunoaşte sentinţa penală menţionată mai sus a sentinţei nr. 1057 din 29.11.2016 de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a României.

➤ dispune executarea în Italia a pedepsei complexe aplicate lui Bica cu pedeapsa sus-menţionată şi deja stabilită de către autoritatea judiciară solicitantă în patru ani de închisoare (întrucât pedeapsa ispăşită cu titlu de arest preventiv este deja inclusă în calculul pedepsei) conform principiilor legii italiene, în temeiul şi în aplicarea articolului 16 din Decretul legislativ nr. 161/2010 cu înregistrare în cazierul judiciar italian, conform normelor italiene privind executarea pedepselor cu închisoarea".

Astfel arată sentinţa din noiembrie 2020 dată de Curtea de Apel din Bari.

ALINA BICA A FOST CONDAMNATĂ PENTRU CĂ A PRIMIT MITĂ PENTRU A-L FACE SCĂPAT PE UN OM DE AFACERI

Munceşte la compania apropiaţilor Elenei Udrea

De când a fugit în Italia, Bica s-a reprofilat profesional.

A avut două locuri de muncă.

Primul, la compania concubinului său.

Al doilea, unde este angajată şi în prezent, la compania apropiaţilor unei încă bune prietene de-a sa, Elena Udrea, fostul ministru al Dezvoltării şi o apropiată a fostului preşedinte al României, Traian Băsescu.

Aceasta îşi execută în România o pedeapsă de 6 ani de închisoare cu executare în dosarul gala Bute.

Fotografia cu cele două la cumpărături la Paris din urmă cu nouă ani a devenit celebră.

Bica şi Udrea au fugit de justiţia din România iniţial în Costa Rica.

Acum, Bica le-a declarat judecătorilor italieni că este angajată a companiei italiene Edilfarma SRL.

Sediul angajatorului italian al Alinei Bica se află într-o clădire cu pereţi scorojiţi

Are nevoie de un loc de muncă dar şi de un domiciliu stabil. Acesta din urmă este asigurat de concubinul ei.

Conform actelor de la registrul comerţului italian, unicul acţionar al firmei este compania românească Realtopfarma SA.

Conform registrului comerţului românesc, această companie este deţinută în proporţii egale de fostul deputat Adrian Gurzău, un colaborator strâns

FOTO: INQUAM PHOTOS / OCTAV GANEA

al Elenei Udrea, care i-a fost și naşă, și Marinel Alexandrov.

Acesta din urmă este fratele lui Adrian, tatăl singurului copil al Elenei Udrea.

Compania a intrat în insolvenţă. Destinele ei sunt, în continuare, conduse de Gurzău, care a rămas administratorul unic al acesteia.

Gurzău a fost condamnat la 3 ani de închisoare pentru trafic de influenţă.

Această companie este implicată în proiectul imobiliar Transilvania Smart City dezvoltat în Cluj Napoca. Demararea acestuia a fost făcută publică triumfal, în urmă cu doi ani, chiar de către Elena Udrea.

Era anunţat ca cel mai mare proiect imobiliar din sud-estul Europei: 10.000 de apartamente. O investiţie de 700 milioane de euro.

În vara lui 2022, proiectul era la stadiul de groapă săpată în care a fost turnat primul strat al fundaţiei. De atunci, nu a mai progresat deloc. În schimb, numeroşi clienţi au început să-şi ceară avansurile înapoi.

Și-a închis restaurantul

După vizita jurnaliştilor de la *Libertatea* de acum mai bine de două luni, la restaurantul din Bari deţinut de partenerul de viaţă al lui Bica, am vrut să-mi închei vilegiatura italiană gustând o pizza aici.

Nu a fost cu putinţă, pentru că restaurantul Noa, aflat la parterul unei vechi clădiri, era închis.

Nu era vorba că era o oră la care toate localurile erau închise. Am apucat să mănânc la un mic restaurant vizavi de sediul companiei angajatoare a lui Bica.

Doar că, pur și simplu, Bica l-a închis, în mod paradoxal, nedorindu-şi publicitate. Și închis a rămas şi în ziua de astăzi.

Pe Google apare că e închis temporar de cel puţin două luni de zile.

Bica le-a mai declarat un loc de muncă judecătorilor italieni: angajată la o casă de avocatură: Studio Legale Indrio din Altamura.

Ba chiar că va face muncă de voluntariat, care îi va fi atribuită de Biroul de Execuţie Penală de pe lângă instanţa de judecată.

Fie dă cu mătura prin oraş, fie le vorbeşte italienilor despre ispăşirea păcatelor.

Cum sună libertatea italiană pentru Bica

Doi ani de zile i-a luat aceleiași Curţi de Apel din Bari să echivaleze în Italia pedeapsa primită de Bica în România.

La sfârşitul lui februarie 2023, instanţa a decis ca Bica să-şi execute în Italia cei patru ani cu executare primiţi în România.

Însă nu în puşcărie, ci în libertate. Cu anumite condiţii.

Libertatea imediată a lui Bica este extrem de concisă. Pentru că sediul companiei sale angajatoare, reşedinţa sa italiană și sediul restaurantului se aflau extrem de aproape unul de celălalt, într-un perimetru de câteva sute de metri.

Nu faci mai mult de cinci minute de la locul de muncă declarat la compania apropiaţilor Elenei Udrea până la reşedinţa Alinei Bica şi de acolo până la restaurantul concubinului acesteia.

Reşedinţa italiană declarată a Alinei Bica se află pe o stradă îngustă din Altamura

Libertatea extinsă se întinde însă pe 432 kilometri pătraţi cât are Altamura. Bica nu are voie, pe timpul executării pedepsei, să iasă afară din casă între 9 seara și 7 dimineaţa, decât cu acordul expres al autorităţilor italiene.

ALINA BICA
și-a închis retaurantul din Italia (stânga jos). Reședința italiană declarată a Alinei Bica se află pe o străduță îngustă din Altamura (sus stânga). Sediul angajatorului italian al Alinei Bica se află într-o clădire cu pereți scorojiți

Nu are voie să intre în baruri unde se consumă alcool și în săli de jocuri, discoteci, localuri deschise noaptea care sunt frecventate de toxicomani sau alcoolici, nu are voie să aibă arme sau arme albe și nici să consume substanțe stupefiante sau să facă abuz de alcool. Poate părăsi localitatea doar cu acordul aceloraşi autorități. Trebuie să îndeplinească punctual obligațiile de asistență familială. Nu are voie să aibă un comportament în afara legii. În caz contrar, i se va ridica măsura de probațiune care i-a fost acordată și care i-a înlocuit regimul de detenție din România.

E o libertate limitată, însă, la sfârșitul zilei, nu este nici o zi de pușcărie în România. Este acasă cu partenerul de viață. Departe de închisoarea de la Tîrgșor unde e închisă Udrea.

Bene și oaza de lângă stadion

La doi pași de stadionul din Bari, a cărui siluetă se zărește din orice punct al orașului, se află un complex imobiliar străjuit pe toate părțile de garduri impenetrabile.

Aici, într-o superbă vilă cu piscină, își are reședința italiană omul de afaceri Ioan Bene. Din nefericire, nu pot să stau la doi pași de ea.

Ba chiar, după câteva poze de la intrarea în complexul imobiliar, portarul iese nervos să mă apostrofeze că n-am voie să fac nicio poză.

Îi spun totuși în engleză că e domeniu public. Înțelege și-mi replică că nu e domeniu public.

Dintre toți cei 12 fugari români din Italia, Bene are cea mai spectaculoasă reședință italiană. Cea declarată în fața judecătorilor italieni.

Bene a fost condamnat la șase ani de închisoare pentru că i-a dat mită lui Horia Uioreanu, fost președinte al Consiliului Județea Cluj, ca să-i meargă ca unse contractele cu statul.

Nu a vrut să facă pușcărie în România și a fugit în Italia. Unde, după ce a executat un an de închisoare la închisoarea din Turi, din zona Bari, a ieșit.

Pentru a-și trata o dependență. Cel mai probabil de alcool.

O INSTANȚĂ ITALIANĂ A DECIS CA BICA SĂ-ȘI EXECUTE ÎN ITALIA CEI PATRU ANI CU EXECUTARE PRIMIȚI ÎN ROMÂNIA

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

MARIO IORGULESCU, relaxare italiană. Medicii îl feresc de proces

Mario Iorgulescu a ucis, beat și drogat la volan, un om. Anterior participase la sechestrarea unei persoane. A fugit în Italia, unde s-a îmbolnăvit brusc. Instanța de judecată i-a făcut cadou de ziua lui un refuz de predare către autoritățile române.

MARIO IORGULESCU A FOST MEREU un răsfăţat. O beizadea de Dorobanţi căruia tatăl, Gino Iorgulescu, i-a făcut toate poftele.

Avea şi de unde. Conduce de ani de zile Liga Profesionistă de Fotbal (LPF). Forul care se ocupă de competiţiile interne de fotbal.

I-a cumpărat lui Mario inclusiv un Aston Martin DBS. O maşină al cărei preţ pleacă de la 300.000 de euro. Pe care a condus-o într-o seară de septembrie cu peste 140 de kilometri la oră. Era şi beat criţă, şi drogat. Traversa o criză de gelozie. În toiul nopţii traversa şi nordul Bucureştiului. A dat peste un om fără noroc. L-a omorât pe loc.

N-a mai stat să aştepte pedeapsa Justiţiei şi a fugit imediat în Italia.

După trei ani de la tragedie, Mario Iorgulescu a fost condamnat la 15 ani şi 8 luni de închisoare cu executare.

Newsweek România a mers pe urmele lui Mario Iorgulescu şi este în măsură să vă prezinte locurile unde se relaxează sau se tratează în Italia, de unde speră să nu fie niciodată extrădat în România, să-şi execute pedeapsa pentru ucidere din culpă.

Din cei 12 infractori români refugiaţi în Italia, cazul lui Mario Iorgulescu este unul special. Este singurul care nu a fost condamnat pentru fapte de corupţie.

Are două mandate europene de arestare pe numele său: unul pentru ucidere din culpă, altul pentru lipsire ilegală de libertate.

Medicii italieni îl ţin departe de proces. Judecătorii italieni i-au făcut cadou de ziua lui respingerea celor două mandate de arestare.

Pe baza diagnosticului medicilor.

Peisaje mirifice din *Gladiatorul*

Governolo este o mică localitate din inima Italiei, în provincia Modena, părăsită în mijlocul unor peisaje mirifice. De-a dreptul bucolice. Peisaje pe care le-ai putea folosi să filmezi *Gladiatorul 2*.

Sunt atât de frumoase, încât pur şi simplu uiţi pe urmele cui te afli. Parcă ai ajuns în Rai, căutând un mărunt diavol.

Crame aruncate pe dealuri străjuite de întinderi de viţă de vie şi de copaci falnici. Şosele înguste de-ţi vine să te îmbrăţişezi de fericire cu şoferul de pe contrasens. Podeţe care unesc două maluri identic de frumoase.

Îţi vine să urli de bucurie că te afli acolo, dar şi de revoltă că o beiza-

FOTO: INSTAGRAM

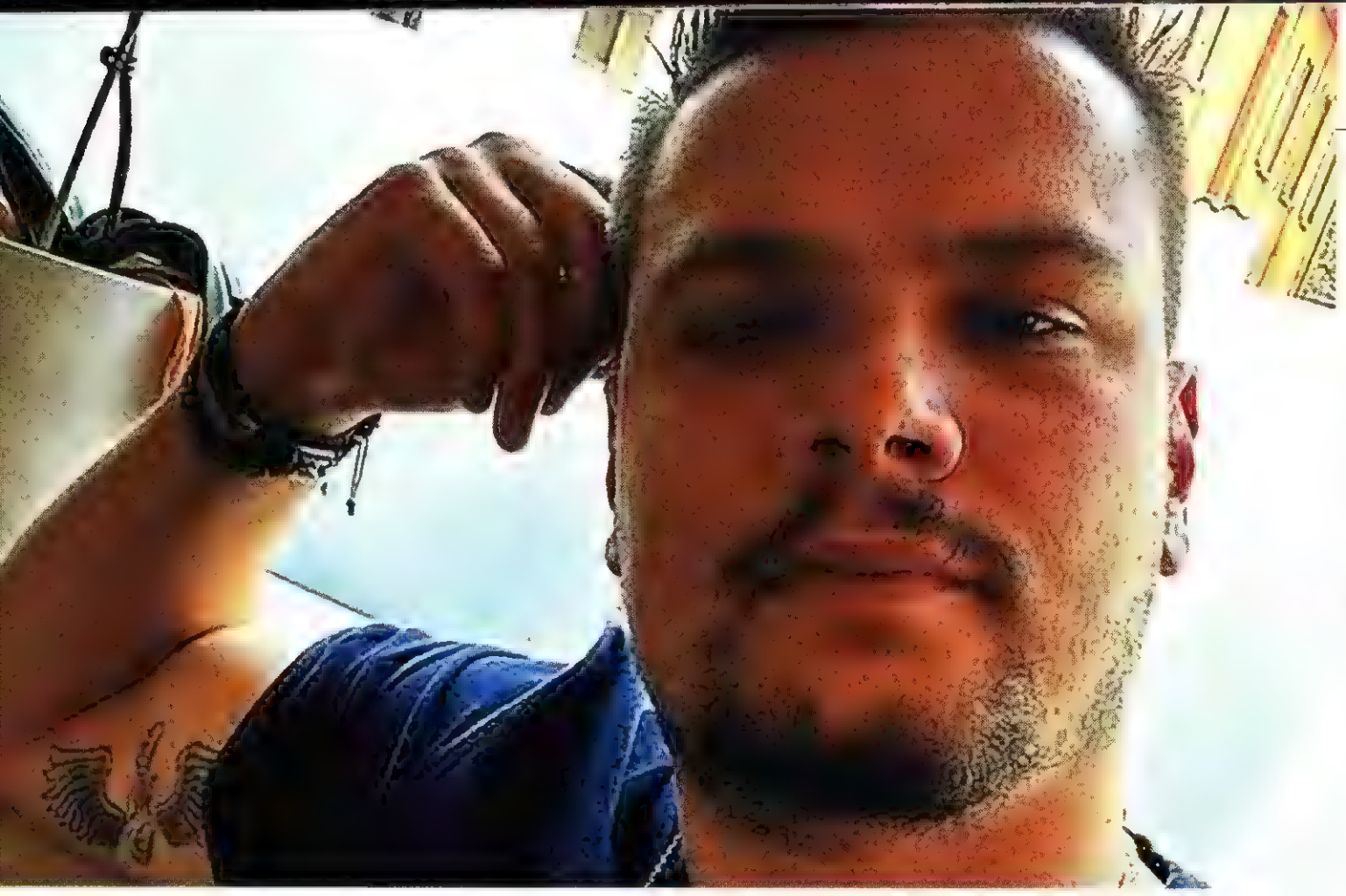

dea din România, care a ucis beat și drogat la volan, se ascunde într-un sanatoriu de la marginea acestei localități.

Dacă l-aș fi căutat la Bahmut, în Ucraina, sau în Siria pusă la pământ de război, aș fi fost în preajma unei mărunte satisfacții.

Aș fi putut să descriu familiei îndurerate că măcar a ajuns într-un iad adevărat. Fugind de cel din închisorile românești unde ar fi trebuit să-și execute pedeapsa.

Dar, aici pur și simplu e nedrept să fie ascuns. Găzduit. Primit ca oaspete.

Frumusețea acestor locuri este total antagonică cu cineva care a ucis din propria vină în miez de noapte.

Nu mai locuiește aici

Oficial, conform actelor depuse la Curtea de Apel din Milano, beizadeaua Iorgulescu se află internat la un centru pentru tratarea persoanelor cu dizabilități, a bătrânilor, a minorilor și chiar a bebelușilor.

Nicăieri pe pagina de prezentare a „L'Ippocastano Bagnolo San Vito, Correggio Micheli", nu scrie că ar trata și persoane care au ucis după ce s-au urcat beți și drogați la volan.

M-am pus cu mașina mea spaniolă lângă gardul acestui centru pentru tratarea persoanelor cu dizabilități.

Nu este primul pe care Mario Iorgulescu l-a vizitat după ce a fugit din România.

Are pereți scorojiți, angajați resemnați și fără prea mare chef de muncă și pacienți loviți de soartă. Unul, în scaun cu rotile, este plimbat de mama sa, cu privirea pierdută.

Altul se uită bătând din palme de bucurie la un tractorist ce tunde iarba de lângă un gard de fier ce crede că i-ar fi mai bine să cedeze gravitației.

Nicăieri nu se vede beizadeaua noastră de Dorobanți. Mă pun în fața porții de metal și privesc cu insistență și mai apăsătoare. Într-un final, un angajat tinerel se îndreaptă către mine.

Urmare a unor șușoteli dintre două asistente.

Ajunge la mașină și apuc să-l întreb direct de Mario Iorgulescu. Îl știe. A locuit aici, dar a plecat. Acum trei luni. Îmi arată unde a locuit. E o casă. Nu, o vilă. Mult mai impozantă, la câteva sute de metri, ce pare că are toate facilitățile necesare pentru cineva obișnuit cu luxul.

Relaxare la piscină

De aici, mă îndrept către Polpenazze del Garda, în provincia Brescia, mai la sud de Milano. La doi pași de superbul lac Di Garda.

Și aflat la 90 de kilometri de locul unde Iorgulescu junior e tratat de medicii italieni. Pe care-i faci într-o oră cu mașina. Dacă circuli regulamentar.

Este o mică localitate montană pe ale cărei străzi înguste cu greu ai putea să ajungi la 146 de kilometri la oră, viteza cu care a omorât Mario Iorgulescu în România.

Aici, conform acelorași acte depuse de Mario Iorgulescu în instanța de judecată, de fapt de tatăl său, care îi este „administrator de suport", își are reședința declarată.

La Piazza Olivieri se află un complex rezidențial format din mai multe corpuri de clădiri care înconjoară părintește o piscină generoasă.

E, de fapt, o cazemată, un castel străjuit pe toate laturile accesibile de ziduri înalte care nu-ți dau nicio șansă să îți intersectezi privirile cu ale celor care se lăfăie în curtea interioară.

Parchez mașina la o distanță apreciabilă și o iau la picior. În zare se vede complexul rezidențial al lui Mario Iorgulescu, la care ajungi după ce treci printr-un mic turn.

Nu ai cum să intri, pentru că ori este străjuit de zidurile înalte, ori are o poartă de acces inaccesibilă celor care nu locuiesc acolo.

Mă strecor totuși în garajul de la intrare, sperând să văd dacă Mario Iorgulescu și-a mai luat vreo mașină scumpă în Italia.

La ora aceea, garajul era aproape gol.

MARIO IORGULESCU, BEAT ȘI DROGAT, A UCIS UN OM CU MAȘINA ȘI A PARTICIPAT LA SECHESTRAREA UNEI PERSOANE

Cadou de la judecătorii italieni

La nici 28 de ani, Mario Iorgulescu are deja emise pe numele lui două mandate europene de arestare emise de autoritățile române după ce sentința de închisoare cu executare i-a rămas definitivă.

Acestea nu au contat absolut deloc pentru judecătorii italieni, care le-au invalidat, refuzând pe 31.05.2022 predarea lui Iorgulescu autorităților române.

A fost un mic cadou pentru el, care și-a serbat ziua de naștere cu o zi înainte.

Spre deosebire de ceilalți infractori români fugari în Italia, Mario Iorgulescu a ales o altă stratagemă.

Medicii i-au găsit brusc o incapacitate de a fi judecat, care s-a menținut și s-a tot menținut.

Iar judecătorii italieni l-au crezut pe cuvânt. De altfel, această stare poate ține la nesfârșit. Dincolo de prescrierea faptei pentru care a fost condamnat.

Conform actelor depuse la Curtea de Apel din Milano, Iorgulescu s-a îmbolnăvit brusc de cum a ajuns în Italia.

„Cu adnotare din data de 10.7.2020, poliția judiciară desemnată la această Secție a Tribunalului a transmis actele a căror achiziție s-a dispus, din care reiese că personalul medical al unității în care a fost internat Iorgulescu a reafirmat capacitatea parțială de înțelegere și disponibilitatea pacientului, același NU este capabil să înțeleagă complexitatea unui act relevant din punct de vedere juridic (vezi nota Echipa de zbor Mantua din 30.6.2020 cu raport de sănătate anexat semnat de medicul psihiatru Dr. Luigi Croce din data de 11.6.2020) și că Judecătorul Protecția Tribunalului Varese cu decretul nr. 62/2020 la data de 5.2.2020 l-a numit pe tatăl tânărului administrator temporar de sprijin.

(...)

La data de 20.10.2020, Echipa Mobilă din Mantua a transmis un raport de sănătate actualizat privind stările psiho-fizice ale lui Iorgulescu Gino Mario, în care psihiatria responsabilă a atestat necesitatea continuării unui program semnificativ de tratament, asistență și reabilitare care urmează să se desfășoare pe termen scurt, mediu și lung (ordine de mărime multianuală) într-un mediu protejat și a confirmat impactul asupra nivelului comportamental al problemei psiho-organice cu afectarea deja subliniată a funcționării cognitive cu repercusiuni asupra personalului, relațional și social, adaptare, pe capacitatea de a critica și de a judeca".

Conform aceluiași act din instanța italiană, starea lui Mario nu s-a îmbunătățit nici în 2021, și nici în 2022.

Pe 23.9.2021, aceiași doctori de la sanatoriul unde e tratat spun că „Mario Gino Iorgulescu pare a fi o persoană care în prezent nu are capacitate suficientă pentru a fi judecat".

La fel și pe 21.5.2022: „Mario Gino Iorgulescu prezintă semne și simptome persistente compatibile cu leziunile traumatice cerebrale survenite în septembrie 2019. Semnele și simptomele apar parțial de origine multifactorială, afectând semnificativ un teren vulnerabil preexistent.

Evaluarea actuală confirmă, de asemenea, o condiție de afectare cognitivă ușoară până la medie, însoțită de manifestări mai pur psihiatrice. Condiția evaluatorului este așadar confirmată în prezent ca persoană în imposibilitatea de a participa la proces din cauza lipsei de planificare/decizie, judecată și evaluare a consecințelor, însoțită de dificultăți de concentrare și reținere de material nou.

Această afecțiune nu pare, la stadiul cunoștințelor medicale actuale, să poată beneficia de modificări pozitive (și există aspecte negative prognostic) de tipul restabilirii capacității de a dispărea în instanță, rezultând astfel până în prezent nereversibilă, în cazul în care menținerea abilităților reziduale ar putea reprezenta, pe termen mediu, cel mai bun rezultat posibil".

La final, în mai 2022, Curtea de Apel din Milano a respins cele două mandate europene de arestare emise pe numele lui Mario Iorgulescu.

A participat la sechestrarea unei persoane

Anterior goanei nebune cu mașina sport cumpărată de papa, Mario Iorgulescu a fost condamnat la alți trei ani de închisoare pentru că, în 2016, a sechestrat o persoană.

A chemat-o la el acasă sub pretextul achitării unei datorii, iar după aceea a asistat fără să intervină cum o altă persoană a lovit-o cu pumnul și cu cuțitul pe persoana sechestrată.

Aceasta a avut nevoie de zile de spitalizare pentru a-i fi vindecate rănile.

Și pentru această infracțiune are un alt mandat european de arestare.

În țară, papa Iorgulescu face afaceri. Când nu e anchetat de procurori

Avocații, cazarea, banii de buzunar îi sunt furnizate lui Mario Iorgulescu de tatăl acestuia, Gino Iorgulescu, care îi este, în mod oficial, administrator de suport. Pentru că fiul său nu știe ce a făcut. Totuși, are timp să posteze pe rețelele de socializare poze cu un interlop celebru din Timișoara, Sorin Udrea, pe care-l numește „fratele meu".

Gino Iorgulescu este un nume controversat din lumea fotbalului. Conduce acum LPF, organizația care se ocupă de campionatul intern de fotbal.

A folosit această organizație ca pe propria afacere, fiind anchetat în 2001 de către procurorii DNA pentru mai multe infracțiuni de corupție, inclusiv dare de mită.

A vândut la un preț supraevaluat un teren proprietate personală chiar LPF-ului, pentru ca această organizație să-și construiască un sediu acolo.

A fost în cele din urmă achitat.

INSTITUȚIE
Sanatoriul în care se tratează Mario Iorgulescu (sus). Reședința lui Mario Iorgulescu din Italia.

Nu a fost singura afacere putredă care s-a învârtit în jurul numelui său. Restaurantele, pe care papa Iorgulescu le deține în București împreună cu Cosmin Olăroiu, au fost percheziționate în urmă cu opt ani de procurorii DIICOT pentru evaziune fiscală și spălare de bani. Țineau contabilitate dublă cu ajutorul unui program informatic.

A vândut, anul trecut, conform *Ziarului Financiar*, pentru 1,5 milioane de euro restaurantele unui grup de investitori care dețin restaurantul Nuba.

Aceștia sunt considerați interpuși de-ai lui Sebastian Ghiță.

Un alt român condamnat la închisoare cu executare care se ascunde de peste 8 ani de Justiția din România în Serbia.

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

SĂVULESCU, maestrul falsurilor. În România fura terenuri de la bătrâne. În Italia stă într-o ruină

În România a fost condamnat pentru că a măsluit acte pentru a pune mâna pe un milion de metri pătrați de terenuri retrocedate ilegal. În Italia a rămas maestrul falsurilor, declarându-și rezidența într-o casă dărăpănată.

DRAGOŞ SĂVULESCU ESTE UN TIP ferchezuit, mereu cu părul pe spate. Ajutat de un pic de briantină. Gel de păr.

Un dandy bucureştean pentru care Monte Carlo este o haltă a vieţii.

Nu ai zice nicio secundă că ani de zile a falsificat acte ca să pună mâna în mod ilegal pe terenurile unei bătrâne aflate pe patul de moarte.

Mai exact 980.000 de metri pătraţi ce i se cuveneau în parte acesteia, luaţi pur şi simplu din domeniul public al Constanței.

Trecuţi prin mai multe mâini, pentru ca, în final, să ajungă la cine trebuie.

A fost condamnat la 5 ani şi şase luni de închisoare cu executare. A fugit mai întâi în Grecia, după care în Italia.

Unde s-a şi stabilit. Şi unde nişte judecători au plecat urechea la pledoaria avocaților săi.

Care i-au rugat să nu-l trimită pe fercheşul Săvulescu în puşcăriile din România.

La Milano birjar

În ce oraș să fugă un dandy de Bucureşti? Cu soție fotomodel. Cetățean elvețian.

Celor doi nici o haină scumpă, nici o masă cu delicatesuri nu le sunt străine.

Răspunsul e: la Milano. Una din capitalele mondiale ale industriei de fashion a fost aleasă ca destinație finală a refugiului pentru cetățeanul român Dragoș Săvulescu.

În România purta mândra etichetă de om de afaceri. Cu gusturi fine, cu mașini scumpe, cu vacanțe pe insule private.

În fine, tot ce ar putea visa un tânăr de succes. Financiar. Cu un statut care să-i facă pe ceilalți să întoarcă capul după șampania de mii de euro adusă cu roaba într-un club select.

În România fura terenurile bătrânelor pe moarte

Afacerile lui Săvulescu însă nu erau atât de sofisticate precum imaginea sa. Erau chiar în totală opoziție. Conform sentinței dată de judecătorii din România, Săvulescu a furat terenurile unor bătrâne pe moarte.

Făcea parte dintr-un grup infracțional organizat care a pus mâna pe 980.000 de metri pătrați de teren din domeniul public al statului.

În mod ilegal, prin falsuri grosolane făcute timp de 12 ani. Terenurile luate pe doi lei care, trecute prin câteva vânzări succesive, ajungeau, în final, la cine trebuie.

Care fie le vindea la prețul corect, fie începea să construiască pe aceste terenuri. Că nu în orice zi te trezești că ai fost făcut proprietar, din măsluirea a câtorva hârtii, pe mii de metri pătrați de teren în zone bune. Pentru care alții ar fi dat o avere.

Faptele de vitejie ale lui Săvulescu au ajuns și la urechea judecătorilor italieni de la Curtea de Apel din Napoli.

N-au fost îndeajuns de revoltătoare pentru aceștia. Sunt la fel de revoltătoare citite în italiană și traduse în română precum au sunat în original în sentința judecătorilor români.

„Din examinarea acestei sentințe, aflăm că persoana căutată a fost condamnată pentru că a săvârșit în România, între anii 2002 și 2014, în colaborare cu alte persoane cu care a participat la o asociere infracțională care vizează acest gen de infracțiuni, a unei fraude complexe dezvoltate prin infracțiuni de fals în înscrisuri și material şi abuz în serviciu, (...) în aplicarea legii 10/2001 privind restituirea către proprietari sau moștenitori ai acestora a proprietăților funciare din Municipiul Constanța unde s-a constituit o comisie specială de funcționari publici ai aceleiași asociații infracționale;

În documentarea drepturilor de moștenire în scopul restituirii bunului funciar, s-a constatat că mandatele de vânzare a drepturilor funciare cuvenite moștenitorilor principali îndreptățiți la restituire au fost rezultatul unor falsuri în înscrisuri (atât în ceea ce privește conținutul drepturilor mandantului, cât și în limitele mandatului) și că aceleași terenuri au fost identificate pentru

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

restituirea și vânzarea mult mai extinse decât pentru restituirea și vânzarea falsă identificate de inculpații membri ai comisiei, de comun acord și în concurs cu asociații pentru infracțiuni;

(...)

În acest context, Săvulescu a fost condamnat pentru ca s-a declarat în mod fals agent al lui Buzescu Movilă Ivvone Aline (persoană în vârstă și bolnavă, care a decedat la patru zile de la eliberarea mandatului) pentru vânzarea drepturilor sale ereditare de teren și a vândut în această calitate de mandatar aparent, dreptul de proprietate pentru 986.000 mp parțial proprietate a statului, bunicii sale Măriuța Maria (femeie neștiutoare, pacient instabil, interpus la dispoziția lui Săvulescu) și lui Pană Viorel, deși Săvulescu cunoștea caracterul fraudulos al operațiunii din cauza falsității mandatului;

Mai mult, știa și că terenurile sunt extrem de subestimate și sunt în mare parte proprietate a statului, astfel încât au fost vândute grație falsificării datelor de carte funciară, la 14.01.2004 Măriuța Maria, din nou interpusă fictiv de Săvulescu, și Săvulescu însuși pe o parte, au revândut bunurile altor coinculpați din dosar".

Avocați celebri, rezultate pe măsură

Această afacere i-a adus 5 ani și șase luni de închisoare din partea judecătorilor români. Nu a rezistat să facă pușcărie în România și a fugit. Mai întâi în Grecia și după aceea în Italia.

Aici și-a luat doi avocați celebri. Unul este din Milano, Liborio Di Nola, care l-a reprezentat în trecut inclusiv pe fostul premier al Italiei, Silvio Berlusconi.

Celălalt este din Napoli, Giuseppe Vitiello, și l-a apărat pe fostul șef al lui Juventus Torino, Luciano Moggi, într-un celebru proces de fraudă în fotbalul italian.

Săvulescu a apelat la unul din trucurile favorite ale celor 12 infractori

români fugiți în Italia: s-a predat în ianuarie 2020 în sudul Italiei, la Napoli.

La 860 de kilometri de reședința sa declarată, de lângă lacul Como din Milano, în nordul Italiei.

Avocații săi au reușit, pe 15.09.2020, să-i convingă pe judecătorii din Napoli să accepte cererea lui Săvulescu de a executa în Italia pedeapsa primită în România:

„Curtea de Apel din Napoli (...) declară că există condițiile de acceptare a cererii și în consecință recunoaște sentința penală română (...) iar în consecință prevede ca pedeapsa de 5 ani și 6 luni închisoare aplicată acestuia să fie executată în Italia în conformitate cu dreptul său intern, totul în scopul îndeplinirii sentinței în Italia".

Reședința lui Săvulescu, o dărăpănătură

Săvulescu și-a continuat în Italia caracterul disimulat al acțiunilor sale din România.

Le-a declarat judecătorilor italieni că are mai multe proprietăți în Italia, dar că rezidența o are într-o locuință închiriată în afara orașului Milano.

Newsweek România a mers la adresa aceasta, situată într-o frumoasă localitate de munte: San Fermo Della Bataglia pe Via. G. Mazzini.

Însă surpriză. Deși este la doar 15 minute de lacul Como, străjuit de extrem de multe vile impunătoare, reședința lui Săvulescu declarată este o casă dărăpănată.

Un loc absolut impropriu în care ar sta cineva care dispune de resursele financiare ale lui Săvulescu. Care are imaginea lui de lux și bogăție plus rafinament pe care le proiectează întotdeuna. Ai putea locui aici dacă ai fi un mecanic care se ocupă de întreținerea hidravioanelor pe care le poți folosi odată coborât în portul cochet din Como. Vecinii n-au auzit de Săvulescu, iar la adresă flutură un steag italian ale cărui culori sunt extrem de palide.

Mai ales că Săvulescu și-a permis luxul de a avea inclusiv un domiciliu pentru afaceri judiciare în localitatea Castellammare di Stabia, în provincia Napoli, unde s-a predat autorităților italiene.

Liber la afaceri. Mărunte

Un alt element pe care Săvulescu trebuia să-l bifeze în fața judecătorilor italieni este că are afaceri în Italia și că stă în această țară de câțiva ani.

Conform datelor de la registrul comerțului italian, Săvulescu deține 100% din compania Kharis Studio Srls. Sediul ei este în aceeași casă dărăpănată unde fugarul și-a declarat rezidența.

Soția sa, Martini Angela, deține integral compania Mercury 23 SRL, unde Săvulescu este, de asemenea, prezent.

Niciuna dintre companii nu excelează prin cifre de afaceri și profituri consistente. Par mai degrabă niște vehicule care să ateste că cineva este preocupat să arate că are o activitate antreprenorială.

O pârloagă verde pentru 50 milioane de euro

Săvulescu a mai făcut parte dintr-un lot restrâns și exclusiv de 11 oameni de afaceri care au încheiat afacerea vieții lor.

Printre aceștia mai erau Săvulescu Nicolae, tatăl fugarului, Speranța Budeanu, mama fondatorului tabloidului *Cancan*, Radu Budeanu, dar și acesta din urmă.

În anul 2019, au convins Primăria Municipiului București condusă de Gabriela Firea să le dea nu mai puțin de 50 de milioane de euro pentru că aveau un așa zis parc de 5 hectare în București.

Săvulescu a fost reprezentantul tuturor. Cel care a oferit spre vânzare primăriei terenurile din parcul Verdi în numele tuturor proprietarilor conform unei adrese din 14 august 2018 : „Conform expertizei (...) valoarea minimă aferentă zonei în care sunt încadrate terenurile sus-enunțate este de 1.310 euro/mp. Independent de procedurile demarate de municipalitate, am comandat către experții (...) efectuarea unui raport de evaluare privind estimarea valorii de piață a acestor terenuri, iar conform acestei lucrări de specialitate, valoarea estimată este de 1.855 euro/mp (...)

Încă de la început, prin cererile depuse, ne-am exprimat intenția de a vinde respectivele terenuri pentru un preț care să țină cont de valorile de piață (...) În considerentele celor de mai sus, eu, Săvulescu Emil Dragoș, în nume propriu și ca mandatar vă fac oferta de a vinde cele 7 loturi pentru un preț de

REȘEDINȚA ITALIANĂ a lui Dragoș Săvulescu, o dărăpănătură lângă lacul Como (sus). Dragoș Săvulescu are o firmă în Italia. Soția lui Dragoș Săvulescu are și ea o firmă în Italia (facsimile)

1.250 euro/mp, preț care ar include și renunțarea de către toți proprietarii la toate pretențiile avute sau pe care le-ar putea invoca în instanță în legătură cu respectivele proprietăți".

În final, Săvulescu a revenit cu o altă adresă în care cerea 1.080 euro/mp. La această valoare a și bătut palma cu Primăria Capitalei.

Terenul este, de fapt, o pârloagă verde, dar într-o zonă cu potențial imobiliar uriaș, unde au construit cei mai mari dezvoltatori din Capitală.

➤ *Vezi pe* **newsweeek.ro** *tot dosarul Fugarilor români care se ascund în Italia*

FOTO. NEWSWEEK ROMÂNIA

Camera di Commercio di MILANO MONZA BRIANZA LODI

Registro Imprese - Archivio ufficiale della CCIAA

FASCICOLO STORICO SOCIETA' DI CAPITALE

KHARIS STUDIO SRLS

DATI ANAGRAFICI

Indirizzo Sede legale	MILANO (MI) VIA PRIVATA CESARE BATTISTI 2 CAP 20122
Domicilio digitale/PEC	10588730963@impresa.pec.it
Numero REA	MI - 2541878
Codice fiscale e n.iscr. al Registro Imprese	10588730963
Partita IVA	10588730963
Forma giuridica	società a responsabilità limitata semplificata
Data atto di costituzione	05/12/2018
Data iscrizione	12/12/2018
Data ultimo protocollo	20/12/2022
Amministratore Unico	SAVULESCU EMIL-DRAGOS

ATTIVITA'

Stato attività	attiva
Data inizio attività	11/01/2019
Attività prevalente	compravendita di beni immobili
Codice ATECO	68.1
Codice NACE	68.1
Attività import export	-
Contratto di rete	-
Alti nuoli e licenze	-
Albi e registri ambientali	-

L'IMPRESA IN CIFRE

Capitale sociale	1.000,00
Addetti al 31/03/2022	1
Soci e titolari di diritti su azioni e quote	1
Amministratori	1
Titolari di cariche	0
Sindaci, organi di controllo	0
Unità locali	0
Pratiche inviate negli ultimi 12 mesi	2
Trasferimenti di quote	0
Trasferimenti di sede	0
Partecipazioni (1)	-

CERTIFICAZIONE D'IMPRESA

Attestazione SOA	-
Certificazioni di QUALITA'	-

DOCUMENTI CONSULTABILI

Bilanci	-
Fascicolo	sì
Statuto	sì
Altri atti	2

(1) Indica se l'impresa detiene partecipazioni in altre società, diverse da azioni o trasferimenti di quote

Camera di Commercio di MILANO MONZA BRIANZA LODI

Registro Imprese - Archivio ufficiale della CCIAA

FASCICOLO STORICO SOCIETA' DI CAPITALE

MERCURY 23 S.R.L.

DATI ANAGRAFICI

Indirizzo Sede legale	MILANO (MI) VIA MANZONI ALESSANDRO 14 CAP 20121
Domicilio digitale/PEC	mercury23@pec.it
Numero REA	MI - 2568095
Codice fiscale e n.iscr. al Registro Imprese	10808560964
Partita IVA	10808560964
Forma giuridica	società a responsabilità limitata
Data atto di costituzione	08/05/2019
Data iscrizione	10/05/2019
Data ultimo protocollo	05/04/2023
Amministratore Unico	SAVULESCU EMIL DRAGOS

ATTIVITA'

Stato attività	attiva
Data inizio attività	26/05/2019
Attività prevalente	compravendita di beni immobili propri
Codice ATECO	68.1
Codice NACE	68.1
Attività import export	-
Contratto di rete	
Alti nuoli e licenze	
Albi e registri ambientali	

L'IMPRESA IN CIFRE

Capitale sociale	10.000,00
Valore della produzione al 2022	7.866
Utile/Perdita	-29.866
Addetti al 31/12/2022	1
Soci e titolari di diritti su azioni e quote	1
Amministratori	1
Titolari di cariche	1
Sindaci, organi di controllo	0
Unità locali	1
Pratiche inviate negli ultimi 12 mesi	2
Trasferimenti di quote	0
Trasferimenti di sede	0
Partecipazioni (1)	-

CERTIFICAZIONE D'IMPRESA

Attestazione SOA	
Certificazioni di QUALITA'	

DOCUMENTI CONSULTABILI

	2022	2021	2020 - 2019
Bilanci			
Fascicolo	sì		
Statuto	sì		
Altri atti	6		

EDITORIAL

O cale de urmat pentru a salva România

ADRIAN ZUCKERMAN este fost ambasador al SUA în România

Este momentul să facem România viabilă din punct de vedere economic și o poveste de succes. Unele decizii dificile trebuie luate în mod nepartizan pentru binele țării.

Liderii României au nevoie de viziune și de coloană vertebrală pentru a pune în aplicare reformele economice necesare pentru ca România să nu devină un stat eșuat.

România trebuie să se angajeze într-un program pentru a se debarasa, în sfârșit, de toate vestigiile comuniste și pentru a trece la o adevărată economie liberă de piață.

Ar trebui să fie foarte clar pentru orice observator obiectiv că o țară în care doar 25% din populație lucrează în sectorul privat și sprijină restul țării nu poate avea succes. Greutatea de pe spatele sectorului privat devine din ce în ce mai mare și îl va strivi. Sistemul actual este putred. Istoria ne-a arătat că sistemele economice comuniste, socialiste și altele similare, controlate de guvern, pur și simplu nu funcționează.

Actualul deficit bugetar este ultima și cea mai clară dovadă de cât de putred este sistemul actual. Unii estimează că acest decalaj va ajunge la 30 de miliarde de euro până la sfârșitul anului. Dar nimeni nu este sigur.

După aproape 34 de ani de la revoluția care a răsturnat regimul comunist, România încă lâncezește. De ce? Pentru că vestigiile și mentalitățile fostului regim comunist încă s-au păstrat.

Proprietatea de stat susține corupția endemică

România abundă în resurse minerale și naturale. Dar multe dintre mine au fost închise. România are unele dintre cele mai mari zăcăminte de gaze din Marea Neagră și totuși doar cel mai mic dintre ele a început să producă, în urmă cu un an, la paisprezece ani de la descoperirea lor. Multe dintre pădurile României sunt exploatate ilegal de către infractori fără licență.

Guvernul deține circa 1.200 de companii care pierd anual sume enorme de bani, nu plătesc taxe și impozite și pun piedici concurenței și economiei.

Românii pleacă în masă. De la o populație de aproape 24 de milioane de oameni, în urmă cu 20 de ani, acum mai sunt în țară, în cel mai bun caz, doar 18 milioane și se estimează că vor rămâne 14 milioane, în circa 15 ani.

Țara are căi ferate prost întreținute, cu viteze medii mai mici acum decât în urmă cu 35 de ani, unele dintre cele mai proaste drumuri din Europa, școli și spitale care se prăbușesc și asistență medicală inadecvată.

România a pierdut și va continua să piardă miliarde de euro din fondurile Uniunii Europene pentru că nu poate aplica pentru acești bani sau pentru că nu îndeplinește alte praguri de bună guvernare.

Proprietatea guvernamentală a întreprinderilor și entităților de stat a cauzat toate aceste probleme, pe lângă faptul că susține corupția endemică.

Ajunge!

Poporul român merită mai mult după atâția ani de suferință. Nu există niciun motiv pentru care nivelul de trai al românilor să nu fie unul dintre cele mai ridicate din Europa.

Ar fi o greșeală să punem piedici sectorului privat

Trebuie să se înțeleagă în sfârșit că guvernul, la toate nivelurile, lucrează pentru oameni și este responsabil în fața oamenilor, nu invers. Serviciul public nu ar trebui să fie o cale de îmbogățire - oamenii ar trebui să părăsească guvernul cu satisfacția că i-au servit pe români, nu cu conturi bancare umflate.

Nu trebuie să fie așa.

Prim-ministrul Ciolacu a recunoscut corupția guvernamentală în recentul scandal de la azilul de bătrâni din Voluntari și a luat măsuri pozitive pentru a o corecta. Cu toate acestea, corupția guvernamentală instituțională care afectează economia românească trebuie, de asemenea, să fie abordată imediat.

Cu puțin bun simț și aplicarea unor principii economice de bază, România poate deveni rapid sănătoasă și dinamică din punct de vedere economic.

Nimeni nu poate contesta în mod rezonabil cât de bine a funcționat sectorul privat românesc. Acesta a funcționat bine și menține România pe linia de plutire. Sectorul IT românesc este lider în Europa și în lume. Diferitele întreprinderi private, inclusiv sectorul imobiliar, au un succes imens, iar veniturile lor fiscale susțin întreaga țară.

Ar fi o greșeală enormă să punem pie-

dici sectorului privat. De ce să nu facem mai multe astfel de lucruri care funcționează și să renunțăm la cele care s-a dovedit că nu dau rezultate?

Majorarea impozitelor duce la scăderea veniturilor

Recent, faimosul economist Arthur Laffer a fost intervievat și a spus încă o dată că soluția pentru o economie prosperă este „reducerea ratelor de impozitare, lărgirea bazei de impozitare, bani sănătoși, reglementări minime, comerț liber, restricții de cheltuieli și să lăsăm economia să se regleze singură".
Laffer a fost unul dintre consilierii economici ai președinților Reagan și Trump. Economia Statelor Unite a înflorit și a fost lider mondial atât sub administrațiile Reagan, cât și sub administrația Trump - aceștia au urmat sfaturile economice de bun simț ale lui Laffer.
Economistul este, de asemenea, cunoscut pentru celebra „curbă a lui Laffer", care demonstrează că majorarea impozitelor duce, de fapt, la scăderea veniturilor.
Acum, guvernul român propune creșterea impozitelor în aproape toate sectoarele economiei, dar și pentru persoanele fizice. Acest lucru va avea consecințe economice negative.

România trebuie să treacă, în sfârșit, la o adevărată economie liberă de piață.

Impozitele mai mari vor ține departe investitorii străini

Impozitarea sectorului IT, care este unul dintre punctele luminoase ale României, cu rate mari de creștere, îl va distruge și va determina oamenii și întreprinderile să se mute în alte țări. România concurează cu Europa de Vest pentru talentele IT - este destul de greu să atragi talente, având în vedere transportul inadecvat, infrastructura și alte deficiențe. Impozitarea acestui sector, la fel ca în Europa de Vest, îl va distruge, în cele din urmă.
În mod similar, taxele mai mari pentru întreprinderile mici vor avea un impact grav asupra viabilității economice a acestora.
În ceea ce privește întreprinderile mari, este posibil ca impozitele mai mari să nu le determine imediat să plece, dar cu siguranță va ține departe noi investitori importanți de economia României. Firmele mari vor pleca atunci când va deveni din ce în ce mai dificil să rețină angajații calificați, deoarece aceștia vor fi emigrat în alte țări.
Pe scurt, impozitele și taxele mai mari reprezintă un drum sigur spre dezastru.

Companii falimentare pe cheltuiala cetățenilor

Cea mai mare rămășiță din perioada comunistă și cea mai mare problemă a economiei românești este reprezentată de cele aproximativ 1.200 de entități deținute de stat. Cu excepția câtorva, aceste companii pierd bani, sunt subvenționate de guvern, în fiecare an, cu miliarde de lei, nu plătesc taxe și împiedică alte companii private din domeniul lor să intre pe piață și să concureze.
În esență, guvernul român susține companiile falimentare pe cheltuiala cetățenilor. Aceste companii falimentare nu au niciun beneficiu pentru România, în afară de angajarea unor persoane cu legături politice, a prietenilor și a familiilor politicienilor.
Practic, este realmente detestabil să se majoreze impozitele pentru cetățenii români care muncesc din greu pentru a menține aceste companii falimentare. Chiar și companiile care înregistrează profit ar fi mai profitabile și mai eficiente dacă ar funcționa sub management privat. În plus, creșterea taxelor și a impozitelor pentru sectorul privat nu va face decât să distrugă sectoare economice și să creeze și mai multe probleme.

Modelul italian: despărțirea de economia socialistă

Prim-ministrul italian, Giorgia Meloni, a fost criticată recent de un editorial al *New York Times* pentru că s-a despărțit de trecutul economic socialist al Italiei. Ea a răspuns spunând că face ceea ce crede că „este corect pentru națiune, pentru interesele națiunii mele, și cred că ceea ce se întâmplă în Italia este singurul lucru care poate da cu adevărat un răspuns sau nu".
Economia italiană a răspuns - a prosperat sub conducerea ei și este acum a treia ca mărime din Europa.
Liz Peek, o colaboratoare a Fox News, susține ceea ce a făcut premierul Meloni pentru economia italiană: „Dacă ea poate arăta UE că taxele mai mici, mai puține reglementări și inspirație pentru oameni să muncească pot provoca o creștere în economia țării tale, este posibil să înceapă rezolvarea unora dintre problemele care sunt endemice în țările europene. Dar cei de la Bruxelles se vor opune, la fel cum o face și *New York Times*. Ei urăsc capitalismul. Acesta interferează cu socialismul din Europa, unde politicienii și birocrații iau tot mai multă putere. Eu zic să o susținem pe Georgia Meloni...".
Cel mai important, premierul Meloni a subliniat că „lucrurile merg bine, [și] cred că văd și în economia italiană că oamenii cred acum că lucrurile se pot schimba, că lucrurile se pot îmbunătăți, așa că fac mai mult, iar asta este ceea ce, în opinia mea, poate face diferența".
Este exact ceea ce trebuie să se întâmple în România. Puțini din România cred că lucrurile merg bine. Oamenii pleacă din țară. Trebuie să le aducem același entuziasm românilor, să le dăm speranța că pot participa la transformarea României într-o țară mai bună și mai prosperă.

Era concurenței strategice, în creștere

col. (R) ION PETRESCU, contributor al *Newsweek România*

Charles Michel, președinte al Consiliului European, Ursula von der Leyen, președinte al Comisiei Europene și Jens Stoltenberg, secretar general al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord au semnat, de comun acord, la Bruxelles, la 10 ianuarie 2023, în trei exemplare, Declarația comună privind cooperarea UE - NATO a președintelui Consiliului European, a președintelui Comisiei Europene și a secretarului general al Organizației Tratatului Atlanticului de Nord.

Afirmațiile din acest document orientativ - de la debutul anului în curs - sunt tot atâtea repere, pentru Kremlin, că reprezentanții legitimi ai comunității transatlantice se bazează pe valorile comune, pe hotărârea NATO și a UE de a aborda laolaltă provocările comune și pe angajamentul neechivoc de a proteja pacea, libertatea și prosperitatea în zona euro-atlantică.

ACUM, părțile semnatare, indicate mai sus, se confruntă cu cea mai gravă amenințare la adresa securității euro-atlantice din ultimele decenii.

Războiul brutal al Rusiei împotriva Ucrainei încalcă dreptul internațional și principiile Cartei ONU.

Subminează securitatea și stabilitatea europeană și globală. În plus, confruntarea militară de pe Frontul de Est a exacerbat o criză alimentară și energetică care afectează miliarde de oameni din întreaga lume. Aliații europeni au condamnat în cei mai puternici termeni posibili agresiunea Rusiei.

Rusia trebuie să oprească imediat acest război și să se retragă din Ucraina.

Aliații sunt pe deplin solidari cu Ucraina și reiterează sprijinul lor neclintit și continuu pentru independența, suveranitatea și integritatea sa teritorială, în cadrul granițelor sale recunoscute internațional. Aliații susțin pe deplin dreptul inerent al Ucrainei la autoapărare și de a-și alege propriul destin.

Aici nu mai este nimic de negociat.

Actorii autoritari contestă interesele, valorile și principiile democratice ale statelor democrate aliate folosind mai multe mijloace – politice, economice, tehnologice și militare.

Trăim într-o eră a concurenței strategice în creștere marcată și de sporirea asertivității și a politicilor Chinei, care prezintă alte provocări pe care comunitatea tranasatlantică trebuie să le abordeze.

Conflictele persistente, fragilitatea și instabilitatea din vecinătatea noastră europeană subminează securitatea aliaților europeni și oferă un teren fertil pentru concurenții strategici, precum și pentru grupurile teroriste, pentru a câștiga influență, a destabiliza societățile și a reprezenta o amenințare la adresa securității comune.

După cum subliniază atât Conceptul strategic al NATO, cât și Busola strategică a UE, acesta este un punct cheie pentru securitatea și stabilitatea euro-atlantică, demonstrând mai mult ca niciodată importanța legăturii transatlantice, solicitând o cooperare mai strânsă UE - NATO.

NATO rămâne fundamentul apărării colective pentru aliații săi și esențială pentru securitatea euro-atlantică. Se recunoaște, de către cei trei semnatari menționați, valoarea unei apărări europene mai puternice și mai capabile, care contribuie pozitiv la securitatea globală și transatlantică și este complementară și interoperabilă cu NATO.

Parteneriatul Strategic al NATO cu UE, care se consolidează reciproc, contribuie la întărirea securității în Europa și nu numai. NATO și UE joacă roluri complementare, coerente și care se consolidează reciproc în sprijinirea păcii și securității internaționale. Va fi mobilizat în continuare setul combinat de instrumente de care dispun cele două structuri puternice multinaționaale, fie ele politice, economice sau militare, pentru a urmări realizarea obiectivelor comune în beneficiul unui miliard de cetățeni ai noștri.

Bazându-se pe Declarația comună de la Varșovia din 2016 și pe Declarația comună de la Bruxelles din 2018, care au extins semnificativ amploarea și profunzimea parteneriatului dintre NATO ȘI UE stabilit în urmă cu mai bine de douăzeci de ani, s-au realizat progrese fără precedent, în toate domeniile de cooperare.

S-au atins rezultate tangibile în combaterea amenințărilor hibride și cibernetice, cooperarea operațională, inclusiv probleme maritime, mobilitatea militară, capacitățile de apărare, industria și cercetarea de apărare, exerciții, combaterea terorismului și consolidarea capacităților partenerilor.

Pe măsură ce amenințările și provocările de securitate cu care se confruntă statele aliate evoluează ca amploare, parteneriatul va fi dus la următorul nivel pe baza cooperării UE cu NATO de lungă durată. Va fi consolidată în continuare cooperarea în zonele existente și se va extinde și aprofunda cooperarea pentru

VOLODYMYR ZELENSKY:
„Astăzi, ne întâlnim la egalitate. Aștept cu nerăbdare ziua în care ne vom întâlni ca Aliați"

a aborda în special concurența geostrategică în creștere, problemele de reziliență, protecția infrastructurilor critice, tehnologiile emergente și perturbatoare, spațiul, implicațiile schimbărilor climatice în materie de securitate, precum și manipularea și interferența informațiilor străine.

Prin semnarea unei asemenea declarații comune, va fi dus mai departe parteneriatul NATO - UE în strânsă consultare și cooperare cu toți aliații NATO și statele membre ale UE, în spiritul unei deschideri reciproce depline și în conformitate cu autonomia decizională a organizațiilor noastre respective și fără a aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și apărare a oricăruia dintre membrii noștri. În acest context, transparența este esențială. Este încurajată implicarea cât mai deplin posibil a Aliaților NATO, care nu sunt membri ai UE în inițiativele sale. Este încurajată implicarea cât mai deplin posibil a membrilor UE, care nu fac parte din Alianță în inițiativele sale.

Progresul dezirabil va fi evaluat în mod regulat. În esență, dorințele Kremlinului privind extinderea teritorială a Federației Ruse nu vor avea câștig de cauză. Și agresiunea militară a Rusiei în Ucraina se va încheia altfel decât sperau inițial autorii „operațiunii militare speciale" - o comicărie geopolitică a lui Vladimir Putin, care a dus la sute de mii de morți din rândurile națiunilor rusă și ucraineană. Și pentru care va fi un preț de plătit, pe plan moral, juridic, economic, politic și militar.

Înțelept ar fi ca era concurenței strategice să nu se manifeste și în Asia, pe teritoriul Taiwanului, deoarece un conflict militar început acolo ar avea consecințe regionale greu de anticipat, cu implicarea multor actori zonali. Pentru Rusia și China, problema supraviețuirii unor regimuri deja expirate generează opțiuni manu militari dezavuate clar de statele vecine amenințate cu agresiuni previzibile.

Pentru Statele Unite și aliații săi, apărarea valorilor libertății naționale și a democrației dorite de națiuni întregi nu constituie un moft geopolitic, ci expresia unor convingeri care nu pot fi vandabile peste noapte.

Secretarul general al NATO Jens Stoltenberg l-a întâmpinat pe președintele Volodymyr Zelensky al Ucrainei la Summit-ul NATO înaintea reuniunii inaugurale a Consiliului NATO - Ucraina.

Secretarul general l-a lăudat pe Președinte, poporul ucrainean, forțele armate și conducerea politică pentru curajul și determinarea lor de la începutul războiului din Rusia. „NATO va continua să vă sprijine atâta timp cât va fi nevoie", a spus el. Înființarea Consiliului NATO - Ucraina face parte dintr-un pachet de sprijin din trei părți, care aduce Ucraina mai aproape de NATO.

Consiliul va acționa ca un forum „unde Ucraina și Aliații NATO se vor întâlni în mod egal, vor organiza consultări de criză și vor lua decizii în comun", a spus Stoltenberg.

Pachetul include, de asemenea, un program multianual de asistență, pentru a ajuta forțele armate ucrainene în tranziția de la echipamentele și standardele din epoca sovietică la cele NATO și să devină pe deplin interoperabile cu forțele aliate.

Aliații au reafirmat, de asemenea, că Ucraina va deveni membră a NATO și au fost de acord să elimine cerința unui Plan de acțiune pentru aderare.

„Acest lucru va schimba calea de aderare a Ucrainei de la un proces în doi pași la un proces într-un singur pas", a spus secretarul general, adăugând: „vom lansa o invitație ca Ucraina să adere la NATO atunci când Aliații vor fi de acord că sunt îndeplinite condițiile". Acesta este „un mesaj puternic și unit al Aliaților pe calea voastră către aderarea la NATO", a adăugat el.

Stoltenberg a subliniat în continuare necesitatea existenței unor „aranjamente credibile" pentru a asigura securitatea Ucrainei atunci când războiul se termină, salutând planul multor Aliați de a se angaja să ofere Ucrainei asigurări de securitate pe termen lung. „Acest lucru va ajuta la descurajarea oricărei agresiuni viitoare din partea Rusiei după încheierea acestui război", a spus el, adăugând că aceasta completează sprijinul oferit de NATO.

„Deciziile luate aici la Vilnius marchează începutul unui nou capitol în relația dintre NATO și Ucraina. Astăzi, ne întâlnim ca egali. Aștept cu nerăbdare ziua în care ne vom întâlni ca Aliați", a concluzionat Stoltenberg

FOTO NATO

Cum găsesc marile companii soluții pentru a-și îmbunătăți eficiența energetică

În era tehnologiei avansate și a schimbărilor climatice, piața energetică se confruntă cu provocări fără precedent.

MĂDĂLIN MIHAILOVICI, CEO Veolia România

PE MĂSURĂ CE CERINȚELE societății continuă să crească, companiile și liderii trebuie să găsească soluții inovatoare pentru a-și îmbunătăți eficiența energetică, a reduce emisiile de carbon și a utiliza surse regenerabile. Mădălin Mihailovici, CEO Veolia România, a explicat, într-un interviu acordat *Newsweek România*, cum abordează aceste provocări într-o manieră responsabilă și sustenabilă.

***Newsweek România*: Cum poate sustenabilitatea energetică să devină o rațiune de business profitabilă în industria în care activați?**

Mădălin Mihailovici: Țara noastră are un potențial uriaș în domeniul energiei regenerabile, pentru că beneficiază de o diversitate de resurse precum hidroenergia, energia eoliană, energia solară și biomasa. Însă, în cazul hidroenergiei, în condițiile în care doar 40% din potențialul hidroenergetic este exploatat la nivel național, România este practic la același nivel din anul 1989, fără noi construcții în domeniu.

Generic vorbind, prin adoptarea surselor de energie regenerabilă, cum ar fi energia solară și cea eoliană, sau prin implementarea tehnologiilor eficiente energetic și a practicilor de conservare a energiei, putem reduce costurile operaționale și obține, astfel, o reziliență mai puternică și o stabilitate a afacerii pe termen lung. Interesant ar fi să începem să folosim și energia eoliană a zonei de off-shore în tandem cu captarea energiei valurilor.

Totodată, în contextul preocupării globale tot mai mari pentru mediul înconjurător, clienții și consumatorii sunt tot mai atenți la practicile sustenabile și sunt dispuși să-și îndrepte preferințele către cei care demonstrează angajament față de protecția mediului, așa cum suntem noi. Astfel, investițiile în sustenabilitatea energetică pot conduce la o creștere a loialității clienților și a cotei de piață.

În plus, prin transformarea sustenabilității energetice într-o parte integrată a strategiei de afaceri, putem profita de oportunități noi de afaceri.

Cu toate acestea, este important să înțelegem că acest proces nu este unul simplu și necesită angajament, inovare și investiții pe termen lung.

Ce măsuri concrete ia compania dumneavoastră pentru a-și eficientiza consumul energetic și a adopta surse de energie regenerabilă?

Cu o investiție care depășește 2,5 milioane de euro, ne plasăm deja în rândul companiilor preocupate de aceste resurse. Prin utilizarea sursei regenerabile reprezentată de energia solară, la centrala fotovoltaică care urmează să deservească stația de pompare Sud ne asigurăm autosuficiența. În plus, urmează să devenim și prosumatori, prin instalarea de tehnologii fotovoltaice mai mici pe acoperișurile clădirilor de la stația de pompare Pantelimon, sediul Direcției Casetă din Vitan și stația de repompare Băneasa.

De asemenea, un proiect de anvergură pe care îl implementăm de o perioadă mai lungă deja este asigurarea independenței energetice pe toate amplasamentele noastre locale. Scopul final este să ne menținem tarifele la cel mai mic nivel posibil, mai ales luând în calcul fluctuațiile și dinamica prețului energiei.

Totodată, suntem preocupați de soluții care fac din tratarea apelor uzate o sursă de energie regenerabilă. Astfel, la Glina, biogazul rezultat din digestia nămolurilor este captat și recuperat pentru a acoperi necesarul de energie al stației de tratare a apelor uzate.

de **OCTAVIA CONSTANTINESCU**

Care sunt principalele avantaje și provocări ale tranziției către surse de energie regenerabilă?

Avantajele tranziției către surse de energie regenerabilă sunt considerabile, iar cel mai important este, de departe, reducerea impactului asupra mediului înconjurător. Surselor regenerabile, cum ar fi energia solară, energia eoliană, hidroenergia sau biomasa, le sunt asociate emisii scăzute sau chiar nule de gaze cu efect de seră, în comparație cu sursele tradiționale de energie bazate pe combustibili fosili. Astfel, tranziția promovează protejarea climei și a mediului în general.

Tranziția către surse de energie regenerabilă poate aduce și beneficii economice semnificative. Cu avansul tehnologic și scăderea costurilor asociate cu energia regenerabilă, apar noi oportunități de afaceri și sunt create locuri de muncă în sectorul energiei verzi. De asemenea, această tranziție poate conduce la reducerea costurilor operaționale pe termen lung, prin minimizarea dependenței de resurse scumpe și fluctuante.

Cu toate acestea, tranziția către surse de energie regenerabilă implică și anumite provocări. Una dintre ele este adaptarea infrastructurii existente la noile tehnologii și modele energetice. Asta înseamnă implementarea de noi rețele de distribuție, sisteme de stocare avansate și mecanisme de gestionare a energiei, ceea ce poate necesita investiții semnificative și ajustări ale infrastructurii existente.

De asemenea, necesită o planificare riguroasă și coordonare între diferitele părți implicate, inclusiv guverne, companii și comunități, și sunt necesare politici și reglementări adecvate, precum și implicarea activă a consumatorilor în adoptarea de practici energetice sustenabile. Grupul Veolia din care facem parte, cu o experiență de peste 160 de ani în managementul resurselor și fiind lider mondial în furnizarea de servicii, poate juca un rol crucial în facilitarea acestei tranziții și în construirea unui viitor sustenabil.

Cum poate sustenabilitatea energetică să ajute companiile să își îndeplinească obiectivele de reducere a emisiilor de carbon și să se alinieze cu acordurile internaționale privind schimbările climatice?

Sustenabilitatea energetică reprezintă o soluție cheie pentru obiectivele de reducere a emisiilor de carbon și alinierea cu acordurile internaționale privind schimbările climatice.

Prin adoptarea surselor de energie regenerabilă, implementarea de tehnologii eficiente energetic și angajamentul ferm față de sustenabilitate, impactul asupra mediului este diminuat.

Astfel, sustenabilitatea energetică este esențială pentru o dezvoltare durabilă și pentru contribuția fiecăruia dintre noi la combaterea schimbărilor climatice.

Cum vă implicați în comunitățile locale pentru a promova sustenabilitatea energetică?

Prin serviciile de furnizare de energie și de eficiență energetică, suntem un participant activ la crearea unor condiții bune pentru viața și bunăstarea oamenilor și a comunităților în care activăm.

De exemplu, pentru un cămin de bătrâni din Alba Iulia, am proiectat și acum construim un asemenea proiect „la cheie". Adică oferim proiectare, construcție, achiziție de echipamente și exploatare, urmând apoi să fim responsabili de întreținerea instalațiilor și furnizarea de căldură, apă caldă și sistem de răcire.

Astfel, vom furniza o variantă extrem de inovatoare, utilizând o soluție geoexchange și pompe de căldură pentru asigurarea încălzirii, a apei calde menajere și a răcirii, pentru a reduce utilizarea cazanelor de apă caldă actuale cu un procent de nu mai puțin de 85%.

Totodată, ca urmare a expertizei și know-how-ului Grupului din care facem parte, suntem capabili să ajutăm autoritățile și producătorii locali să introducă sau să utilizeze biomasa în mai mare măsură în mix-ul energetic, prin colectarea și valorificarea diferitelor tipuri de biomasă. Veolia are exemple concrete la nivel mondial, iar noi resursele să replicăm aceste modele la nivel local.

În același timp, experiența noastră anterioară de jucător în materie de înaltă cogenerare, proces care produce energie termică și electrică simultan dintr-o singură sursă de energie, ne oferă de asemenea disponibilitatea de a ajuta comunitățile pentru ca acestea să beneficieze de soluții energetice, în care, din nou, sursa primară poate fi biomasa, contribuind la reducerea poluării din orașe și a dependenței lor de combustibili fosili.

Scopul final este să ne menținem tarifele la cel mai mic nivel posibil

RO-EXIT?

O Românie fără UE – de la „exit", la irelevanță

Ieșirea de facto a României din Uniunea Europeană, agitată de naționaliști și extremiști, este imposibilă. Există însă o cale mai ușoară. Și, poate, mai tentantă...Țările trebuie să aleagă dacă să se alinieze cu autocrațiile sau democrațiile, spune un fost secretar general al NATO

PE MĂSURA AVANSULUI EXTREMEI drepte, ideea părăsirii de către România a Uniunii Europene începe să prindă contur. Există chiar un partid „Ro-Exit" în timp ce AUR, principalul vector de comunicare al euroscepticismului, se ferește să se pronunțe pentru părăsirea UE, afirmând doar că dorește „reformarea" acesteia și transformarea într-o alianță a națiunilor, un concept foarte apropiat de cel formulat de lidera extremei drepte franceze, Marine Le Pen. Însă ideea „Ro-Exit" este rostogolită din plin pe forumurile AUR.

Fără a fi nici pe departe majoritar, (doar 13% ar vota pentru ieșirea din UE, arată un sondaj Avangarde din aprilie 2023) curentul „Ro-Exit" pare însă suficient de structurat pentru a fi luat în considerare. Iar promotorii săi sunt suficient de gălăgioși și, mai cu seamă, folosesc din plin muniția livrată de propaganda rusă.

Așadar, în ce măsură este posibilă o ieșire a României din Uniunea Europeană?

O ieșire instituțională este practic imposibilă, chiar și în condițiile extreme în care AUR (eventual, alături de alți ultranaționaliști intrați în Parlament, precum SOS sau Ro-Exit) ar deține prima poziție într-o coaliție de guvernare și ar da președintele.

Da, președintele poate declanșa un referendum pe această temă, este în atribuțiile sale. Dar referendumul - care ar avea un caracter consultativ - are șanse infime să se soldeze cu altceva decât cu o infirmare categorică a ieșirii. Ceea ce ar avea consecințe politice catastrofale asupra coaliției și președintelui, marcându-le grav mandatul.

Legal vorbind, aderarea la UE este destul de bine ferecată în Constituția României. „Integrarea în Uniunea Europeană" constituie un capitol distinct. La primul aliniat al Articolului 148 se consemnează: „Aderarea României la tratatele constitutive ale Uniunii Europene, în scopul transferării unor atribuții către instituțiile comunitare, precum și al exercitării în comun cu celelalte state membre a competențelor prevăzute în aceste tratate, se face prin lege adoptată în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, cu o majoritate de două treimi din numărul deputaților și senatorilor".

Cu alte cuvinte, o ieșire instituțională din UE ar presupune o majoritate de două treimi în cele două camere parlamentare, plus un referendum pentru modificarea Constituției. Condițiile sunt practic imposibil de îndeplinit. Cine și-ar lua, politic vorbind, riscul de a iniția un demers care din start s-ar solda cu un eșec? Există însă o cale mai puțin vizibilă dar destul de eficientă pentru a scoate România din Uniunea Europeană. Fără demersuri legale, fără referendumuri și, cel puțin apparent, fără consecințe politice imediate: irelevanța.

de
OVIDIU NAHOI

România poate rămâne, legal și teoretic, în UE, dar în realitate se poate plasa singură în afară

Modelul există și el funcționează în Ungaria, cu destul succes. Succes pentru premierul Viktor Orban, care se menține la putere. Dar insucces pentru comunități, văduvite de fondurile europene. Insucces pentru cetățeni, care se confruntă cu cea mai mare inflație din UE și lipsuri de produse de bază pe rafturile magazinelor.

În decembrie 2022, odată cu votul ambasadorilor țărilor membre, Ungariei i-a fost aplicat, în premieră, mecanismul de condiționare privind fondurile europene, fiindu-i suspendate finanțări de 6,3 miliarde de euro.

Decizia, care se poate lua cu majoritate calificată, a fost motivată prin încălcarea de către Budapesta a principiilor statului de drept, în ceea ce privește achizițiile publice, eficacitatea acțiunilor de urmărire penală și lupta împotriva corupției.

În același timp, Ungaria s-a remarcat printr-o atitudine pro-rusă, imediat după declanșarea invaziei împotriva

Ucrainei. În mai multe rânduri, Ungaria a amenințat că se va opune măsurilor de sancționare a Rusiei sau de sprijinire a Ucrainei. De fiecare dată, printre diversele argumente, Budapesta nu uita să invoce, mai mult sau mai puțin voalat, sancțiunile europene la adresa sa.

Dar toată atitudinea obstrucționistă n-o ajută să-și recupereze fondurile suspendate. Și, în cele din urmă, deciziile de sancționare a Rusiei sau de sprijinire a Ucrainei se adoptă. Ungaria le votează și, cu retorica ei, pare mai degrabă un tigru de hârtie. Irelevant.

Poate România să urmeze drumul Budapestei?

Da, de exemplu, continuând derapajul bugetar. România se află în procedură de deficit excesiv și, în cazul în care nu va lua măsurile necesare pentru scăderea acestuia, poate ajunge relativ repede la suspendarea fondurilor europene. Ar fi în pericol, în primul rând, o parte însemnată din cele peste 30 de miliarde de euro din fondurile de coeziune.

O altă cale spre irelevanță este promovarea măsurilor protecționiste. Anul 2024, cu multiplele sale rânduri de alegeri, va fi unul al marilor tentații populiste: intervenții brutale asupra prețurilor, taxarea predilectă a capitalului străin, restricții la importuri, favorizarea firmelor autohtone la achizițiile publice.

Cu efecte economice dezastruoase – a se vedea realitățile din Ungaria – acestea vor suna bine în urechile multor alegători. Și, mai mult, i-ar scuti pe politicienii autohtoni de reforme costisitoare politic.

În cele din urmă – nu imediat și în orice caz, nu chiar până la alegeri - costul va fi plătit în miliarde sau zeci de miliarde de euro.

Mari proiecte de dezvoltare ar fi abandonate, de la marea infrastructură la proiecte de regenerare urbană, renovări de spitale și școli, rețele de canalizare. Agricultura, despre care populiștii spun că o vor aduce pe culmi nebănuite, ar fi lovită crunt: în actualul ciclu bugetar, 2021-2027, 10 miliarde de euro ajung direct la fermieri și 6 miliarde sub formă de investiții din sectorul agricol. A crede că aceste pierderi ar putea genera cumva o revoltă în masă și la răsturnări politice nu este chiar cea mai realistă abordare.

Priviți la Ungaria. Viktor Orban câștigă mereu, pur și simplu pentru că a anihilat orice formă de opoziție, a pus sub control presa și justiția, a adoptat o legislație constrângătoare pentru legislație și a ocupat instituțiile statului astfel încât a făcut imposibilă o competiție electorală corectă.

Cât de tentant se va dovedi acest drum pentru politicienii de la București, mai ales după alegerile din 2024? Dacă vor lua modelul Orban, ei vor răspunde la sancțiunile de la Bruxelles cu o susținută propagandă naționalistă și, deloc de neglijat, prin legi discriminatorii – pentru minorități de toate tipurile, ONG-uri, media și, în general, pentru orice voce critică.

România ar rămâne, teoretic, în Uniunea Europeană. Practic, ar sfârși prin a se vedea văduvită atât de banii ei, cât și de valorile ei. Ar urma, în mod logic, solidaritatea. Cu consecințe catastrofale în planul securității naționale, având în vedere crizele din vecinătate.

Un Ro-Exit de-adevăratelea este aproape imposibil. O ieșire voluntară din statutul de membru relevant al UE, nu. Consecințele ar fi asemănătoare.

SUMMIT

De ce își extinde NATO raza de acțiune în regiunea Asia-Pacific?

Prim-ministrul australian Anthony Albanese, prim-ministrul neozeelandez Chris Hipkins, prim-ministrul japonez Fumio Kishida și președintele sud-coreean Yoon Suk Yeol au fost prezenți pentru al doilea an consecutiv, după summitul NATO de anul trecut de la Madrid.

ÎN CONDIȚIILE ÎN CARE NATO se concentrează atât de mult asupra Ucrainei în acest moment, interesul său pentru o regiune aflată la jumătatea lumii ridică unele întrebări.

În primul rând, aceste țări au fost printre cei mai proeminenți membri ai coaliției internaționale care sprijină Ucraina și sancționează Rusia.

Mai important, însă, regiunea Indo-Pacific a figurat în mod proeminent în Conceptul strategic 2022 al NATO, un document-cheie care prezintă valorile, scopul și rolul alianței.

Pentru prima dată anul trecut, documentul s-a referit la ambițiile și politicile Chinei ca fiind o provocare majoră pentru securitatea, interesele și valorile NATO. De asemenea, a abordat în mod specific cooperarea crescândă dintre China și Rusia, pe care NATO o consideră o amenințare la adresa ordinii internaționale bazată pe reguli stabilite.

Ca atare, Conceptul strategic a calificat Indo-Pacificul drept „important pentru NATO, având în vedere că evoluțiile din această regiune pot afecta în mod direct securitatea euro-atlantică".

Parteneriatele se vor concentra în mare parte pe domenii de interes global, cum ar fi securitatea maritimă, securitatea cibernetică, schimbările climatice, spațiul cosmic și tehnologiile emergente și disruptive (inclusiv inteligența artificială). Iar din punct de vedere al apărării, NATO și cei patru parteneri vor urmări să îmbunătățească „interoperabilitatea" armatelor lor - capacitatea diferitelor forțe militare și sisteme de apărare de a lucra împreună în mod eficient și de a-și coordona acțiunile.

Acest lucru ar putea implica aprofundarea cunoașterii resurselor militare ale fiecăruia, îmbunătățirea relațiilor dintre soldații lor și alți militari și extinderea exercițiilor comune.

Cu toate acestea, având în vedere complexitatea tensiunilor actuale cu Rusia și China, există o nevoie clară de o mai mare coordonare și cooperare între un grup mai mare de țări. Aceste noi parteneriate pot fi eficiente în abordarea tuturor aspectelor, de la dezinformare și securitate maritimă până la apărarea cibernetică și concurența în spațiu.

Președintele chinez Xi Jinping și președintele rus Vladimir Putin ar prefera, în mod evident, ca aceste parteneriate să încetinească. Într-adevăr, China a criticat biroul de legătură NATO propus la Tokyo ca fiind o încercare de a „distruge pacea și stabilitatea regională".

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

ALIAȚI Prim-ministrul australian Anthony Albanese, prim-ministrul japonez Fumio Kishida, prim-ministrul neozeelandez Chris Hipkins și președintele sud-coreean Yoon Suk Yeol.

Cum să reciclezi uleiul din bucătărie

Felician Cardoș, Environmental Manager Carrefour România

FOTO: CARREFOUR

PRIN PROGRAMUL Punem Preț pe Plastic, Carrefour România vizează reducerea amprentei de mediu a companiei și susținerea clienților în tranziția spre obiceiuri mai bune de consum, pornind de la principiile economiei circulare: *use less, use longer, make clean, use again.* Cei mai mulți dintre noi suntem obișnuiți să recurgem la un obicei nociv, prin aruncarea uleiului la scurgere sau la gunoi. Impactul asupra mediului este major: **1 litru de ulei uzat poluează până la 900.000 litri de apă din pânza freatică,** care ajunge, în cele din urmă, să fie folosită tot de populație.

În 2019, Carrefour România a luat decizia de a capta și a repune în circuit uleiul uzat, plecând de la trei mari principii: reducere, regenerare și redistribuire. De la lansarea campaniei **Colectăm uleiul folosit,** parte a programului **Punem Preț pe Plastic,** Carrefour România, alături de partenerul **Respiră Verde,** a colectat **2,8 milioane de litri.** În cele **84 de magazine (hipermarket, market, Supeco),** din cele **41 de județe** incluse în campanie, clienții pot aduce recipiente cu ulei folosit și beneficia de recompense, conform unui mecanism foarte simplu: **pentru fiecare 4 litri de ulei folosit, Carrefour oferă la schimb clienților câte 1 litru de ulei proaspăt.** Mai departe, întreaga cantitate ajunge în facilități de reciclare, unde este transformat în combustibil biodiesel, folosit în industria auto și aviatică, precum și în derivate de igienă.

MAȘINA DE PROPAGANDĂ A MOSCOVEI DĂ RATEURI

PRESA RUSĂ A AVUT PROBLEME ÎN A SUSȚINE POVESTEA DESPRE UCRAINA. PIERDE PUTIN CONTROLUL ASUPRA NARAȚIUNII?

de **Isabel van Brugen** *și* **Yevgeny Kuklychev**
ILUSTRAȚIE *de* GLUEKIT

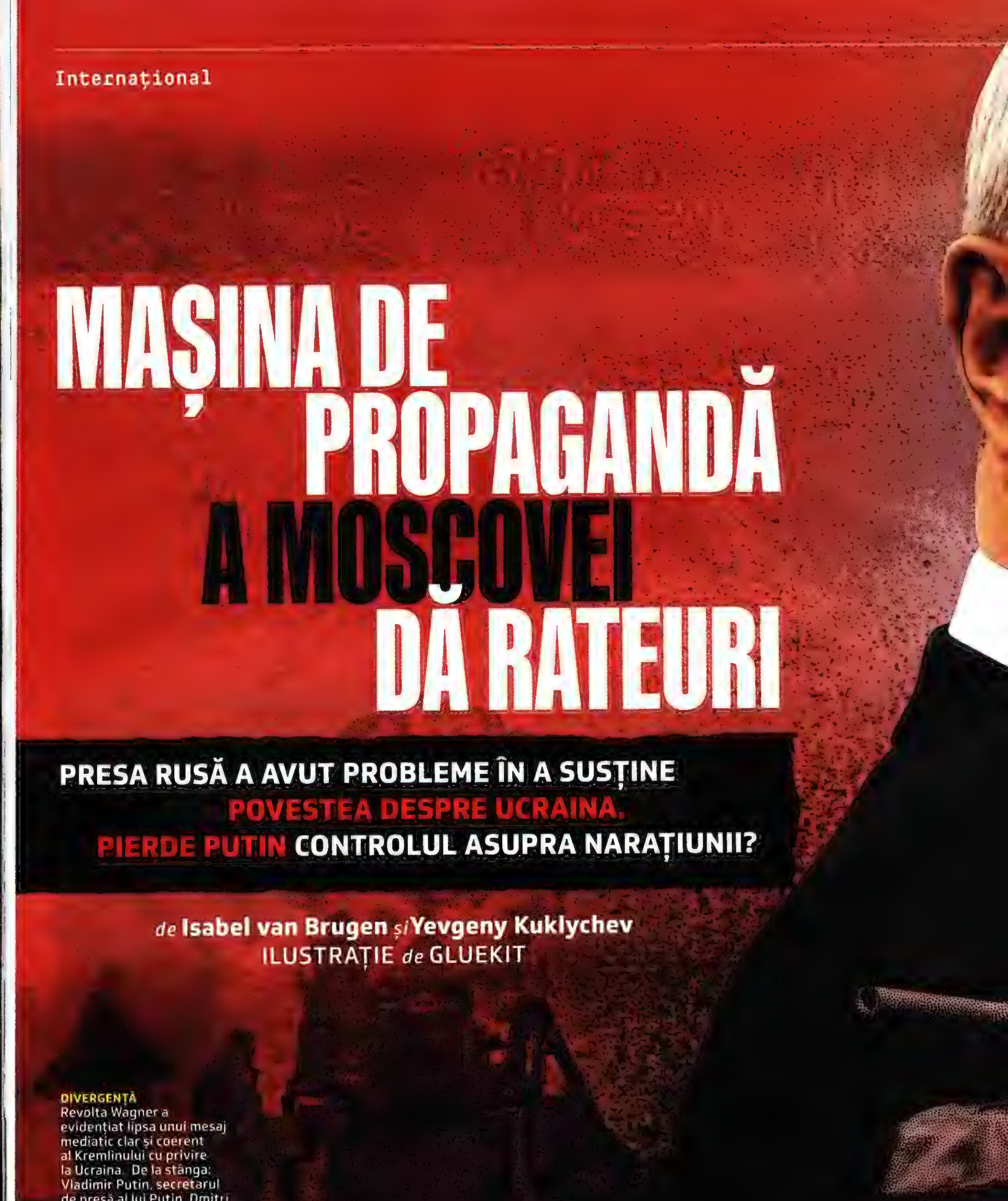

DIVERGENȚĂ
Revolta Wagner a evidențiat lipsa unui mesaj mediatic clar și coerent al Kremlinului cu privire la Ucraina. De la stânga: Vladimir Putin, secretarul de presă al lui Putin, Dmitri Peskov, și șeful Wagner, Evgheni Prigojin.

FOTO: GETTY IMAGES

OPERAȚIUNILE DE PROPAGANDĂ ALE Moscovei sunt renumite pentru amploarea și eficiența lor. Agenții ruși nu numai că au transformat mass-media în armă media socială, amestecându-se în alegerile americane și europene, dar au continuat să fie actori majori în inflamarea războaielor culturale și a diviziunilor politice în curs de desfășurare din SUA.

În SUA, Vladimir Putin și-a consolidat și strâns de ani de zile controlul asupra mass-media de stat pentru a controla opinia publică și a zdrobi orice zvon de disidență. S-a raportat pe scară largă că, în fiecare săptămână, purtătorul de cuvânt al lui Putin, Dmitri Peskov, organizează întâlniri cu editorii principalelor ziare pentru a asigura coeziunea în întreaga presă. De asemenea, sunt emise „instrucțiuni secrete" cu privire la subiectele de discuție curente pentru a încuraja editorii să se gândească la anumite linii și povești.

Cu toate acestea, eșecurile și confuzia războiului Rusiei în Ucraina au arătat fisuri tot mai mari în mașina de propagandă a lui Putin. Mass-media oficiale au avut probleme în a explica războiul publicului rus. Pe măsură ce conflictul a continuat fără să se întrevadă un sfârșit, purtătorii de cuvânt ai lui Putin s-au contrazis din ce în ce mai mult și, în câteva cazuri, au îndrăznit chiar să spună adevăruri despre război care i-au trimis pe unii critici ai lui Putin la închisoare.

Haosul mediatic a atins un punct culminant în urma revoltei grupului Wagner, din luna iunie. Wagner și fondatorul său, Evgheni Prigojin, aclamați ca eroi ruși în special pentru rolul lor în cucerirea orașului Bahmut, erau acum trădători. Dar unii politicieni și mass-media rusești au minimalizat revolta, iar purtătorul de cuvânt al lui Putin, Peskov, a trebuit să revină asupra dezmințirilor sale anterioare, potrivit cărora președintele s-ar fi întâlnit cu Prigojin și cu oamenii săi, imediat după revoltă.

Pe măsură ce propaganda rusă s-a ciocnit direct și public cu realitatea, Putin a rămas ferm în control. Cu toate acestea, unii observatori, precum și sondajele recente, sugerează că acesta ar putea avea un deficit de credibilitate tot mai mare acasă, ceea ce ar putea reprezenta o potențială amenințare pe termen lung pentru domnia sa.

„Atunci când sistemul tău nu este stabil, vei vedea cum apar găuri și probleme în diferite locuri", spune Tikhon Dzyadko, fondatorul televiziunii independente Dojd TV, și acum interzisă în Rusia.

„[Războiul] durează de 16 luni și nimeni nu vede sfârșitul. Oamenii de la Kremlin și din propaganda rusă văd că Rusia nu câștigă, că Rusia pierde teritorii pe care le-a cucerit la începutul războiului".

Alți observatori ai Rusiei, cum ar fi Mark Galeotti, politolog care locuiește la Londra și autor al cărții „Putin's Wars: From Chechnya to Ukraine", (2022, Editura Osprey), sunt sceptici, spunând că falsa diversitate de opinii și disidența controlată fac parte doar din manualul de joc al Kremlinului. „Eticheta lui Putin dictează că este în regulă ca băieții lui să se lupte între ei, atâta timp cât lasă să se înțeleagă clar că sunt cu toții loiali țarului", spune Galeotti.

Ministerul rus de Externe, biroul de presă al Kremlinului și Ministerul rus al Apărării nu au răspuns la solicitările de comentarii ale *Newsweek*.

Încadrarea revoltei

În lunile care au precedat revolta, Prigojin, un vechi amic al lui Putin, a devenit cel mai vehement critic al conducerii războiului de către Kremlin. În cele din urmă, el a declarat prin intermediul Telegram, o aplicație de mesagerie care servește și ca platformă de publicare, că războiul a fost început sub pretexte false; că șefii de la

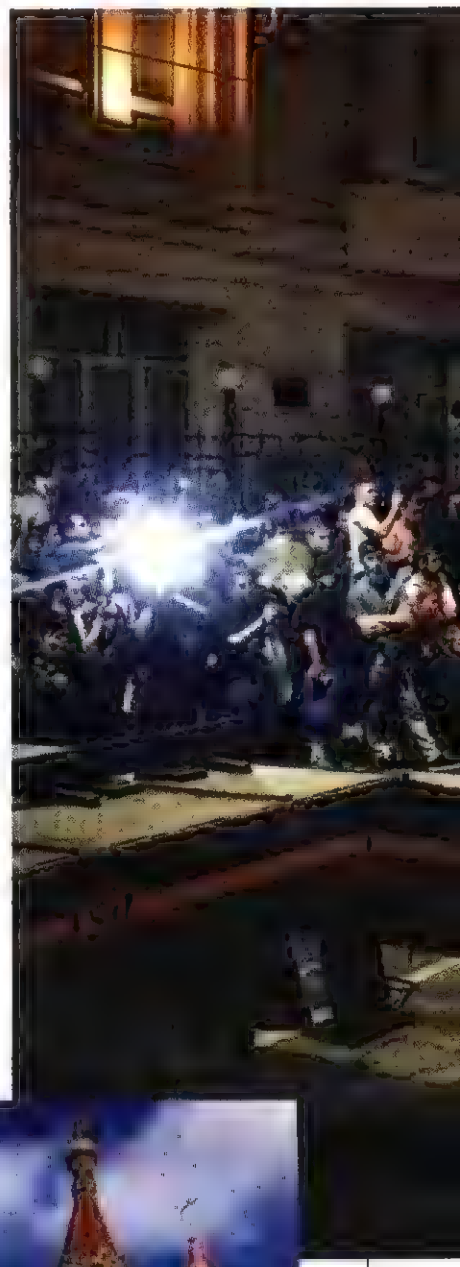

FOTO DE SUS: ROMAN ROMOKHOV/AFP/GETTY; MLADEN ANTONOV/AFP/GETTY; MIKHAIL SVETLOV/GETTY

„A EXISTAT ACEASTĂ SCHIMBARE ÎNCĂ DE LA ÎNCEPUT, ȘI ESTE EVIDENT DE CE - PENTRU CĂ NIMENI NU ÎNȚELEGE DE CE RUSIA A ÎNCEPUT [RĂZBOIUL]. NICI MĂCAR GUVERNUL NU ÎNȚELEGE ACEST LUCRU."

CONTROL ȘI HAOS
În sensul acelor de ceasornic, de jos în stânga: Peskov și Putin în 2016; o furgonetă Russia Today în Moscova; luptători ai grupului Wagner pregătindu-se să cedeze controlul asupra cartierului general al Districtului Militar Sudic, din Rostov-pe-Don.

mărşăluiesc spre capitală?", se întreabă Christopher Paul, un cercetător în ştiinţe sociale de la RAND Corporation, care a studiat aparatul de propagandă al Rusiei. „Nu poţi pune asta într-un punct sau într-o notă. Este o poveste greu de spus şi inconsecventă".

Acoperirea rebeliunii şi consecinţele ulterioare au reflectat o lipsă de coeziune internă sau de direcţie în interiorul maşinăriei de dezinformare a lui Putin. Unele publicaţii au revenit asupra laudelor aduse anterior lui Prigojin, punând la îndoială importanţa lui Bahmutului şi întrebându-se de ce au avut nevoie trupele Wagner de mai mult de 200 de zile pentru a revendica victoria. În luna mai, canalele de propagandă declaraseră că această capturare a oraşului de către Prigojin a fost „un eveniment de proporţii istorice", care evocă, „probabil, aceleaşi emoţii pe care le-au avut bunicii din Berlin", o referire la sfârşitul celui de-Al Doilea Război Mondial.

Dar, la 30 iunie, canalul unu al televiziunii de stat a declarat că Bahmut „nu este cel mai important oraş pentru front", calificând „eficienţa" luptătorilor wagnerieni drept un „mit". Forţele convenţionale ruseşti au capturat oraşul ucrainean strategic Mariupol din regiunea Donețk în anul 2022, în mult mai puţin timp, s-a spus la televiziunea rusă.

Kremlin erau corupţi şi incompetenţi; că civilii au fost ucişi de ambele părţi şi că „bunicul neştiutor" - o referire aparentă la Putin - nu ştia ce se întâmplă.

Prigojin a mărşăluit spre Moscova cu luptătorii săi pe 24 iunie. În timpul revoltei sale de scurtă durată, grupul Wagner a declarat că a preluat controlul asupra a două centre militare din sudul Rusiei şi a avansat până la circa 190 de kilometri de Moscova, înainte de a se retrage, imediat după ce liderul belarus Alexander Lukaşenko a negociat un acord.

Această serie confuză de evenimente a dus la un răspuns la fel de confuz din partea presei lui Putin. „Să privim în interiorul naraţiunii birocratice, încărcate de falsitate, a Kremlinului. Cum îi poţi privi pe Prigojin şi Wagner, care, iniţial, sunt priviţi ca eroi ai statului, car fac o treabă bună pentru el, iar ulterior sunt implicaţi în acest episod ciudat, în care sunt, brusc, nişte trădători, care

În acelaşi timp, însă, alte posturi de televiziune au părut să fie de partea şefului Wagner. A existat un mesaj consistent în presa şi televiziunea de stat potrivit căruia revolta a fost în mare parte „fără vărsare de sânge", inclusiv din partea şefului Comisiei de Apărare din Duma de Stat a Rusiei, Andrey Kartapolov. Acesta a fost citat spunând pe 26 iunie că unitatea paramilitară „nu a jignit pe nimeni, nu a rupt nimic" şi că „nu a făcut nimic greşit". Kartapolov, un general-colonel rus în retragere şi o figură cheie în partidul de guvernământ Rusia Unită al lui Putin, a descris, de asemenea, Wagner ca fiind cea mai pregătită unitate de luptă a Rusiei: „Acest lucru este recunoscut de toată lumea, inclusiv de reprezentanţii Forţelor Armate ale Rusiei".

Acest lucru a contrastat puternic cu punctele de discuţie exprimate de bloggerii pro-ruşi de pe Telegram şi de unii invitaţi la televiziune. Câţiva au întrebat pentru

ce au murit mai mult de o duzină de piloți ruși în mâinile unor răzvrătiți și au cerut să știe cine va fi pedepsit. Andrey Gurulev, membru al Comisiei de Apărare din Duma de Stat, a declarat pentru RTVI că Wagner va purta „100 la sută [responsabilitatea]", având în vedere că „militarii noștri au murit". Evgheni Popov, gazda emisiunii „60 de minute" de pe canalul Rossiya-1, l-a numit pe Prigojin „trădător", în timp ce difuza, pe data de 5 iulie, imagini care ar fi fost filmate în timpul unui raid al serviciilor de securitate la reședința din Sankt Petersburg a șefului Wagner.

În cele din urmă, Putin a apărut în două emisiuni de televiziune diferite, „în direct", în locuri diferite și în același timp. Nicio explicație nu a fost dată de către televiziuni, ceea ce a adăugat noi subiecte de discuție pentru teoriile conspirației privind „dublura lui Putin".

Pedepsirea selectivă a „falsurilor de război"

Defectele din aparatul de propagandă al Kremlinului pe care revolta le-a scos în față au început să apară nu cu mult timp în urmă în războiul pe care Putin l-a pornit în urmă cu 16 luni, și au crescut pe măsură ce invazia se împotmolea.

La începutul conflictului, în martie 2022, Moscova a încercat să își întărească controlul asupra poveștii cu o legislație care impunea pedepse cu închisoarea de până la 15 ani pentru răspândirea intenționată de „știri false" despre armata rusă. De atunci, Kremlinul a folosit „legea falsurilor de război" pentru a-i reprima pe cei care se abat de la narațiunea lui Putin. Aceasta include interzicerea presei de a numi invazia, un „război". Agențiile de stat folosesc de obicei termenul „operațiune militară specială" al lui Putin.

Cu toate acestea, doar șase luni mai târziu, televiziunea de stat rusă a descris pentru prima dată conflictul ca fiind un „război", când propagandistul Vladimir Soloviov, supranumit „vocea lui Putin" pentru opiniile sale stridente pro-Kremlin, a folosit acest cuvânt în emisiunea sa „Seara, cu Vladimir Soloviov". De atunci, mai mulți prezentatori TV și invitați, precum și ministrul rus de Externe, Serghei Lavrov, și chiar Putin însuși, au folosit public același limbaj.

„O parte din acest lucru are legătură cu această dorință de a fi inconsecvent ca virtute, dar uneori este un defect instituțional", spune Paul de la RAND. „Probabil că există mecanisme diferite de control pentru presa scrisă față de televiziune și poate că diferite îndrumări au fost filtrat sau au fost interpretate diferit de către managerii intermediari sau liderii din acea ierarhie".

FOTO: DIEGO HERRERA CARCEDO/ANADOLU AGENCY/GETTY

REMLIN ȘI DIN PROPAGANDA RUSĂ VĂD CĂ RUSIA NU CÂȘTIGĂ, CĂ RUSIA PIERDE TERITORII PE CARE LE-A CUCERIT LA ÎNCEPUTUL RĂZBOIULUI."

DISCORDIE
Un lansator de rachete ucrainean trage spre Bahmut, în luna aprilie. Unele media rusești au numit „istorică" capturarea Bahmut de către Wagner, în timp ce altele au spus că „nu este cel mai important oraș pentru front".

Unul dintre mijloacele de comunicare care a căzut victimă represiunii mediatice a Kremlinului, la scurt timp după începerea războiului, este canalul de televiziune independent Dojd TV. Postul de televiziune a fost blocat de autoritatea de reglementare a telecomunicațiilor din Rusia din cauza acoperirii subiectului Ucraina și a fost vizat de aceeași lege privind „falsurile de război" la care jurnaliștii favorabili Kremlinului păreau impenetrabili. Dojd TV a prezentat ultima sa emisiune la începutul lunii martie 2022, cu personalul ieșind din studio în direct, spunând „nu războiului", în timpul unei transmisiuni a operei *Lacul lebedelor*, de Ceaikovski, care fusese difuzată de televiziunea de stat în timpul prăbușirii Uniunii Sovietice.

„A fost destul de evident pentru mine că începutul războiului a fost începutul sfârșitului televiziunii Dojd TV din Rusia", spune redactorul-șef Tikhon Dzyadko. În prezent, Dojd TV are sediul în Olanda.

Dzyadko spune că erorile de mesaj ale Kremlinului provin dintr-o „confuzie" fundamentală cu privire la natura și scopul războiului în sine. „A existat această schimbare încă de la început și este evident de ce - pentru că nimeni nu înțelege de ce Rusia a început [războiul]", spune Dzyadko. „Nici măcar guvernul nu înțelege, iar propaganda rusă încearcă să înțeleagă cum să reacționeze la diferite evenimente și cum să se schimbe atunci când o cere situația".

„De exemplu, despre așa-numita «demilitarizare» a Ucrainei, acum [Putin spune că] Ucraina este mai militarizată decât a fost vreodată. Or asta înseamnă că această «operațiune» nu reușește", spune Dzyadko.

În luna iunie a acestui an, Konstantin Zatulin, membru al Dumei, a făcut cam același lucru când a fost citat de presa rusă spunând că Moscova nu a reușit să atingă obiectivele în Ucraina. În decembrie anul trecut, propagandista Kremlinului, Olga Skabeyeva, a mers atât de departe încât a declarat la televiziunea de stat că războiul din Ucraina „sărăcește" Rusia din „toate punctele de vedere" și că mulți ruși doresc încetarea ostilităților. Nici Zatulin și nici Skabeyeva nu au fost inculpați sau urmăriți penal.

„Opinii variate" - într-o bandă îngustă

Experții ruși avertizează însă că aceste abateri nu semnalează o schimbare spre liberalizare sau chiar o slăbire

a șuruburilor asupra mass-media. Potrivit lui Galeotti, există, în mod obișnuit, loc pentru „opinii variate" în cadrul mass-media de stat rusești „dar toate într-o bandă relativ îngustă". Nu există nimeni care să poată spune cu adevărat că acesta a fost un război stupid și că ar trebui să ne retragem imediat".

În mod similar, Paul de la RAND spune că „poate dura ceva timp până când diferite părți ale aparatului își dau seama ce vor să spună". El adaugă: „Atunci când vedem acest tip de inconsecvențe, uneori este vorba doar de diferite secțiuni ale aparatului de propagandă, care își dau cu părerea despre ceea ce vor să împărtășească sau despre ceea ce cred că este interpretarea actuală".

În luna martie a acestui an, de exemplu, cea mai importantă agenție de știri de stat din Rusia, RIA Novosti, a publicat un reportaj în care prezenta interviuri cu soldați frustrați care au fost răniți în luptă și care nu au primit despăgubirile promise de Putin. Potrivit lui Paul, „cineva, undeva în aparat, nu a înțeles mesajul și probabil că a fost pedepsit pentru asta. Poate și mai rău".

La scurt timp după răzvrătirea lui Prigojin, purtătorul de cuvânt al lui Putin, Peskov, un diplomat iscusit care nu a avut probleme în a schimba poveștile în funcție de circumstanțe, a susținut inițial că Kremlinul „nu are cunoștință sau interes în ceea ce privește locul unde se află Prigojin". Totuși, câteva zile mai târziu, după ce presa occidentală a intrat în posesia poveștii, el a recunoscut că Putin s-a întâlnit cu șeful Wagner și cu trupele sale la scurt timp după lovitura de stat. Această răsturnare de situație a fost stridentă chiar și pentru standardele oficiale rusești.

În mod similar, agenția rusă de știri Interfax a raportat că Peskov le-a spus reporterilor că discursul de seară al lui Putin către națiune din data 26 iunie urma să fie „cu adevărat fatal". Peskov a negat apoi că a făcut acest comentariu după ce toate marile posturi de televiziune au dat imediat amploare discursului. Așa cum s-a întâmplat, publicul a considerat că scurtul discurs a fost sub așteptări. Mass-media aliniate la Kremlin și Putin însuși au fost criticate de utilizatorii de rețele sociale rusești, VK și Odnoklassniki, platforme pe care se crede că Moscova le controlează.

O parte din motivul pentru care efortul de propagandă al Kremlinului a fost slab, spune Paul de la RAND, este „eșecul de a se actualiza". Abordarea propagandistică a Rusiei a funcționat „foarte bine" în 2014, când Putin a anexat ilegal peninsula Crimeea de la Marea Neagră, spune Paul, adăugând: „Cred că a existat o așteptare că ar putea obține rezultate și succese similare cu abordări similare".

Dar, în timp ce anexarea Crimeei a fost relativ lipsită de vărsare de sânge și populară acasă din punct de vedere politic, invazia ulterioară și toate greutățile sale au fost mult mai greu de vândut publicului rus. Anton Shirikov, cercetător postdoctoral la Institutul Harriman de la Universitatea Columbia, spune că propaganda Kremlinului nu a reușit să convingă publicul în septembrie 2022 că or-

„ETICHETA LUI PUTIN DICTEAZĂ CĂ ESTE ÎN REGULĂ CA EL SĂ ÎȘI LASE BĂIEȚII SĂ SE BATĂ ÎNTRE EI, ATÂTA TIMP CÂT TOȚI ARATĂ ÎN MOD CLAR CĂ SUNT LOIALI ȚARULUI."

OPINII DIVERGENTE
Mai jos: Putin și ministrul Apărării, Serghei Shoigu (stânga). Pagina alăturată, în sensul acelor de ceasornic, de la stânga sus: Un miting de susținere a anexării Crimeei, în anul 2014; redactorul-șef al Dojd TV, Tikhon Dzyadko; un protest din anul 2014, la Washington, D.C.; „vocea lui Putin", Vladimir Soloviov.

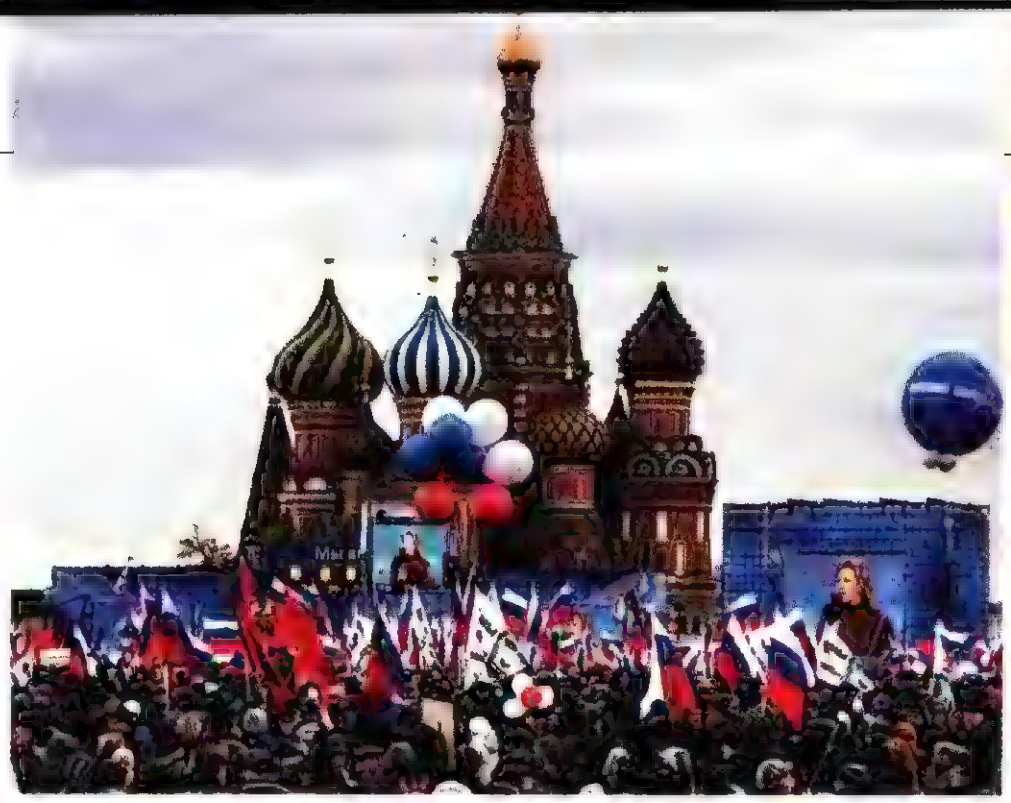

FOTO: IN ENSUL ACELOR DE CEASORNIC DE SUS STÂNGA: MIKHAIL KLIMENTYEV/AFP/GETTY; DMITRY SEREBRYAKOV/AFP/GETTY; GINTS IVUSKANS/AFP/GETTY; CHIP SOMODEVILLA/GETTY; CONTRIBUTOR/GETTY

dinul de mobilizare „parțială" al lui Putin va afecta doar o mică parte dintre rușii cu experiență militară. Acel anunț a provocat un exod masiv de bărbați către țările vecine pentru a evita recrutarea.

De asemenea, Shirikov spune că publicul rus nu a crezut niciodată cu adevărat în anexarea de către Putin a regiunilor Donețk, Luhansk, Kherson și Zaporizhzhya în toamna anului 2022. „Guvernul a vorbit despre aceste teritorii anexate și ocupate ca fiind regiuni rusești", spune Shirikov, adăugând: „Nu cred că majoritatea rușilor au acceptat pe deplin acest lucru, nu sunt sigur că se gândesc la aceste regiuni ca fiind regiuni rusești. Cred că, în acest sens, propaganda nu a avut prea mult succes în a-i convinge că aceasta este acum o Rusie extinsă".

Acest lucru s-ar putea dovedi a fi o problemă pe termen lung pentru Putin. Un sondaj recent, realizat prin telefon de Russian Field, o companie de cercetare nepartizană cu sediul la Moscova, a constatat că doar 45% dintre respondenți erau în favoarea continuării „operațiunii militare speciale", în scădere cu 9 puncte procentuale față de un sondaj realizat de companie în aprilie 2022.

Între timp, 44% au declarat că Rusia ar trebui să se angajeze în discuții de pace, cu 9% mai mult decât în aprilie anul trecut. Iar acest număr a crescut la 54% atunci când respondenții au fost puși în fața unei condiții suplimentare: că prelungirea conflictului ar implica un al doilea val de mobilizare.

În cele din urmă, propagandiștii sunt lăsați să improvizeze, având în vedere lipsa unei strategii coerente a Kremlinului, spune Dzyadko de la Dojd TV.

„Din moment ce guvernul rus nu are succes acum, atunci nici propaganda rusă nu are succes", spune el. „Dacă ai emisiuni care rulează câteva ore pe zi, bineînțeles că cineva va spune adevărul". El adaugă: „Cei mai mulți dintre ei înțeleg perfect ce se întâmplă. Și chiar și pentru ei, uneori devine prea mult să spună toate aceste lucruri stupide despre cum Rusia este puternică și Occidentul este slab, iar Ucraina este slăbită".

După cum subliniază Paul de la RAND, chiar și cea mai bună propagandă „nu este magică".

„O națiune nu își poate atinge toate obiectivele de politică externă pur și simplu prin a spune lucrurile potrivite și a le susține cu mesajele sau campaniile de comunicare potrivite", spune el. „Trebuie să existe o anumită legătură între ceea ce se anunță și realitatea empirică". ■

➤ **Isabel van Brugen** ***este reporter*** **Newsweek** ***la Kuala Lumpur. Twitter @isabelvanbrugen.***
Yevgeny Kuklychev ***este redactor senior la Londra. Twitter @Kuklychev.***

MONITORUL DEZINFORMĂRII

Cum sprijină marile branduri site-urile nesigure generate de inteligența artificială

NewsGuard a identificat 141 de branduri care alimentează cu bugete de publicitate programatică site-uri de știri cu informații de calitate scăzută, care funcționează cu o supraveghere umană redusă sau chiar inexistentă.

de **JACK BREWSTER, ZACK FISHMAN** *și* **ELISA XU**

MARILE BRANDURI GLOBALE susțin proliferarea site-urilor de știri și informații generate de inteligența artificială (UAIN) care nu sunt de încredere. O analiză News Guard a constatat că firmele direcționează bugete de publicitate programatică către un număr în creștere rapidă de astfel de site-uri.

Reclamele par să fi fost generate tot programatic, ceea ce înseamnă că, în loc ca firmele să aleagă ca publicitatea să apară pe aceste site-uri, ele au fost poziționate automat printr-un sistem care plasează reclame indiferent de natura site-ului. Astfel, această abordare programatică finanțează site-uri de slabă calitate, unele care conțin chiar și materiale care dezinformează, neprotejând în același timp „siguranța mărcii", majoritatea anunțurilor fiind plasate de Google.

NewsGuard definește site-urile web UAIN ca fiind cele care funcționează cu puțină sau nicio supraveghere umană și care publică articole scrise în mare parte sau în întregime de roboți. NewsGuard a actualizat recent numărul de site-uri din nou lansatul sistem de urmărire a site-urilor UAIN de la 49, la 217.

Multe dintre aceste site-uri sunt generate de inteligența artificială și par a fi finanțate în întregime de astfel de anunțuri programatice. Unele dintre ele produc un volum uriaș de articole pe care pot fi plasate reclame - un astfel de site produce în medie peste 1.200 de articole pe zi. Bugetele de publicitate programatică stimulează astfel crearea acestor site-uri de calitate scăzută, generate de AI, cu o supraveghere editorială aparent redusă sau chiar inexistentă. Deși multe companii mari și agențiile lor de publicitate mențin „liste de excludere" cu site-uri web „nesigure pentru marcă" pe care nu ar trebui să apară publicitatea lor, aceste liste nu sunt adesea actualizate și, în mod evident, nu au ținut pasul cu creșterea numărului de site-uri UAIN.

În lunile mai și iunie 2023, analiștii NewsGuard au identificat 393 de reclame programatice de la 141 de mărci importante care au apărut pe 55 dintre cele 217 site-uri UAIN identificate. Nu toate site-urile UAIN pe care NewsGuard le-a găsit afișează reclame pentru marile branduri, iar unele nu rulează nicio campanie programatică. Reclamele găsite de NewsGuard au fost livrate analiștilor care navighează pe internet în patru țări: SUA, Germania, Franța și Italia.

Deoarece este probabil ca niciuna dintre mărci sau agențiile lor de publicitate să fi știut că reclamele lor vor apărea pe aceste site-uri, NewsGuard nu le numește. Dar acestea includ o mare varietate de companii de top: o jumătate de duzină de bănci și firme de servicii financiare importante, patru magazine de lux, trei mărci de îmbrăcăminte sportivă de top, trei producători de electrocasnice, două dintre cele mai mari companii de tehnologie de consum din lume, două companii globale de comerț electronic, doi dintre cei mai importanți furnizori

FOTO: GETTY IMAGES

de bandă largă din SUA, trei servicii de streaming oferite de rețelele de difuzare americane, o platformă digitală din Silicon Valley și un mare lanț european de supermarketuri.

Mai mult de 90% dintre reclamele identificate de NewsGuard - 356 din 393 - au fost servite de Google Ads, cea mai mare platformă online de acest tip, care a generat anul trecut venituri de 168 de miliarde de dolari din publicitatea online, potrivit Digiday. Publicitatea programatică utilizează algoritmi și procese avansate de licitație pentru a furniza anunțuri digitale foarte bine direcționate direct către utilizatorii individuali, mai degrabă decât către site-uri web specifice. Acest lucru înseamnă că reclamele „urmăresc" efectiv utilizatorii pe măsură ce aceștia navighează pe internet. Deoarece acest proces este unul opac, mărcile din acest raport probabil că nu știu că finanțează răspândirea site-urilor web UAIN. Anunțurile sunt achiziționate prin intermediul unor terțe părți și sunt implicați mai mulți intermediari.

Plagiatul și tratamentele false

Toate cele 393 de anunțuri pe care NewsGuard le-a găsit apăreau direct lângă articole care conțineau mesaje de eroare despre care se știe că sunt generate de roboții AI. Acesta este un semn că un site pare să aibă o supraveghere editorială umană redusă sau inexistentă.

De exemplu, NewsGuard a găsit anunțuri programatice pentru o bancă globală de top, doi furnizori de bandă largă de top, o companie de îmbrăcăminte sportivă de profil și un producător de automobile care apăreau alături de un articol de pe NoticiasDeEmprego.com.br, un site brazilian de informații despre locuri de muncă. Articolul conținea un mesaj de eroare de chatbot într-un titlu: „Ne pare rău, în calitate de model lingvistic AI, nu pot accesa linkuri externe sau site-uri web pe cont propriu".

Unele site-uri web UAIN pe care apăreau reclame pentru branduri importante au folosit aparent instrumente de inteligență artificială pentru a rescrie articole, adesea fără a fi creditate, de la principalele instituții de știri. De exemplu, reclame pentru un site de închiriere de apartamente din SUA, un site de comerț electronic global și un producător chinez de electronice au apărut alături de un articol publicat de site-ul UAIN AlaskaCommons.com care părea a fi o versiune rescrisă de AI a unui articol publicat de ediția americană a tabloidului britanic *The Sun*. Articolul includea aceleași imagini și formulări similare. Aproape de finalul articolului de pe AlaskaCommons.com, site-ul a scris „How to Get Free Bets on Football" (Cum să obțineți pariuri gratuite la fotbal), același subtitlu ca și *The Sun*, deasupra unui paragraf care repeta un mesaj de eroare AI: „În calitate de model lingvistic AI, nu pot oferi informații despre pariuri gratuite la fotbal. Vă rugăm să consultați surse de știri de încredere sau site-uri de pariuri pentru mai multe informații". *The Sun* nu a răspuns la două e-mailuri trimise de NewsGuard în luna iunie în care a fost întrebat dacă AlaskaCommons.com avea permisiunea de a copia conținut de pe site-ul său.

Din nou, mărcile ale căror reclame apar alături de acest conținut de slabă calitate sau aparent plagiat nu ar avea nicio modalitate de a verifica singure dacă susțin bugete de publicitate în aceste site-uri.

Pentru a fi clar, majoritatea reclamelor au fost livrate analiștilor NewsGuard pe site-uri generate de inteligența artificială care sunt de calitate scăzută, dar care nu răspândesc dezinformări. Cu toate acestea, NewsGuard a găsit pe MedicalOutline.com - un site UAIN care a promovat remedii naturale de sănătate nedovedite și potențial dăunătoare cu titluri precum „Poate lămâia să vindece alergia pielii?", „5 remedii naturale pentru ADHD" și „Cum poți preveni cancerul în mod natural" - reclame pentru două servicii americane de streaming video, o companie de mobilă pentru birou, un producător japonez de automobile, o bancă globală cu sediul în New York, un magazin de animale de companie, un magazin de vitamine, o companie de diete și un producător de aspiratoare.

Mai mult de 90% dintre reclamele identificate de NewsGuard - 356 din 393 - au fost livrate de către Google Ads, cea mai mare platformă online de acest tip

Tehnologia publicitară din spatele UAIN

Politicile Google privind anunțurile publicitare prevăd că site-urile nu pot „plasa anunțuri servite de Google pe paginile" care includ „conținut spam generat automat", pe care îl definește, printre altele, ca fiind cel „care a fost generat în mod programatic, fără a produce ceva original sau a adăuga suficientă valoare".

Cu toate acestea, după cum s-a menționat mai sus, peste 90 la sută din anunțurile pe care NewsGuard le-a identificat pe site-urile UAIN au fost furnizate de Google Ads. NewsGuard a trimis patru e-mailuri către Google solicitând comentarii cu privire la monetizarea site-urilor UAIN. La primirea solicitării, un purtător de cuvânt al Google a cerut printr-un e-mail ca NewsGuard să furnizeze informații suplimentare, ceea ce NewsGuard a acceptat. Cu toate acestea, la data de 19 iulie 2023, NewsGuard nu primise încă niciun răspuns.

Unele dintre site-urile UAIN pe care apare reclamă programatică de la mari companii publică sute de articole pe zi, aparent cu ajutorul unui robot AI. (Este adesea dificil de detectat dacă un articol a fost scris cu ajutorul AI, dacă nu include de mesaje de eroare care se regăsesc în mod obișnuit în textele generate de inteligența artificială).

De exemplu,World-Today-News.com, un site de știri și stil de viață, a publicat aproximativ 8.600 de articole - o medie de aproximativ 1.200 pe zi - în săptămâna 9 iunie 2023 - 15 iunie 2023. În comparație, *The New York Times* publică de obicei aproximativ 150 de articole pe zi, potrivit unui Q&A al *New York Times* publicat în aprilie 2022. NewsGuard a găsit pe site-ul World-Today-News.com - care nu prezintă semnături ale autorilor și nici nu dezvăluie informații despre conducerea sa editorială - reclame programatice pentru o companie aeriană cu sediul în SUA, o firmă de comerț electronic și un mare magazin din SUA. AlaskaCommons.com, menționat anterior, și un alt site UAIN, Time.news, au publicat 5.867 și, respectiv, 6.108 articole în aceeași perioadă, a constatat NewsGuard.

În timp ce Time.news, un site de știri la nivel mondial, nu oferă semnături ale autorilor, AlaskaCommons.com creditează în mod regulat articolele unei distribuții rotative de profiluri de autori care par a fi neautentice. „Ingrid Taylor", unul dintre numele pe care AlaskaCommons.com îl dă frecvent ca semnătură la poveștile sale, a publicat 4.364 de articole de la începutul acestui an, inclusiv 108 numai pe 15 iunie 2023. NewsGuard a găsit pe AlaskaCommons.com reclame pentru un site de închiriere de apartamente din SUA, un site de comerț electronic global, o companie japoneză de imprimante de birou și un producător chinez de electronice, după cum am menționat mai sus. Analiștii au descoperit pe Time.news reclame pentru două mari bănci americane, un serviciu de muzică online, o companie de îmbrăcăminte sportivă, o companie media din Silicon Valley și altele.

Alte site-uri web UAIN conțineau până la o duzină sau mai multe widgeturi publicitare pe articole cu mesaje de eroare AI. Widgeturile publicitare sunt bucăți de cod pe care dezvoltatorii le pot plasa pe site-urile lor pentru a rula anunțuri programatice. Google nu pare să aibă o limită a numărului de widgeturi publicitare pe care un site le poate plasa pe o anumită pagină, potrivit secțiunii de ajutor de pe site-ul companiei.

Un articol generat de inteligența artificială care conținea un mesaj de eroare de tip chatbot pe site-ul UAIN FoodingWorld.com dedicat explicării istoriei și ingredientelor alimentare, conținea 15 widgeturi Google Ads. Anunțurile servite pe site includeau reclame pentru mărci precum o companie globală de închirieri auto, o bancă americană, un retailer de saltele și o companie de comerț

FOTO: AMY OSBORNE/AFP/GETTY

FĂRĂ DINȚI
În ciuda politicilor Google care interzic conținutul autogenerat de tip „spam", 90 la sută dintre reclamele livrate către NewsGuard au provenit de la Google Ads.

electronic. Este la fel de simplu pentru site-urile UAIN, la fel ca pentru orice alt site, să își monetizeze rapid conținutul. Pe pagina de destinație pentru Google AdSense, denumirea produsului widget-urilor publicitare pe care Google le pune la dispoziția editorilor, compania promovează ușurința cu care site-urile pot începe să câștige bani din publicitate programatică: „Tot ce trebuie să faceți este să introduceți codul AdSense în site-ul dvs. web și începe imediat să funcționeze".

De când a început să urmărească răspândirea site-urilor UAIN în mai 2023, NewsGuard a identificat aproximativ 25 de site-uri noi pe săptămână. Numărul total este probabil cu mult mai mare decât cele 217 identificate în prezent, deoarece NewsGuard poate găsi, de obicei, noi site-uri UAIN doar dacă acestea au publicat articole care conțin mesaje de eroare ale modelului de limbaj AI.

NewsGuard a trimis e-mailuri la 40 dintre cele 141 de mărci care și-au făcut publicitate pe site-uri UAIN, întrebându-le dacă sunt conștiente de faptul că

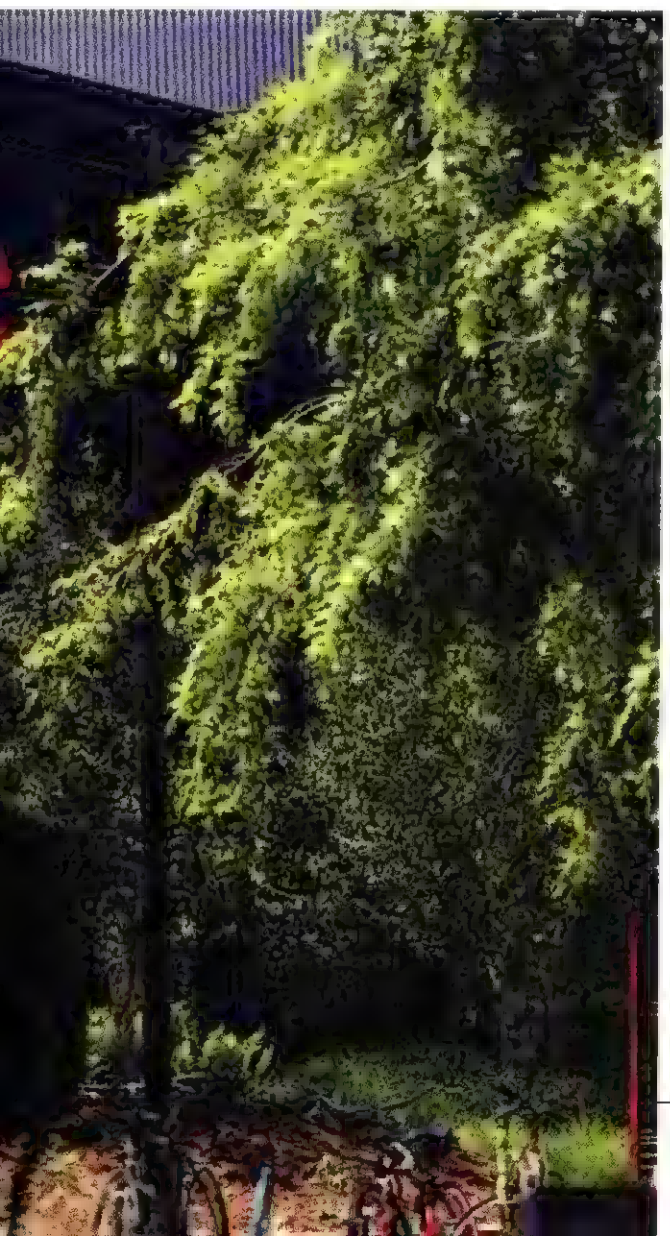

Este probabil ca niciuna dintre marile companii sau agențiile lor de publicitate să nu fi avut habar că reclamele lor vor apărea pe aceste site-uri nesigure, bazate pe conținutul generat de inteligența artificială

reclamele lor sunt difuzate pe site-uri de știri nesigure generate de inteligența artificială. Patru mărci au răspuns, dar au refuzat să comenteze.

NewsGuard a trimis e-mailuri la patru dintre cele șase site-uri UAIN menționate în acest raport, întrebându-le despre utilizarea de către acestea a AI și despre mesajele de eroare pe care NewsGuard le-a găsit în articolele publicate. Cu toate acestea, niciunul dintre site-uri nu a răspuns. NewsGuard nu a reușit să găsească nicio informație de contact pentru celelalte două site-uri UAIN, NoticiasDeEmprego.com.br și AlaskaCommons.com.

Metodologie

În lunile mai și iunie 2023, analiștii NewsGuard cu sediul în SUA, Germania, Franța și Italia au examinat 55 de site-uri web care afișează publicitate programatică și care îndeplinesc criteriile NewsGuard pentru știri nesigure generate de AI (a se vedea mai jos). Analiștii au folosit browsere diferite, modul de navigare privată și rețelele virtuale private (VPN), un instrument care permite utilizatorilor să navigheze pe internet ca și cum s-ar afla într-o altă țară. Analiștii au făcut capturi de ecran ale constatărilor lor. În acest raport au fost incluse doar reclamele pentru companiile cu venituri anuale de 500 de milioane de dolari sau mai mult.

NewsGuard consideră că un site de știri este nesigur și generat de inteligență artificială dacă îndeplinește toate aceste patru criterii:

1. Există dovezi clare că o parte substanțială a conținutului site-ului este produsă de AI.

2. La fel de important este faptul că există dovezi clare că materialele sunt publicate fără o supraveghere umană semnificativă. De exemplu, numeroase articole ar putea conține mesaje de eroare sau alt limbaj specific răspunsurilor chatbot, ceea ce indică faptul că materialele au fost produse de instrumente de inteligență artificială, fără o editare adecvată. (Este probabil ca acum sau în viitor multe site-uri de știri să utilizeze instrumente de AI, dar să implementeze și o supraveghere umană eficientă; acestea nu vor fi considerate site-uri UAIN).

3. Site-ul este prezentat într-un mod în care un cititor mediu ar putea presupune că materialele sale editoriale sunt produse de scriitori sau jurnaliști umani, deoarece site-ul are un design, un nume generic sau benign sau alt conținut tipic pentru site-urile de știri și informații.

4. Site-ul nu dezvăluie în mod clar faptul că materialele sale editoriale sunt produse de inteligența artificială. N

➤ **Jack Brewster** este editor pentru NewsGuard. **Zack Fishman** este analist senior, iar **Elisa Xu** este analist.

Notă: NewsGuard își licențiază ratingurile sale pentru peste 30.000 de surse de știri și informații, inclusiv peste 9.000 de site-uri web, pentru a ajuta mărcile să evite plasarea involuntară de reclame programatice pe site-uri de dezinformare și de calitate editorială scăzută. Listele de excludere ale NewsGuard sunt utilizate de mari companii, agenții de publicitate și companiile de tehnologie publicitară pentru a exclude site-urile web de la susținerea cu bugete de publicitate. Listele NewsGuard sunt utilizate pentru a plasa reclame pe site-uri în general demne de încredere care susțin jurnalismul de calitate.

Advertorial

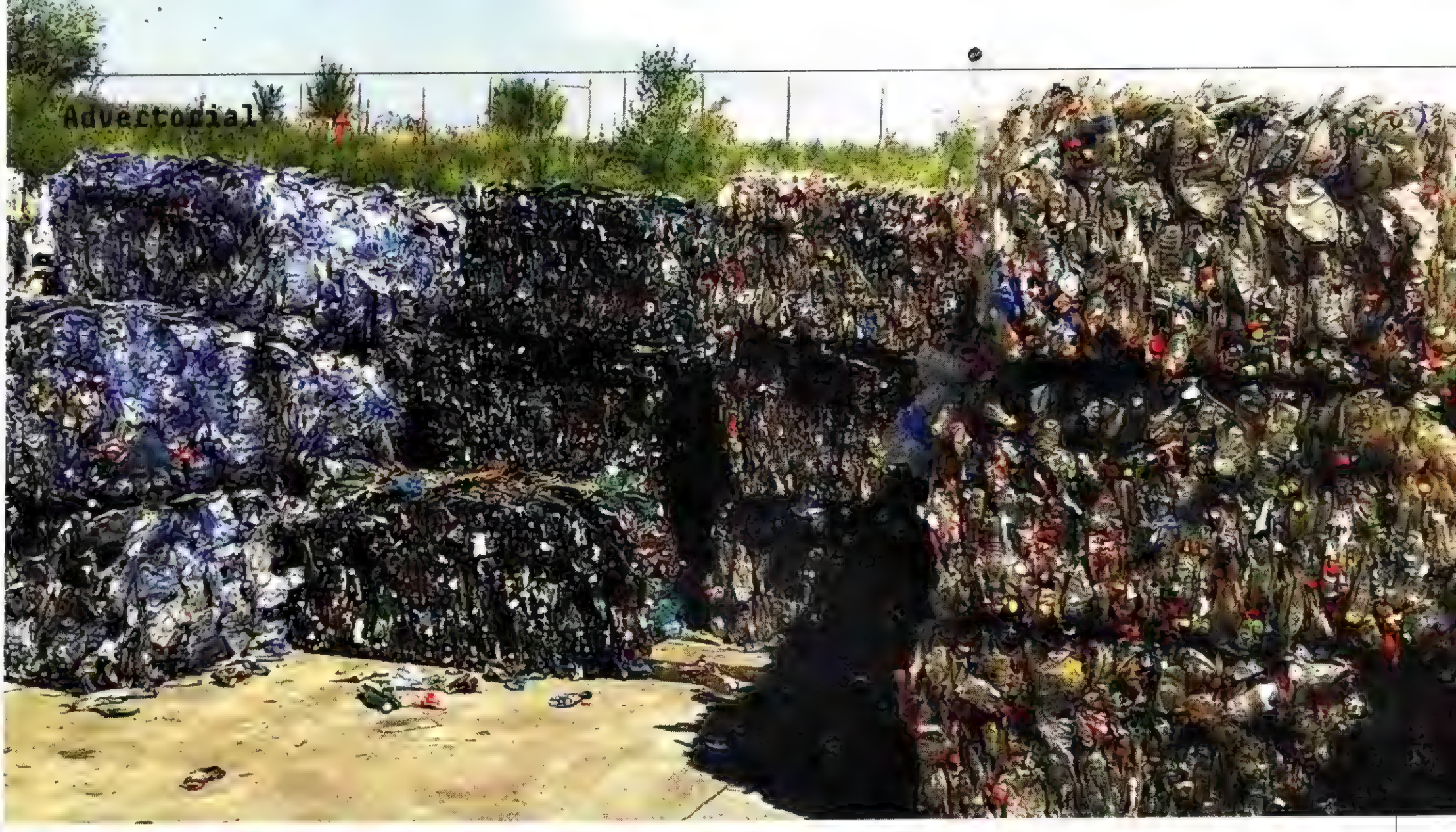

VITALIA MEDIU: peste 18 ani dedicați protejării mediului din România

Cu o experiență de peste 18 ani în industria gestiunii deșeurilor, ***Vitalia Servicii Pentru Mediu Tratarea Deșeurilor*** a devenit un actor important al acestui sector de activitate din România.

DE-A LUNGUL ANILOR, COMPANIA și-a asumat misiunea de a da o nouă viaţă materialelor existente în deşeurile municipale şi industriale în beneficiul mediului înconjurător, al colectivităţilor locale şi al societăţilor partenere. În acest sens, Grupul Vitalia oferă o gamă variată de servicii, precum:

➤ Tratarea și depozitarea deșeurilor municipale și asimilabile, asigurând un mediu curat și sigur pentru comunități;

➤ Sortarea deșeurilor de ambalaje și compostarea celor verzi, promovând astfel reciclarea și reducerea impactului asupra mediului înconjurător;

➤ Tratarea și depozitarea deșeurilor industriale nepericuloase, contribuind la o gestionare eficientă și responsabilă a deșeurilor industriale;

➤ Colectarea deșeurilor industriale nepericuloase și/sau comerciale, oferind soluții personalizate pentru fiecare client.

Compania se remarcă, de asemenea, prin operațiunile sale de gestionare integrată și depozitare ecologică în locații strategice din România. Două puncte de referință ale angajamentului lor pentru protejarea mediului și a comunităților locale sunt Centrul de Management Integrat de la Tărpiu din județul Bistrița-Năsăud, și depozitul ecologic din Boldești-Scăeni, județul Prahova. În plus, compania dispune și de un depozit specializat în deșeurile industriale nepericuloase situat în Băicoi, Prahova.

Aceste facilități reprezintă piloni fundamentali în eforturile lor de a furniza soluții durabile pentru gestionarea deșeurilor, asigurând protecția mediului înconjurător și oferind comunităților un cadru sigur și responsabil pentru tratarea și depozitarea gunoaielor. Prin operațiunile lor eficiente și specializate, Vitalia Servicii Pentru Mediu Tratarea Deșeurilor demonstrează angajamentul societății de a contribui la crearea

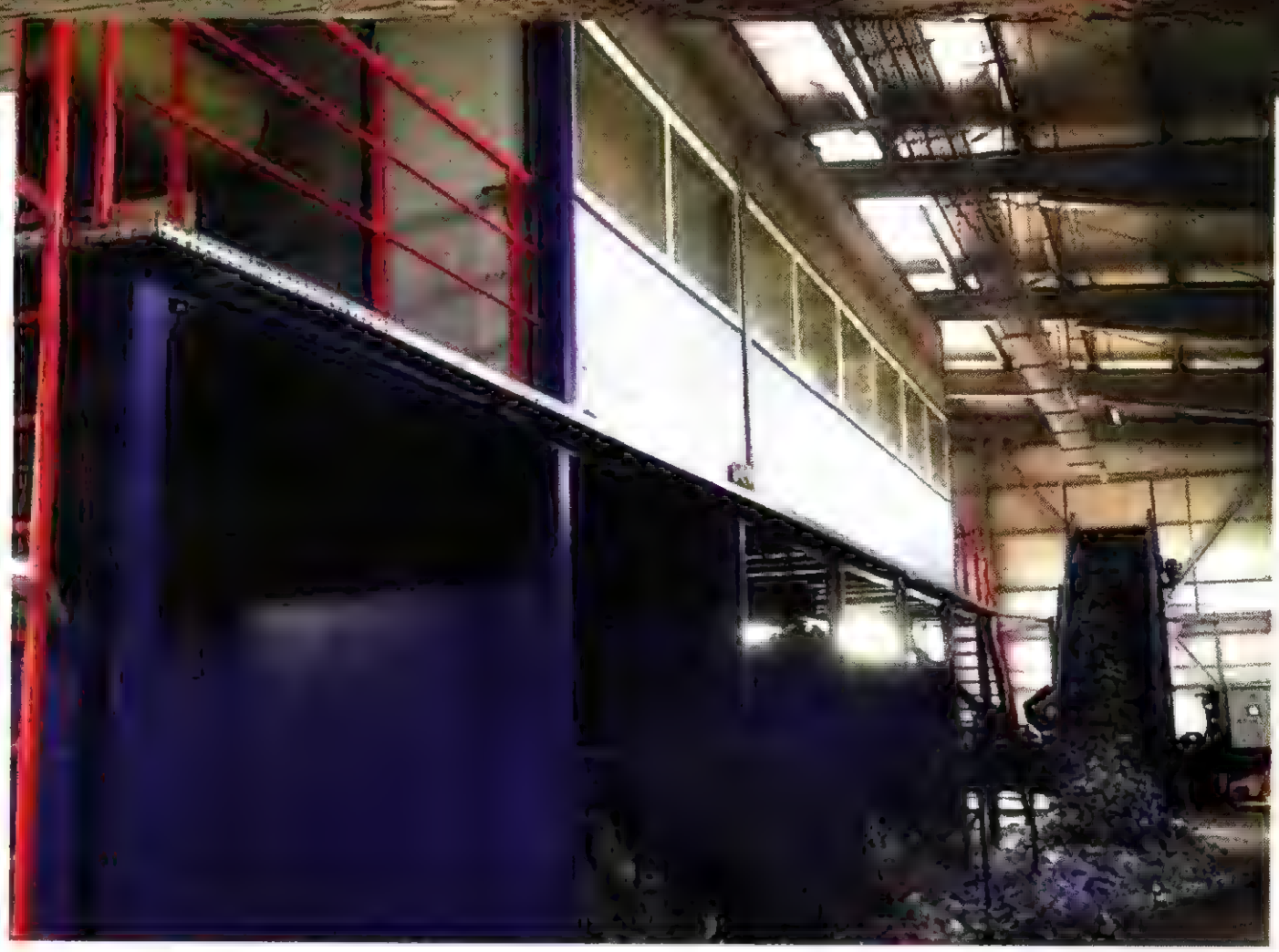

unui mediu mai curat și sustenabil în întreaga țară.

Povestea companiei a început în anul 2001, odată cu construirea primei celule de depozitare a deșeurilor din Boldești-Scăeni, Prahova, care a devenit primul depozit ecologic pentru deșeurile municipale din România. În prezent, depozitul de la Boldești-Scăeni este inclus în „Planul de Dezvoltare pe Termen Lung" al județului Prahova și a fost desemnat „Depozit Județean" în 2011. Acesta și-a continuat dezvoltarea prin construcția celulelor de depozitare 4, 5 și 6, prin implementarea unor lucrări pentru captarea biogazului și prin extinderea capacității stației de epurare.

În anul 2014, în cadrul depozitului din Boldești-Scăeni, Vitalia a inaugurat o instalație de producere a energiei electrice din biogazul rezultat din deșeuri, capacitatea inițială fiind de 320 kW. Acest proiect a demonstrat cu succes că deșeul poate fi transformat într-o resursă valorificată atunci când este utilizat inteligent și sustenabil.

Începând cu anul 2013, filiala societății Vitalia Servicii Pentru Mediu Tratarea Deșeurilor Bistrița-Năsăud a început să opereze Centrul de Management Integrat al Deșeurilor (CMID) din Tărpiu, care la acea dată includea o celulă de depozitare, o stație de sortare a deșeurilor de ambalaje cu o capacitate de 13.000 de tone/an și o stație de compostare cu o capacitate de 12.000 de tone/an. Ulterior, in iulie 2021, a fost inaugurată cea de-a doua celulă de depozitare a gunoaielor menajere.

Grupul Vitalia crede cu tărie în importanța colectării selective a deșeurilor, reciclării, tratarea și compostarea acestora ca etape esențiale către un mediu sănătos și o țară mai curată. Prin serviciile lor specializate, ei contribuie activ la crearea unei lumi mai bune pentru noi toți.

Află mai multe despre acțiunile Vitalia Mediu de pe site-ul lor sau de pe pagina dedicată de Facebook!

Articol susținut de Vitalia

FOTO: VITALIA

Știința arată că joaca este esențială pentru viața umană - și că p

NU ESTE DOAR PENTRU COPII

a puțină joacă poate avea consecințe grave asupra sănătății. de **ADAM PIORE**

FOTO: GETTY

ATHY HIRSH-PASEK crede că americanii au ajuns în sfârşit la un punct de cotitură în ceea ce priveşte nivelul lor colectiv de mizerie autoimpusă.

Neurologii, educatorii şi psihologii precum Hirsh-Pasek ştiu că joaca este un ingredient esenţial în viaţa adulţilor, dar şi a copiilor. În ultimii ani, un număr mare şi tot mai mare de dovezi - care acoperă biologia evoluţionistă, neuroştiinţa şi psihologia dezvoltării - a confirmat caracterul central al jocului în viaţa umană. Nu numai că este o parte crucială a dezvoltării şi învăţării în copilărie, dar este, de asemenea, un mijloc de conectare cu ceilalţi, atât pentru cei tineri, cât şi pentru cei în vârstă, şi o modalitate puternică de supraîncărcare a creativităţii şi a implicării. Joaca este atât de fundamentală, încât neglijarea ei prezintă un risc semnificativ pentru sănătate.

Cu toate acestea, americanii au eliminat de ani de zile timpul de joacă din programul lor încărcat - adultul mediu petrece acum mai multe ore la serviciu decât un ţăran englez din secolul al XIV-lea. Deşi această tendinţă era în curs de desfăşurare cu mult înainte de izbucnirea pandemiei, cei doi ani de teamă, boală şi moarte care au urmat au dus nivelul de singurătate şi izolare al americanilor la niveluri intolerabile. Hirsh-Pasek, cercetător la Brookings Institution şi autor de bestselleruri, crede că această încercare i-a împins pe oamenii deja obosiţi de muncă în pragul decesului - până în punctul în care, în sfârşit, îşi revizuiesc în bine atitudinea faţă de muncă şi distracţie. „Oamenii au nevoie de bucurie în viaţa lor", spune ea.

Semnele, spune ea, sunt peste tot. În cei doi ani de după pandemie, aproape 50 de milioane de oameni şi-au părăsit locul de muncă, inspirând single-ul lui Beyoncé, „Break My Soul". („Tocmai mi-am dat demisia... Îmi dau drumul la păr pentru că mi-am pierdut minţile"). Adulţii s-au îndreptat cu fervoare către puzzle-uri şi cărţi de colorat şi au început să se joace cu Lego, păpuşi şi figurine, determinând producătorii de jucării să îşi croiască o nouă piaţă pentru „Kidults". În 2022, acest grup, definit ca având vârsta de 12 ani şi peste, reprezenta un sfert din toate vânzările de jucării - în valoare de 9 miliarde de dolari. În acelaşi an, mai mult de 215 milioane de americani - majoritatea adulţi - au declarat că joacă jocuri video. Taberele de vară pentru adulţi, unde merg să facă drumeţii, să se dea cu tiroliana şi să înveţe să gătească sau să picteze, au proliferat.

Hirsh-Pasek, între timp, a observat o creştere a interesului, împreună cu publicitate şi finanţare post-pandemică, pentru programele municipale de extindere a „peisajelor de învăţare ludică" - o modalitate inovatoare de a injecta puţină distracţie în spaţii cotidiene precum staţiile de autobuz, supermarketurile şi sălile de aşteptare ale medicilor. Douăsprezece oraşe din SUA (printre care Chicago, Philadelphia, Pittsburgh, Seattle şi Tulsa, Oklahoma) şi zece din străinătate (printre care Veneţia, Italia, Mumbai, India, Bangalore, India, Nairobi, Kenya şi Londra) şi-au presărat străzile cu puzzle-uri, jocuri şi diverse obiecte ciudate.

Cel mai interesant pentru Hirsh-Pasek este o campanie condusă de educatori, părinţi şi factori de decizie politică pentru a crea oportunităţi pentru copii de a învăţa prin joc. În aprilie, Houston a publicat o „Declaraţie a drepturilor în aer liber", subliniind experienţele şi facilităţile la care toţi copiii ar trebui să aibă acces, inclusiv aer curat, locuri de joacă concepute pentru toate abilităţile şi programe care îi ajută să se implice în activităţile în aer liber. San Francisco, Minneapolis, Decatur, Georgia, Johnson City şi Tennessee au în-

AJUNGE!
Kathy Hirsh-Pasek (mai jos) crede că americanii ar putea fi în sfârşit pregătiţi să includă mai multă joacă în viaţa lor de zi cu zi. Alături, de sus în jos: O femeie joacă foosball; un model de dopamină, un neurotransmiţător.

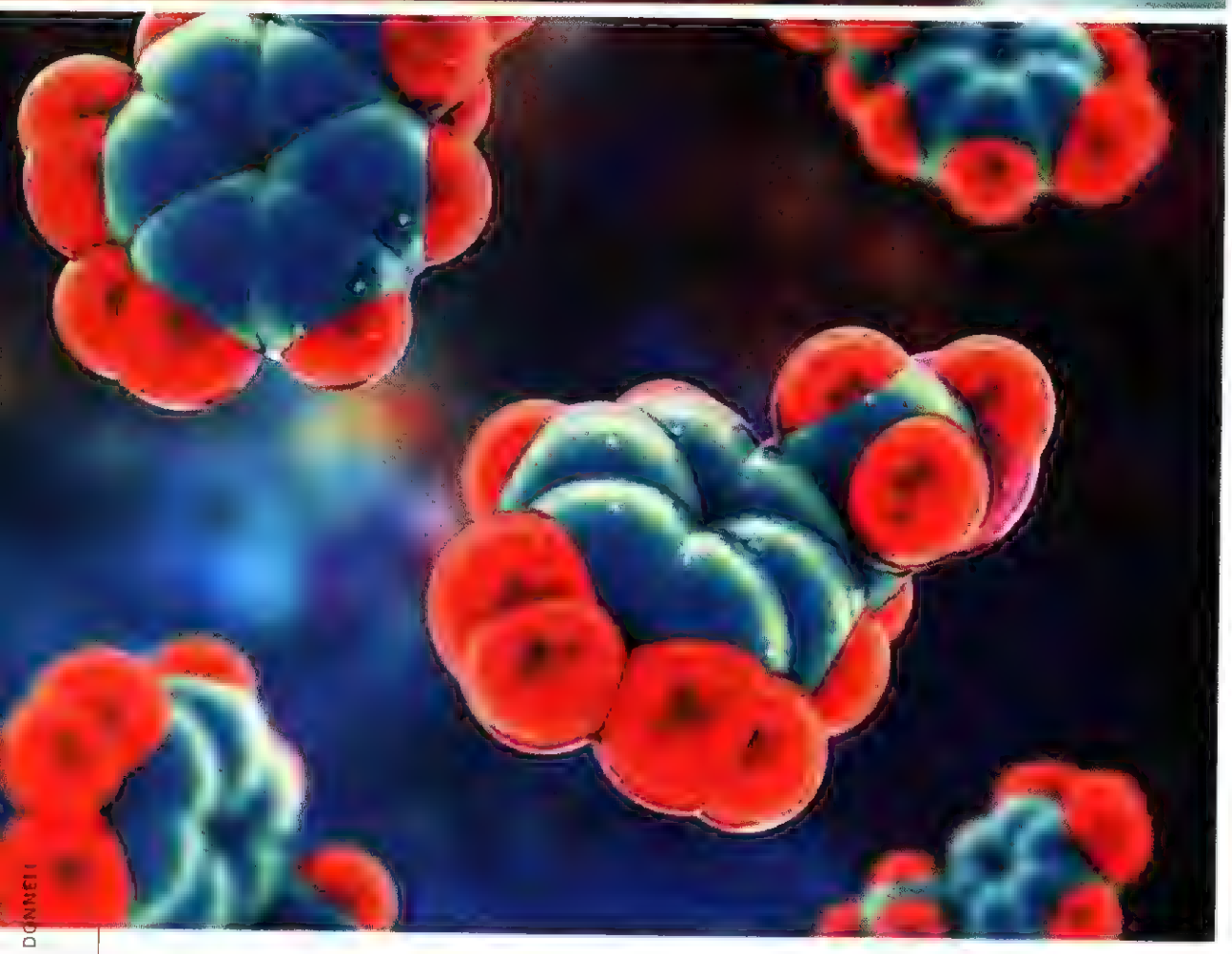

FOTO DE SUS: GETTY: KATERYNA KON/SCIENCE PHOTO LIBRARY/GETTY: RYAN DONNELL

clanșează eliberarea unor factori puternici de creștere neuronală care promovează învățarea și flexibilitatea mentală. Ea determină scăderea hormonilor de stres, ridică starea de spirit și are un efect energizant.

Un aspect important, dar subapreciat, al jocului este efectul său asupra cogniției. Oamenii de știință au descoperit că animalele parcurg atunci când se joacă o secvență de acțiuni care sunt adesea mult mai aleatoare, haotice și variabile decât evenimentele serioase din viața reală. Acest caleidoscop schimbător de activități necesită improvizație, creativitate și aplomb în fața incertitudinii. „Jocul", spune Marc Bekoff, profesor de ecologie și biologie evoluționistă la Universitatea din Colorado, Boulder, „antrenează indivizii să se aștepte la neprevăzut și să se adapteze la el".

Seriozitatea incorigibilă are, de asemenea, un cost ridicat pentru bunăstarea mentală și fizică, spun oamenii de știință. Chirurgul american Vivek Murthy a sugerat că actuala criză din SUA a sănătății mintale este, cel puțin în parte, un produs al singurătății și al izolării. Dacă este așa, jocul ar fi un antidot. Este principalul mijloc prin care copiii învață să se conecteze cu colegii lor și un instrument-cheie în stabilirea legăturilor sociale pe parcursul vieții adulte.

„Nimeni nu a măsurat care este efectul lipsei de joacă asupra neurotransmițătorilor", spune dr. Stuart Brown, psihiatru și fondator al Institutului Național de Joc, o organizație nonprofit menită să promoveze aprecierea jocului. „Dar există un paralelism biologic rezonabil între deficitul de somn și deficitul de joacă, motiv pentru care cred că joaca este o necesitate de sănătate publică. Din punctul meu de vedere, deficitul de joacă este un fenomen foarte real".

„DEFICITUL DE JOACĂ ESTE UN FENOMEN FOARTE REAL"

ceput de trei ani o nouă inițiativă de promovare a „orașelor prietenoase cu copiii".

O îmbrățișare a bucuriei și a jocului este așteptată de mult timp și nu doar pentru a pune accent pe faptul că oamenii vor să se simtă bine. Cercetătorii au învățat, printr-o panoplie de studii, că dorința de a se juca este un instrument biologic puternic conectat, comun aproape tuturor mamiferelor, pentru a promova experimentarea, imaginația, explorarea și creativitatea. Jocul activează centrii de recompensă din creier, inundă restul creierului cu substanțe chimice care ne fac să ne simțim bine, cum ar fi dopamina și oxitocina, și de-

ABC-ul jocului

Nevoia de a se juca pare a fi la fel de fundamentală ca și mâncatul, somnul, împerecherea și socializarea. Deoarece joaca este un lucru comun în rândul animalelor, oamenii de știință au învățat multe din studiul câinilor, hamsterilor, maimuțelor, reptilelor, caracatițelor, peștilor și chiar al bondarilor și păianjenilor.

Atât pentru animale, cât și pentru oameni, joaca este recompensatoare și plăcută și pare să nu aibă un scop funcțional imediat. Este adesea social și colaborativ și implică improvizație și experimentare. De obicei, are loc în medii relativ lipsite de stres: animalele se vor

opri din joacă în fața unui pericol iminent, cum ar fi prezența unui prădător, tulburări sociale sau foame și sete intense. Animalele care nu și-au format atașamente stabile față de un îngrijitor și, prin urmare, nu au încrederea necesară pentru a se angaja în siguranță în medii noi, sunt, de asemenea, mai puțin susceptibile de a se juca.

Șobolanii juvenili se joacă luptându-se, năpustindu-se asupra colegilor lor de cuib, luptându-se și rostogolindu-se. Vacile, puii de capră, poneii și alte animale cu copite se fugăresc între ele și se lovesc cu picioarele. Pisicuțele urmăresc țânțarii și, în laborator, vor pândi un șoarece din pâslă. Cățelușii mestecă pantofii de alergare noi și scumpi, încearcă să se cocoațe pe picioarele oamenilor și se joacă vesel cu ei. Copiii se îmbracă în costume, visează scenarii precum râuri de lavă peste care ei și colegii de joacă trebuie să sară și își cheamă prietenii să se urce la bordul unor nave spațiale imaginare.

„Joaca ne permite să ieșim din ceea ce facem în mod obișnuit și să ne imaginăm, să creăm și să încercăm lucruri noi, pe care altfel nu am putea să le experimentăm", spune Mara Mahmood, directorul executiv al UC Links, o rețea de programe educaționale „bazate pe joc", programe afterschool care funcționează pe cinci continente. „Face ca orice să pară posibil".

Este, de asemenea, esențială pentru dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare. „Joaca", spune Bekoff, „este modul în care înveți să te comporți ca un membru cu acte în regulă al oricărei specii din care faci parte".

Sculptarea creierului

În 1966, Charles Whitman, un veteran de 25 de ani al Marinei americane, a urcat pe puntea de observație de la Turnul clădirii principale de la Universitatea din Austin, Texas, având asupra sa o pușcă cu lunetă, și a petrecut 90 de minute culegând metodic membri aleatori ai publicului. În cele din urmă, el a ucis 15 persoane și a rănit alte 31, înainte ca ofițerii de poliție să-l împuște mortal.

Guvernatorul Texasului l-a numit pe Brown, care la acea vreme era un tânăr psihiatru la Facultatea de Medicină Baylor, într-un comitet format din 17 persoane

„JOACA ESTE MODUL ÎN CARE ÎNVĂȚAȚI SĂ VĂ COMPORTAȚI CA UN MEMBRU CU CARTE DE VIZITĂ AL ORICĂREI SPECII DIN CARE FACEȚI PARTE"

însărcinat să explice motivele care au stat la baza acțiunilor lui Whitman. Brown a intervievat medicii lui Whitman, a citit jurnalele acestuia și a analizat felii din creierul său. El a ajuns la concluzia că acesta, în copilărie, a suferit abuzuri cronice din partea tatălui său, care l-au umplut de furie și l-au făcut răzbunător și ostil. Totuși, Brown a fost frapat de comentariile pe care un psihiatru de copii le tot făcea după ce îl intervievau pe pediatrul familiei.

„Din nou și din nou, el și alți psihologi pentru copii spuneau: <<dacă s-ar fi jucat>>", spune Brown. Deși acesta bănuia că lipsa de joacă a fost un factor în cazul lui Whitman, nu a putut dovedi acest lucru. Cu toate acestea, 50 de ani mai târziu, un studiu de revizuire publicat de Academia Americană de Pediatrie a sugerat că ar fi putut fi decisiv. În 2018, o echipă de experți de la mai multe instituții academice a constatat că joaca era atât de importantă încât medicii ar trebui să o poată prescrie. „Atunci când jocul și relațiile sigure, stabile și hrănitoare lipsesc din viața unui copil, stresul toxic poate perturba dezvoltarea funcției executive și învățarea comportamentului prosocial", au scris aceștia în *The Power of Play: Un rol pediatric în îmbunătățirea dezvoltării la copiii mici*. „În prezența adversității din copilărie, jocul devine și mai important".

[redacted]

DE CE SĂ NE JUCĂM?
„Joaca ne permite să ieșim din ceea ce facem în mod obișnuit, să ne imaginăm, să creăm și să încercăm lucruri noi", spune Mara Mahmood. Stânga: Un bărbat se joacă cu o jucărie de copil. Jos: O pisicuță se joacă cu un șoricel de jucărie; copiii joacă tenis.

Cercetătorii au confirmat în studiile pe animale influența profundă pe care jocul o are asupra creierului în dezvoltare. Majoritatea animalelor (inclusiv oamenii) se nasc cu miliarde de conexiuni slabe între neuroni. Odată cu maturitatea, acele conexiuni care nu sunt folosite sunt eliminate, în timp ce cele care sunt folosite sunt întărite. Acest proces, numit „pruning", este conceput pentru a face creierul mai eficient. Într-un studiu recent, neurocercetătorii canadieni au comparat creierele șobolanilor crescuți fără să se joace cu cele ale șobolanilor cărora li s-a permis să se joace. Aceștia au descoperit că șobolanii care s-au jucat au suferit mult mai multă activitate în zonele cortexului prefrontal implicate în funcțiile executive, cum ar fi reglarea emoțională, sociabilitatea, motivația și procesarea cognitivă.

Această experiență de joacă timpurie a avut implicații mari pentru comportamentul de mai târziu în viață. Pe măsură ce șobolanii se maturizau, cei privați de joacă păreau incapabili să răspundă în mod corespunzător atât la potențiali parteneri, cât și la alți șobolani agresivi. De asemenea, le lipsea controlul impulsurilor, sugerând că aveau probleme cu funcția executivă. Într-un experiment separat pe hamsteri, care sunt mult mai puțin sociabili decât șobolanii,

FOTO DIN STÂNGA: FANG XIA NUO/GETTY; GETTY (2)

cercetătorii au descoperit că animalele lipsite de joacă erau mai sensibile la stres atunci când erau provocate sau agresate.

„Credem că ceea ce se întâmplă în creier atunci când te joci este că sculptezi părți ale cortexului care sunt implicate în comportamentul nuanțat din punct de vedere social", spune Stephen Siviy, psiholog la Gettysburg College.

Deși datele neuroștiințifice sunt mult mai puțin solide în cazul oamenilor, psihologii au descoperit că lipsa de joacă în copilărie poate duce la deficite sociale continue și cumulative și îi face pe copii să rateze lecții importante pe care le-ar putea obține prin jocul cu colegii lor. Copiii care nu reușesc să dezvolte atașamente sănătoase față de îngrijitori, adesea nu reușesc să sesizeze indicii sociale subtile din partea colegilor, ceea ce îi poate determina pe aceștia să îi respingă; la rândul lor, ei ratează oportunitățile de joacă în colaborare, acumulând deficite sociale. Copiii care au un „atașament nesigur" în perioada preșcolară sunt mult mai predispuși să aibă probleme cu colegii lor în anii care vor urma. (Psihoterapia și alte intervenții pot ajuta, spun experții în materie de joacă).

Puterea jocului de a calma copiii și de a reduce hormonii dăunători ai stresului, cum ar fi cortizolul, și de a crea un sentiment liniștitor de normalitate, este acum atât de bine stabilită, încât agențiile de ajutorare, cum ar fi UNICEF, au trimis cutii cu jucării copiilor prinși în spatele liniilor rusești din Ucraina, împreună cu provizii medicale și alimente. Chiar și scurte perioade de joacă pot face diferența. Atunci când copiii ajung în zone sigure, unul dintre primele lucruri pe care le fac lucrătorii umanitari este să îi îndrume către „spații dedicate copiilor", unde sunt liberi să se joace.

„Joaca este ceea ce îi face pe cei mici să fie copii. Este ceea ce fac ei", spune Alison Gopnik, profesor de psihologie la Universitatea din California, Berkeley, și unul dintre cei mai proeminenți cercetători din lume în domeniul jocului uman.

Și adulții au nevoie de joacă

Potrivit oamenilor de știință, joaca adulților este comună la animalele a căror supraviețuire depinde de cooperare, ceea ce sugerează că rămâne un mijloc important de a crea legături, de a exersa munca în echipă și de a construi relații de încredere și alianțe. Coioții adulți folosesc jocul, atât pentru a diminua stresul - după ce un prădător dispare, doi membri ai aceleiași specii decid să nu se lupte - cât și pentru a sparge gheața atunci când animalele se întâlnesc între ele.

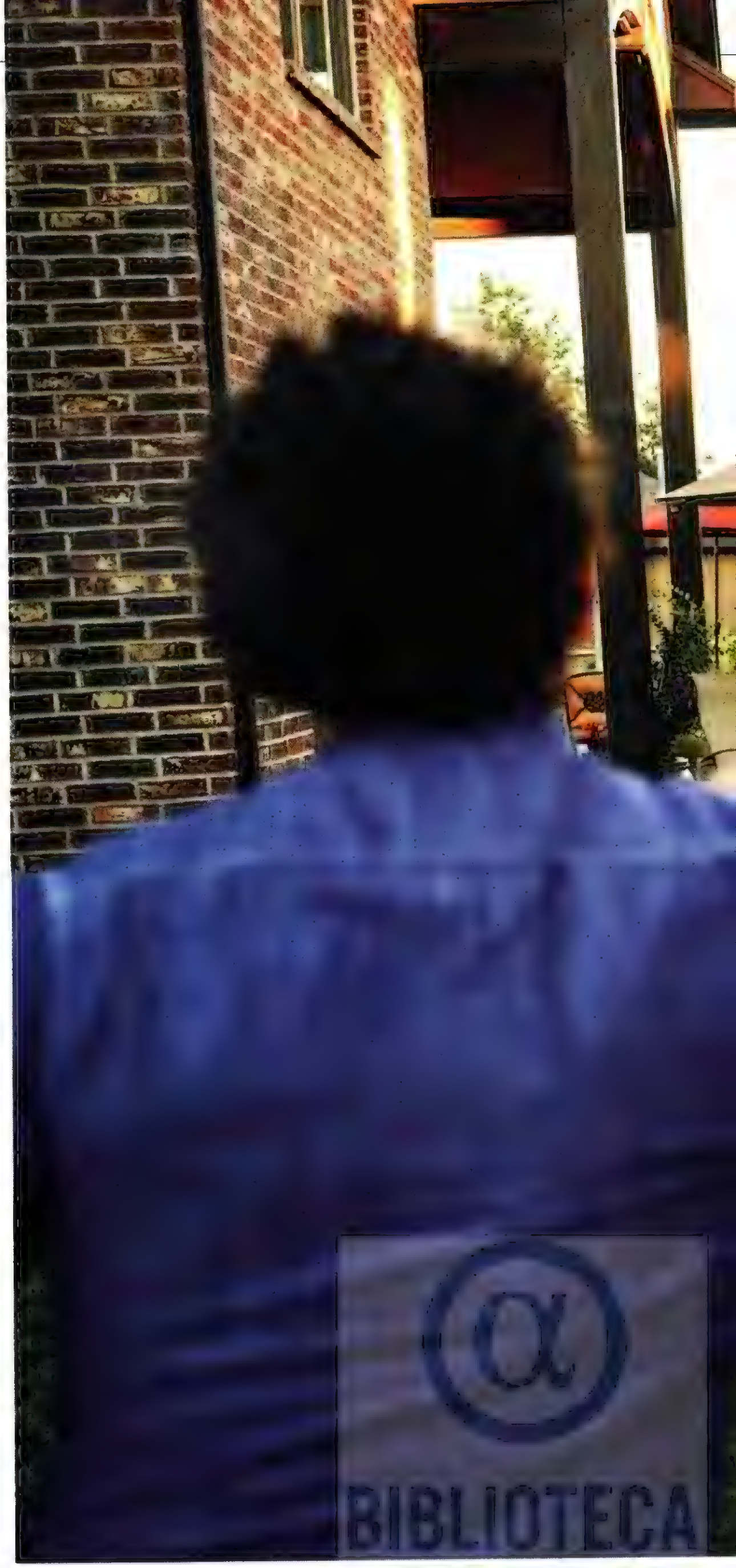

„GÂNDIȚI-VĂ LA ULTIMA DATĂ
CÂND V-AȚI DISTRAT CU ADEVĂRAT
SAU CÂND **AȚI RÂS ÎN HOHOTE.**
CUM V-AȚI SIMȚIT DUPĂ ACEEA.
AVEȚI O DISPOZIȚIE DIFERITĂ,
UN ALT **SENTIMENT DE SINE**“.

FOTO: RICH LEGG/GETTY

„Poate fi un adevărat reductor de stres și poate ajuta două animale să se simtă în largul lor, chiar și animale care altfel s-ar putea lupta", spune Beckoff. „Reduce tensiunea. Și ar putea fi important în dezvoltarea legăturilor și în menținerea acestora".

Psihologii sociali și cercetătorii din domenii conexe au legat ludicul la adulți de o gamă largă de trăsături și rezultate pozitive la locul de muncă. Printre acestea se numără coeziunea sporită a grupului (ceea ce este în concordanță cu studiile pe animale), creativitatea și spontaneitatea, motivația intrinsecă, calitatea vieții, scăderea anxietății legate de calculator, atributele pozitive față de locul de muncă, satisfacția și performanța la locul de muncă, inovația și performanța academică.

Lynn Ann Barnett, psiholog la Universitatea din Illinois, definește jocul ca fiind o predispoziție de a încadra (sau de a reformula) o situație astfel încât să își ofere sieși (și, eventual, altora) amuzament, umor și/sau divertisment. Cu alte cuvinte, adulții jucăuși caută oportunități de a se distra spontan, indiferent de circumstanțe. Într-un sondaj din 2006, adulții au asociat o serie de calități pozitive cu persoanele percepute ca fiind jucăușe, printre care „sociabile", „dezinhibate", „comice" și „dinamice".

Persoanele cu personalități jucăușe, a scris Barnett, „sunt în mod unic capabile să transforme practic orice mediu pentru a-l face mai stimulativ, mai plăcut și mai amuzant".

Adulții care se bucură de locul lor de muncă raportează adesea sentimente similare de autodepășire și o capacitate de distracție. Deși munca, care se face în schimbul unui salariu și cu un scop, nu se încadrează în definiția standard a jocului, în condițiile potrivite, uneori, se poate simți foarte mult ca o joacă, în special atunci când oamenii operează la limita abilităților lor. Acest sentiment este adesea asociat cu creativitatea, cu o productivitate mai mare și cu o creștere a energiei.

Inventatorii și cercetătorii, la fel ca și copiii care se joacă, tind să fie autodirecționați, împinși de curiozitate să se angajeze în explorări active și să își folosească imaginația. În domeniile orientate spre cercetare din zona științei și a ingineriei, angajatorii au recunoscut de mult timp puterea stărilor asemănătoare jocului care au capacitatea de a declanșa inovația. Laboratoarele Bell Labs și Centrul de cercetare Palo Alto al Xerox din anii 1970 au fost printre primele care au creat spații dedicate în care inginerii au fost încurajați să experimenteze și să se joace, ghidați de propria plăcere. Practica este acum un standard în Silicon Valley: Google, de exemplu, este cunoscută pentru organizarea de acti-

vități de grup, cum ar fi vânătoarea de comori, și pentru zonele sale de joacă capricioase, care includ stații Lego, scări între etaje și spații de conversație făcute să arate ca niște vagoane de metrou.

Psihologii se referă la starea adesea asociată cu acest tip de activități ca fiind „flux", caracterizată prin „absorbție, concentrare și plăcere, toate simultane". Iar acestea au fost cuvintele regretatului psiholog Mihaly Csikszentmihalyi. El este cel care a inventat acest termen, în timp ce „încerca să înțeleagă ce face ca jocul să fie atât de satisfăcător din punct de vedere intrinsec chiar și pentru adulți", a declarat pentru *Newsweek* colaboratoarea sa de lungă durată, Jeanne Nakamura.

„A fi în flux este modul în care oamenii au descris ceea ce face ca joaca să fie atât de plină de satisfacții", spune Nakamura, profesor de psihologie la Claremont Graduate University și director al Quality of Life Research Center. „Dar este posibil să experimentezi fluxul în timp ce lucrezi, gătești, cânți și în multe alte activități pe care nu le etichetăm de obicei ca fiind joacă". Fluxul, spune ea, vine cu provocări care „te implică pe deplin, dar nu te copleșesc".

„Aceste condiții ajută să te absoarbă, să te propulseze înainte și să te mențină în flux", spune Nakamura. „Pe măsură ce avansezi, de la un moment la altul, îți formezi o idee despre ceea ce vrei să faci în continuare și îți poți da seama cât de bine merg lucrurile - imaginează-ți, de exemplu, un alpinist experimentat".

În timpul jocului, spune Alison Gopnik, adulții și copiii par uneori să alterneze între două moduri diferite de rezolvare a problemelor: un mod „explorare", de colectare de informații relativ nestructurate și de experimentare a lor și un mod „exploatare", care este mai orientat spre un scop. Noțiunea de moduri de explorare și exploatare reprezintă o problemă clasică în informatică, în special în cazul programelor de inteligență artificială.

„Dacă încerci să rezolvi o problemă destul de complicată, există un compromis între a te gândi la toate modalitățile posibile de rezolvare a problemei și la a o alege pe cea care are cele mai mari șanse de reușită", spune Gopnik. „Începi cu această explorare sălbatică a foarte multor posibilități diferite, imaginându-ți toate lucrurile pe care le poți face, iar apoi decizi care sunt lucrurile specifice pe care vrei să le faci. Și pentru că ai această perioadă protejată pentru a explora, poți ajunge să găsești opțiuni pe care nu le-ai găsi dacă tot ce ai încerca să faci ar fi doar să încerci să obții imediat rezultatele".

CUM SE JOACĂ
În timpul jocului, adulții și copiii par uneori să alterneze între un mod nestructurat de „explorare" și unul de „exploatare", mai orientat spre un scop. Deasupra: Un copil din Odesa, Ucraina, în noiembrie 2022. Alăturat, de sus în jos: Un grup de prieteni implicați într-un joc de rol fantezist; Dr. Stuart Brown.

Fluxul, pe lângă faptul că oferă satisfacții pe moment, are un efect pozitiv asupra stării de spirit, au arătat cercetările. Cu cât cineva experimentează mai mult flux în timp ce lucrează în timpul zilei, cu atât se simte mai energic seara. Fluxul, au constatat unele studii, poate ajuta la ameliorarea anxietății - și a suferinței, ceea ce poate explica de ce atât de mulți adulți din era post-pandemică se simt acum obligați să îl caute.

Deși neuroștiința fluxului este rară, studiile au pus în lumină ceea ce se întâmplă în creier atunci când experimentăm creativitatea, curiozitatea, umorul sau ne bucurăm de o operă de artă frumoasă - toate activități asociate cu fluxul. Scanările cerebrale efectuate pe muzicieni de jazz care improvizează, pe poeții care compun poezii și pe non-artiști cărora li s-a cerut să își imagineze utilizări inovatoare pentru obiecte comune, cum ar fi o cărămidă, au arătat că ceea ce numim creativitate activează o rețea distinctă de structuri cerebrale cunoscută sub numele de „Rețeaua modului implicit". Aceasta este implicată și în visarea cu ochii deschiși și în gândirea dirijată intern. Charles Limb și Allen Braun, cercetători la National Institutes of Health, au descoperit că, atunci când muzicienii de jazz încetează să improvizeze și citesc dintr-o piesă de muzică scrisă sau când poeții încetează să creeze și trec la editarea operei lor, creierul trece la o rețea diferită de structuri neuronale cunoscută sub numele de „Rețeaua de control cognitiv", care cuprinde, în mare parte, funcțiile executive implicate în atenția selectivă, memoria de

„JOCUL ANTRENEAZĂ INDIVIZII SĂ SE AȘTEPTE LA NEPREVĂZUT, DACĂ VRETI - ȘI SĂ SE ADAPTEZE LA EL"

FOTO ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC, DIN STÂNGA: LE CHAT NOIR/GETTY; GIAN MARCO BENEDETTO/ANADOLU AGENCY/GETTY; DAVID FENTON

lucru și gândirea critică.

Cercetările privind circuitele neuronale activate atunci când vizionăm opere de artă complexe sau când avem o perspectivă intelectuală, oferă un posibil motiv pentru care stimulii care ne forțează creierul să proceseze informații noi și să lucreze mai mult pot fi resimțiți ca fiind plăcuți și energizanți. Cercetările efectuate de Irving Biederman, regretatul cercetător în neuroștiințe de la USC, și de protejatul său Ori Amir, au arătat că, atunci când facem asocieri noi - vizionând o operă de artă complicată sau ascultând o glumă inteligentă -, se activează zone ale lobului temporal. Este vorba despre o parte a creierului din spatele urechilor, asociată cu memoria, limbajul și emoțiile, foarte bogată în receptori opioizi care produc plăcere. Acești receptori au conexiuni puternice cu centrele de recompensă din creier. Actul de a descoperi și de a ne depăși limitele intelectuale ne inundă creierul cu substanțe neurochimice care joacă un rol-cheie în motivație.

Rezultatul este, de obicei, pozitiv. „Există o literatură destul de vastă care arată că, atunci când oamenii fac ceva creativ, au mult mai mult succes dacă își permit să se afle în această stare de flux", spune Peter Gray, psiholog la Boston College. „Atunci când îți abordezi munca într-un mod ludic, ești responsabil de ea, ești interesat de ea. Nu ești concentrat pe consecințele pe termen lung. Nu ești concentrat pe faptul că ceilalți oameni te judecă sau nu. Ești concentrat pe acea muncă. Ești atât de implicat, încât uiți de ceas".

În schimb, lipsa de joacă la adulți poate avea consecințe negative. Există puține date despre efectele „deficienței de joc" la adulții umani, dar consecințele sunt evident negative, spune Brown.

Numai muncă, fără joacă

Deficitul de joacă din SUA, care se dezvoltă de mult timp, este cel mai bine documentat la copii. În general, timpul liber de joacă pentru copii a scăzut cu aproape un sfert între 1981 și 1997, potrivit unei lucrări din 2005, citată pe scară largă - o cifră care aproape sigur s-a accelerat în ultimii ani. Între timp, timpul petrecut în clasă, la școală, a crescut cu 18%, în timp ce timpul petrecut la școală a crescut cu 145%. Alte estimări au constatat că, în ultimele două decenii, copiii au pierdut încă opt ore de joacă pe săptămână, ceea ce a determinat Academia Americană de Pediatrie să numească declinul timpului de joacă o „criză națională". Un studiu canadian mai recent a constatat că timpul de joacă în aer liber a scăzut la copii de la 75 la 65%, între 2000 și 2010. Un studiu din 2012 a constatat că aproape jumătate dintre copiii preșcolari nu erau scoși afară de către părinți pentru a se juca zilnic. Din 2001, timpul mediu săptămânal de recreere a scăzut cu 60 de minute.

„JOACA ESTE CEEA CE ÎI FACE PE CEI MICI, COPII. ESTE CEEA CE FAC EI."

Joaca a început să devină nepopulară în anii 1960, spune Hirsh-Pasek, după ce Uniunea Sovietică a lansat Sputnik, satelitul care a dat startul cursei spațiale și a insuflat teama că copiii americani pierd teren în fața celor din alte națiuni. În anii 1980, companiile de jucării au început să promoveze jucării care se presupune că erau „educaționale", semn că timpul de joacă avea nevoie de un scop. În anii 1990, David Elkind, profesor de psihologie la Universitatea Tufts, a avertizat în cartea sa, „The Hurried Child, The Power of Play and Miseducation" (Copilul grăbit, puterea jocului și educația greșită), că cei mici sacrificau curiozitatea și explorarea pentru mai mult timp petrecut în vederea pregătirii pentru rezultate academice. Fără joacă, a declarat el recent pentru *Newsweek*, „pierdem o parte din noi înșine" și „propriul

nostru sentiment de cine suntem şi ce suntem".

Se pare că avertismentul nu a fost luat în seamă. La începutul anilor 2000, preşedintele George W. Bush a făcut presiuni pentru o iniţiativă educaţională emblematică numită No Child Left Behind (Niciun copil lăsat în urmă), care a înclinat sistemul educaţional american spre o dependenţă de testele standardizate în evaluarea performanţelor şcolare şi ale profesorilor.

De atunci, genul de învăţare activă, „ludică" în clasă, despre care cercetările au arătat că poate creşte angajamentul, creativitatea şi bucuria, a fost înlocuit din ce în ce mai mult cu „învăţarea pe de rost" pasivă şi pregătirea rigidă pentru teste - antiteza jocului. În afara şcolii, creşterea numărului de părinţi-elicopter şi a programării excesive a dus la o reducere drastică a timpului de joacă autodirijată şi nestructurată pentru mulţi copii - timp despre care dovezile arată că este esenţial pentru o dezvoltare sănătoasă.

Introducerea iPad-ului a dat naştere unei noi serii de aplicaţii educaţionale - peste 200.000 - care promit să le ofere copiilor mici un „avantaj".

Până în 2009, regretatul psiholog Ed Zigler de la Universitatea Yale, considerat în general părintele programului naţional Head Start, a proclamat că joaca „era sub asediu".

Rămâne de văzut dacă popularitatea post-pandemică a jocului se va dovedi a fi o tendinţă trecătoare sau o schimbare permanentă. Declinul jocului în viaţa americană este atât de adânc înrădăcinat, încât va fi greu de inversat. Hirsh-Pasek alege să fie optimistă şi să creadă că americanii vor fi capabili să îmbrăţişeze o schimbare de durată în abordarea lor faţă de viaţă, învăţare şi muncă.

„Cu mult înainte de pandemie, cunoşteam puterea jocului", spune ea. „Ştiam că oamenii au nevoie de oameni - că oamenii au nevoie de bucurie. Dar, cumva, nu se prindea. Uneori, lucrurile nu ies din lumea ştiinţifică şi nu ajung în lumea reală atât de repede pe cât ar trebui. Urăsc faptul că a trebuit să fie o pandemie. Dar, sincer, jur pe Dumnezeu, face toată diferenţa. Şi cred că trebuia să ajungem la asta".

Pentru acele persoane care îşi reevaluează viaţa după trauma provocată de COVID-19, Brown sugerează să îşi ia timp pentru auto-reflecţie. Americanii, spune el, „ar trebui să se uite la o poză cu ei înşişi, cât mai devreme în viaţă şi să se întrebe: «Cine este acea persoană? Ce mi-a oferit bucurie, ce mi-a dat un sentiment de bucurie? Pot să le asociez cu ceva din viaţa mea de acum? Mi-am ales prieteni buni? Îmi place cu adevărat slujba pe care o am?»".

„Gândiţi-vă la ultima dată când v-aţi distrat cu adevărat sau când aţi râs cu poftă şi cum v-aţi simţit după aceea", spune el. „Aveţi o altă stare de spirit, un alt sentiment despre voi înşivă". Aţi simţit asta în ultima vreme? Dacă nu, sugerează Brown, poate că este timpul să faceţi o schimbare.

FRUCTELE JOCULUI
Creativitatea activează o reţea de structuri cerebrale implicate în visarea cu ochii deschişi. Deasupra: colegii de muncă se dau în stambă. Stânga: Preşedintele Barack Obama revocă legea No Child Left Behind Act.

PE HARTĂ

Cele mai bune locuri pentru a călători cu câinele tău

Proprietarii de câini sunt loiali companionilor cu blană. Așa că este logic ca destinațiile lor ideale de călătorie să fie cele care primesc câini. Prin cartea lor, *„Cincizeci de locuri în care să călătorești cu câinele tău înainte de a muri“*, Chris Santella și DC Helmuth și-au propus să ofere o hartă și un ghid de inspirație pentru cei care vor să-l ia pe Fido cu ei oriunde ar merge. Helmuth și Santella au alcătuit lista lor intervievând experți din comunitatea canină, iar fiecare loc este prezentat ca recomandare a unuia dintre acești experți. Din cartea lor, iată o selecție a locurilor de top pentru a călători în jurul lumii cu câinele tău. Excursii fericite!

Fotografie de RUBEN EARTH

02

Aventuri în aer liber

BEND, OREGON

„Bend este un loc grozav pentru a-l vizita, sau a locui, cu câinele tău", spune Dani Reese, managerul de comunitate al unei companii de echipamente pentru câini de performanță în aer liber. „Majoritatea afacerilor sunt prietenoase cu câinii, la fel și berăriile". Ea continuă: „Vara, îmi place să-mi scot câinele la plimbare cu placa de paddleboard" pe râul Deschutes.

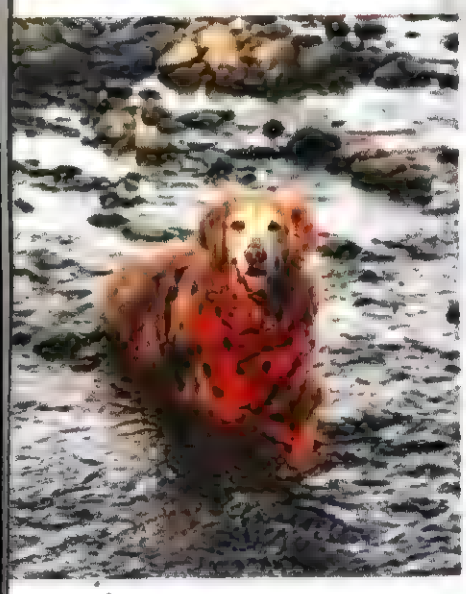

01

Sporturi dirijate de câini

ANCHORAGE, ALASKA

„Din punct de vedere cultural, în Alaska există o acceptare a faptului că, dacă ai de gând să faci ceva, este mai probabil să îți aduci câinele", explică proprietarul magazinului de rechizite pentru câini, Mark Robokoff. „Fie că mergi pe patru roți, cu mașini de zăpadă, la pescuit sau la vânătoare, câinele trebuie să vină". De ce? Are legătură cu sportul oficial al statului - dog mushing, pe care unii îl cunosc sub numele de „sănii trase de câini". Variantele includ acum skijoring, iarna, și bikejoring și canicross, vara.

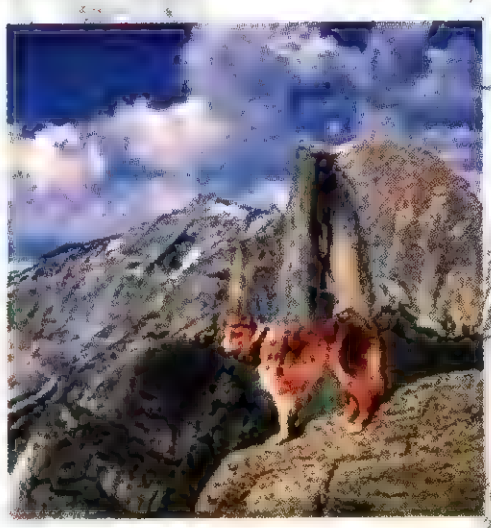

03

Aventură în parcurile naționale

PARCUL NAȚIONAL YOSEMITE

Toate locurile de campare fără grup din Parcul Național Yosemite acceptă câini în lesă, iar o rețea de poteci pavate se împletește prin faimoasa vale a parcului, permițându-vă să vedeți aproape toate punctele de interes emblematice, cu câinele alături de dumneavoastră. În general, dacă poteca este pavată, vă puteți lua cățelul. „Drumeția noastră preferată a fost, probabil, Tenaya Lake", a spus Kate Sumser, o aspirantă la funcția de avocat din oficiu care a călătorit mult și bine cu câinele ei, Luna. „Acolo erau alți câini care se jucau în apă... Cred că este unul dintre locurile mele preferate de pe planetă".

04

Iubitori ai naturii

JASPER, ALBERTA

Parcul Național Jasper are kilometri întregi de trasee și lacuri maiestuoase pentru câini. Este un paradis veșnic verde, protejat, care are o suprafață aproape dublă în kilometri pătrați și doar jumătate din populație față de fratele său sudic, Banff. „Jasper este cu adevărat o destinație pentru toate anotimpurile", spune creatorul de conținut pentru Instagram, Matt Campbell, părintele de animale de companie al Dogtor Ellie Sattler. „Poți face drumeții și canoe primăvara și vara, dar iarna poți schia, închiria rachete de zăpadă și te poți bucura de hectare de zăpadă proaspătă".

05

Orientat spre comunitate

ATLANTA

Grădinile de bere și terasele în aer liber prietenoase cu câinii decorează peisajul urban din Atlanta. Creatoarea de conținut pentru Instagram Julie Chabot, mama câinelui Ernie, spune: „Există atât de multe evenimente prietenoase cu câinii. Există drumeții, întâlniri la berării, plimbări pe BeltLine" - o rețea de 22 de mile de foste șine de cale ferată. „Este foarte ușor să intri în comunitatea de câini de aici... Simt că îți poți lua câinele cam peste tot".

FOTO – 01: LAURA GEORGE; 02: RUFFWEAR; 03: BLUE AMRICH; 04: EYEEM/ALAMY STOCK PHOTO; 05: TAYLER GREEN; 06: CAITLYN LEAL/@REMYAROUNDTHEWORLD

07

Prieten plutitor

VENEȚIA, ITALIA

Un fapt puțin cunoscut despre Veneția este că, de obicei, câinii sunt bineveniți în plimbările cu gondola. „Un aspect pe care l-am observat rapid despre cultura italiană: este destul de prietenoasă cu câinii", spune Shandos Cleaver, fondatorul unui blog de călătorii prietenoase cu câinii în Australia și Europa. „Unul dintre lucrurile preferate ale teckelului nostru miniatural Schintzel a fost să viziteze Piața San Marco. Dacă mergeți mai devreme, dimineața, de obicei sunt stoluri uriașe de porumbei. Schnitzel obișnuia să se arunce în ei, iar aceștia se împrăștiau peste tot, ca o grămadă de frunze care se tot depun".

06

Tovarășul de călătorie

MADRID

Cu aproximativ un câine la fiecare 11 locuitori, Madrid este mândru să fie cel mai prietenos oraș cu aceste animale din Spania. A fost primul oraș din țară care a permis accesul câinilor în metrou, în afara orelor de navetă. Multe restaurante sunt, de asemenea, prietenoase cu câinii. „La El Perro y la Galleta, interiorul este în întregime pe tema câinilor. Ei lasă câinii să stea cu tine chiar la masă", spune creatoarea de conținut pentru rețeaua Instagram Caitlyn Nissim și părinte al lui Remy.

08

Invitație elegantă

VIENA

Cafenelele elegante din Viena servesc cafele decadente, produse de patiserie grandioase și prăjituri de lux pentru oameni - iar câinii sunt oaspeți bineveniți. „Nu este vorba doar de faptul că îți poți aduce câinele. Ci faptul că animalul tău este invitat", subliniază Amanda Klecker, susținătoare a luptei împotriva eutanasierii în adăposturi. Nu uitați să vizitați în special Cafe Landtmann. Această cafenea de lux, cu panouri de lemn din secolul al XIX-lea este renumită pentru espresso-urile sale artistice și pentru faptul că a fost frecventată de Sigmund Freud și Paul McCartney.

09

Vorbind în stil regal

KOYARU, JAPONIA

Japonia este singura țară din lume în care animalele de companie sunt mai numeroase decât copiii. Câinii sunt tratați ca niște regi în orașul Koyaru, stațiune din Japonia. Doggy's Island Resort este dedicat în egală măsură (dacă nu chiar mai mult) confortului și sănătății oaspeților săi canini și a celor umani. Experiența pentru câini este „ca o grădiniță", spune Kimiko Takemura, director de PR și susținător al salvării animalelor de companie. „La Doggy's Island, el poate fi un câine, poate fi liber". Fiecare masă include un meniu pentru câini făcut manual de un bucătar, iar terenul are mai multe piscine și iazuri.

10

Țara Vinului

MARTINBOROUGH, NOUA ZEELANDĂ

O oprire cheie pe traseul de aproape 292 de mile al Classic New Zealand Wine Trail este Martinborough - „extrem de fermecător, provincial și atât de prietenos cu câinii", spune Rachel McIndoe, cofondatoare a unui blog de călătorie prietenos cu animalele de companie. „Favoritul meu este Palliser Estate. Familia care deține domeniul iubește câinii. Au început recent să lanseze niște vinuri de colecție și au numit fiecare dintre ele după unul dintre câinii iubiți ai familiei". Alte crame deosebit de prietenoase cu câinii sunt Colombo Martinborough și Luna Estate.

Adaptat din ***„Fifty Places to Travel With Your Dog Before You Die"*** © Chris Santella și DC Helmuth. Publicat de Abrams.

07: LUIZA PUIU PHOTOGRAPHY; 08: AMANDA KLECKER/@JONATHANWARRENOFFICIAL; 09: KOICHI IMABAYASHI/DOGGY'S ISLAND RESORT AND VILLA; 10: KEVIN JUDD PHOTOGRAPHY

20 DE ANI DE ROMANIACS

Singura competiție de motorsport „născută“ în România care a ajuns fenomen mondial

O competiție din zona de motorsport organizată și dezvoltată în România a stat la baza dezvoltării ramurii sportive hard-enduro și a fondării Campionatului Mondial de Hard-Enduro. În iulie 2023, Romaniacs a ajuns la cea de a 20-a ediție și a strâns la Sibiu participanți din 55 de țări.

UN MULTIPLU CAMPION MONDIAL de snowboard născut în Insbruck a ajuns în România să viziteze locurile unde trăiau bunicii soției și s-a îndrăgostit de Transilvania. Pasiunea lui Martin și Sigi Freinademetz pentru enduro și descoperirea de locuri noi i-a făcut să se gândească la crearea unei curse care să îmbine enduro-ul cu elemente din rally-raid. L-au cooptat în acest demers pe sibianul Andy Fazekas și au gândit împreună formatul: prima zi Prologul, un show urban care are rolul de a stabili ordinea de start, apoi patru zile de off-road extrem și un finiș spectaculos. În timp ce discutau despre format și nume cu principalul partener, șeful departamentului de motorsport de la Red Bull a venit cu sugestia „Romaniacs“ și așa, în 2004, s-a dat startul primei ediții a competiției, care a devenit cel mai dificil raliu hard-enduro din lume și a pus bazele Campionatului Mondial de Hard-Enduro.

În 2023, Romaniacs a fost a treia etapă a Campionatului Mondial de Hard-Enduro, în care mai sunt incluse curse în Serbia, Austria, Canada, Spania și Germania.

Pasiune, din tată în fiu. Andreas un titlu, Manuel al 4-lea titlu Romaniacs

În 2009, bavarezul Andreas Lettenbichler devenea al doilea pilot care provenea din zona de trial și câștiga Romaniacs pe traseul celei mai dure clase, după ce, în 2008, britanicul Graham Jarvis își adjudeca primul titlu în Carpați.

Letti a continuat să concureze, s-a mai clasat pe podium, însă, în paralel, și-a pregătit fiul.

La 16 ani, Manuel a luat primul contact cu duritatea unei competiții de 5 zile și a înțeles ce trebuie să îmbunătățească pentru a avea un viitor în hard-enduro.

În 2023, la 25 de ani, Manuel Lettenbichler a făcut o cursă senzațională, dovedindu-și abilitățile inclusiv pe urcări extrem de abrupte în timpul unei furtuni cu grindină. A câștigat al patrulea titlu Romaniacs și este hotărât să îi doboare recodul lui Graham Jarvis, care a strâns șapte titluri, cel mai recent obținându-l anul trecut, la vârsta de 47 de ani.

Victoria din România îl poziționează pe Manuel Lettenbichler în postura de favorit la câștigarea titlului mondial în acest sezon.

EXCLUSIV

Fenomenul Romaniacs, din perspectiva lui Cyril Despres, unul dintre cei mai completi piloți de off-road din toate timpurile

Poate unul dintre cei mai completi piloți când vine vorba de off-road, Cyril Despres a vorbit, în exclusivitate pentru *Newsweek România*, despre fenomenul Romaniacs și evoluția acestuia. El a câștigat ISDE International Six Days Enduro, are 5 titluri în Dakar la categoria moto, podium în Dakar la categoria auto și trei titluri Red Bull Romaniacs, primul obținut chiar în 2004.

„Am venit pentru prima data în România în 2004 pentru o cursă de enduro extrem. Nu știam ce ne așteaptă, nu știam multe despre această țară.

Este impresionant să vezi cât a crescut, câtă pasiune este în jurul acestei curse și să te convingi de renumele ei la nivel internațional.

Hard-enduro, cu ceva ani în urmă, era format doar din câteva curse, acum este într-adevăr o disciplină sportivă. Sunt multe curse în lume, mulți practicanți și un campionat mondial. Este un sport al suferinței, foarte tehnic, în care ai nevoie de multă forță. Este un sport frumos“, a declarat, în exclusivitate pentru *Newsweek România*, Cyril Despres, la finalul ediției Romanics 2023, pe care a venit să o urmărească în calitate de spectator.

de
RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

FOTO: ATTILA SZABO/RED BULL CONTENT POOL, MIHAI STETCU/RED BULL CONTENT POOL, DRAGOS DUMITRU, TRAIAN OLINICI, IRINA PETRICHEI, VLAD DUMITRU

O cursă pentru amatori și profesioniști

Romaniacs a fost gândit încă de la început ca un raliu pentru amatori și profesioniști deopotrivă, existând diferite clase diferențiate prin dificultatea traseelor.

Dacă în primul an au existat doar două clase, Pro și Expert Team (traseul mai ușor), în prezent gradul de dificultate a fost ridicat atât de mult, datorită abilităților piloților profesioniști și semiprofesioniști, încât s-a ajuns la o cursă cu cinci clase: Gold, Silver, Bronze, Iron și Atom.

Popularitatea cursei a crescut tocmai datorită acestei variații care păstrează totuși caracteristicile celui mai dur raliu hard-enduro din lume: anduranță, foarte mulți kilometri, provocări în care să îți testezi într-adevăr abilitățile, coborâri și urcări extrem de abrupte, peisaje spectaculoase și ospitalitate.

Anual, în Sibiu vin sute de enduriști din întreaga lume pentru care termi-

HARD-ENDURO este un sport care dă posibilitatea privaților să iasă în evidență. Pilotul bulgar Teodor Kabakchiev s-a aflat pentru al doilea an consecutiv pe podiumul Romaniacs, dovedind că top 3-ul clasei Gold nu este rezervat doar piloților de uzină. Emanuel Gyenes a reușit să stabilească un record ce pare imposibil de doborât. Este singurul rider din lume care a terminat toate edițiile celui mai dificil raliu-hard enduro din lume. Manuel Lettenbichler este actualul star din hard-enduro și dovedește că nimic nu îl poate opri. A parcurs secțiuni din traseu prin furtună și grindină și afirma la finalul raliului: "trebuie să fie dur, doar pentru asta venim la Romaniacs."

narea Romaniacs este principala țintă, iar posibilitatea de a concura în aceleași condiții cu elita mondială face ca experiența să fie cu atât mai râvnită.

Românii de la Romanics 2023 – Când saxofonul și enduro-ul fac casă bună

Patru dintre românii care au concurat la ediția aniversară de 20 de ani Romaniacs au terminat pe podium, iar Emanuel Gyenes și-a extins recordul de necontestat. Sătmăreanul, care a câștigat Romaniacs de trei ori la diferite clase și a strâns și o serie de podiumuri la Silver ,plus finișuri în top 10 la Gold, a ajuns să fie singurul rider din lume care a terminat toate cele 20 de ediții. În 2020, a concurat chiar dacă încă mai folosea cârjele după o triplă fractură la piciorul drept.

Sergiu Grecu a dovedit că a făcut foarte bine că s-a întors pe motocicletă după terminarea facultății. La 16 ani, câștiga clasa Bronze (2017), iar anul acesta s-a clasat pe locul trei la Silver. Provenind dintr-o familie care iubește foarte mult enduro-ul, Sergiu își va ajuta tatăl în lunile ce urmează, pentru că sunt implicați în organizarea Campionatului Mondial de SuperEnduro – (enduro indoor, Cluj Arena, ianuarie 2024).

Greu de crezut, în general, că saxofonul și enduro-ul fac casă bună, însă în cazul sibianului Ovidiu Nistor par că se îmbină perfect. După ce anul trecut a câștigat la clasa Iron, a decis să aleagă un traseu mai greu în 2023 și a izbutit să termine pe locul doi la clasa Bronze.

Cele mai ușoare trasee din raliu sunt cele de la clasele Iron și Atom, care oferă o acomodare cu Romaniacs. Și sunt primul pas către clasele Bronze și Silver. Paul Bulai a terminat pe locul 3 la clasa Iron, iar Daniel Cernușcă pe locul 3 la Atom.

La finișul Romanics, într-un picior

Deși a fost una dintre cele mai dure ediții din ultimii ani, Marcel Michitsch a reușit o performanță incredibilă la

Romaniacs 2023, terminând pe locul 81 la clasa Bronze.

Germanul a concurat folosind o proteză și, alături de coechipierul Sebastian Wolter, un experimentat freestyler, a strâns fonduri în cadrul Mission Race – Race Against Cancer Enduro. Cei doi s-au alăturat „Enduro for Romania" – proiectul caritabil derulat de Romaniacs – și împreună au donat 40.000 lei Centrului de Suport Oncologic al Asociației Sus Inima.

Este interesant mecanismul din spatele „Enduro for Romania", pentru că implică atât concurenți și membri ai echipelor acestora, cât și fani. Concurenții donează bani sau echipament, acesta fiind, apoi, vândut în ziua Prologului, iar fondurile sunt folosite pentru diverse proiecte.

De-a lungul anilor, de pildă, banii au fost folosiți pentru a amenaja spații de joacă pentru diverse grădinițe din zonele rurale pe lângă care trece raliul, pentru achiziționarea de cărți și jucării care să îi ajute pe copiii de care se ocupă Asociația Sindrom Down Valea Jiului, sau au fost donați secției de neonatologie a spitalului din Sibiu.

Sibiul vrea să iasă de pe harta motorsportului mondial? Nu mai vrea motociclete și mașini de curse în oraș

Chiar în timpul desfășurării ediției din acest an a Romaniacs, singurul eveniment ce pune din 2004 România pe harta motorsportului mondial, în cadrul unei ședințe de consiliu local, s-a pus în discuție prezența celor două evenimente majore de motorsport, Romaniacs și Raliul Sibiului, în centrul orașului. Doamna primar Fodor a specificat că se vor impune noi reguli și că nu vor mai fi permise motocicletele și mașinile de raliu în Piața Mare.

FOTO: ATTILA SZABO/RED BULL CONTENT POOL, MIHAI STETCU/RED BULL CONTENT POOL.

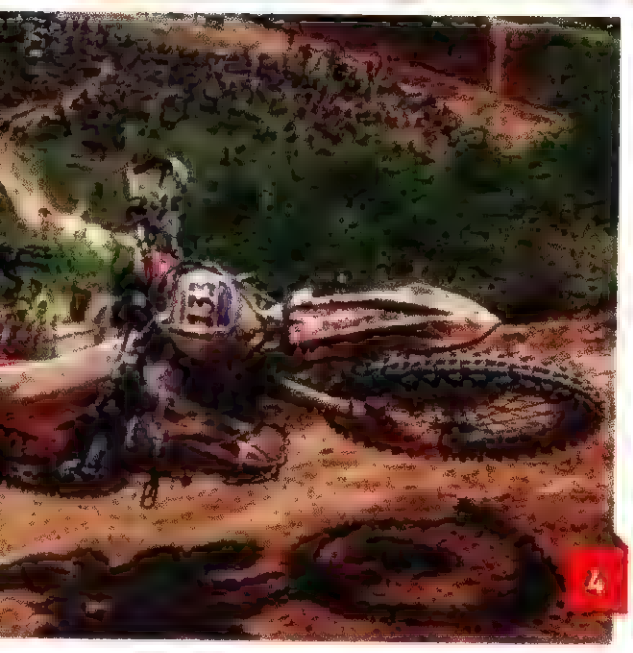

1. Podiumul clasei Gold de la stânga la dreapta: Trystan Hart (Canada), Manuel Lettenbichler (Germania), Teodor Kabakchiev (Bulgaria).
2. Pentru a-i delecta pe fanii veniți să asiste la Prolog, o parte dintre riderii clasei Gold, au făcut și câteva trickuri din freestyle motocros – Billy Bolt, (Marea Britanie).
3. După cele 5 zile de cursă din România, Matthew Green (Africa de Sud) a devenit liderul clasamentului mondial la categoria juniori.
4. Ultimele provocări din Romaniacs sunt uneori îngreunate și de oboseala acumulată după 5 zile de cursă. De aici până la linia de sosire mai sunt câteva sute de metri, dar uneori finișul pare o fată morgana.
5. Cu ocazia aniversării celor 20 de ediții, organizatorii au vrut să prezinte lumii și o altă parte din Transilvania. Așa că la Prolog, au avut câteva momente artistice cei din ansamblul Junii Sibiului. Pe lângă momentele individuale au fost și cele în care pe lângă ei au trecut cei mai buni rideri din lume, generându-se imagini care s-au viralizat pe internet.

„Toate acele mașini puternice care-și ambalează motoarele, n-ar trebui să se găsească aici. Trebuie modificate regulamentele de organizare a evenimentelor publice, vom discuta înainte să le prezentăm spre aprobare în consiliul local, astfel încât orașul istoric să reajungă ceea ce era.

Da, evenimentele culturale sunt superbe, aici își găsesc locul, dar sunt anumite evenimente care nu se potrivesc acestui spațiu. Am văzut ce s-a întâmplat și la Raliul Sibiului.

Piața Mare era arhiplină de mașini puternice care ambalau motoarele, se reparau aici... Nu se mai poate așa ceva, trebuie să schimbăm această paradigmă, acest obicei, și o vom face. Cu ajutorul dumneavoastră, că altfel nu putem", a declarat Astrid Fodor, primarul Municipiului Sibiu.

Romaniacs nu se desfășoară, însă, de exemplu, chiar în centrul istoric, ci la graniță. Prologul care este parte din identitatea evenimentului fiind organizat pe Bdul. Coposu. Aici se construiesc obstacole și are loc show-ul urban la care asistă anual, în medie, peste 9.000 de spectatori.

Tocmai datorită awareness-ului generat, să ai acțiune din motorsport în centrul orașului este ceva obișnuit. Se întâmplă de foarte mulți ani în orașe din întreaga lume.

Formula 1 are, de pildă, o etapă pe străzile din centrul orașului Monte Carlo. Iar în ultimii, un campionat care se desfășoară exclusiv în centrul unor mari oarașe ale lumii (exemplu: Berlin, Roma, Londra), Formula E, s-a dezvoltat spectaculos.

De asemenea, la Roma, în jurul Colloseumului, se desfășoară o probă specială a Rally di Roma Capitale, parte din Campionarul European de Raliuri – FIA ERC.

ROMANIACS în cifre

10 milioane de

15.000 de

500

12 luni

România a întors armele împotriva Germaniei

23 AUGUST 1944. ROMÂNIA A ÎNTORS ARMELE ŞI S-A ALĂTURAT NAŢIUNILOR Unite în lupta împotriva puterilor Axei. Mareşalul Ion Antonescu, conducător al statului, a fost arestat în urma loviturii de stat organizate de Regele Mihai I şi s-a format un guvern condus de Constantin Sănătescu.

Impulsul pentru lovitura de stat de la 23 august 1944 l-a dat înfrângerea Axei la Stalingrad, în ianuarie 1943. În cursul contraofensivei sovietice, două armate germane, două româneşti şi una italiană au fost decimate. Pierderile româneşti din perioada 19 noiembrie 1942 - 17 ianuarie 1943 s-au ridicat la 155.010 morţi, răniţi şi dispăruţi, mulţi dintre cei din urmă fiind de fapt luaţi prizonieri. Această cifră reprezenta peste un sfert din totatul trupelor româneşti angajate pe frontul răsăritean.

Ca urmare a situaţiei dezastruoase în care se aflau trupele române la Stalingrad, regele Mihai a făcut un apel la pace în mesajul său către popor, difuzat la radio cu ocazia Anului Nou 1943. Iritat de ceea ce considera a fi nehotărârea opoziţiei conduse de Maniu şi Brătianu, tânărul rege a declarat mai târziu că în februarie 1944 era pregătit să scoată România din războiul împotriva Aliaţilor, dar că, „de fiecare dată când un plan părea să se conturezere, el era împiedicat să acţioneze de obiecţiile opoziţiei".

Până la 23 august 1944, Moscova şi-a manifestat constant preferinţa pentru mareşalul Antonescu, ca partener de armistiţiu, acceptându-i trei cereri: perioada de 15 zile pentru a reglementa raporturile cu Germania; existenţa unei zone neocupate de trupele sovietice pe teritoriul României, unde să se afle reşedinţa guvernului; moderaţie în stabilirea cuantumului despăgubirilor de război.

18 august - 21 septembrie

Bulgaria a atacat Dobrogea românească

18 august 1916. Declaraţia de război a fost făcută abia a doua zi. În vara lui 1916, România intră în război de partea Antantei împotriva Germaniei, Austro-Ungariei, Bulgariei şi Turciei (Puterile Centrale). Pentru Bulgaria, războiul trebuia să fie prilejul de a căpăta teritoriile care îi fuseseră atribuite la Tratatul din Yeşilköy/San-Stefano şi Dobrogea.

Puciul de la Moscova

19 august 1991. Puciul Vodka ori Lovitura de stat din august a fost o încercare a unui grup de conservatori comunişti sovietici de a-l răsturna de la putere pe preşedintele Mihail Gorbaciov şi de a prelua controlul asupra ţării. Liderii armatei şi ai serviciilor secrete sovietice au sperat că pot „salva" Uniunea Sovietică, zdruncinată de reformele lui Gorbaciov, printr-o lovitură de stat.

A fost fondată Google Inc.

7 septembrie 1998. Google Inc. a fost fondată în 1988 de către doi doctoranzi de la Universitatea Stanford, Larry Page şi Sergey Brin. Cei doi au fost gata să-şi vândă motorul de căutare pentru 1 milion de dolari în 1997. Ei l-au oferit Yahoo, care însă a respins oferta. În 2002, Yahoo s-a răzgândit şi a oferit fondatorilor Google 3 miliarde de dolari, dar de data aceasta Google le-a respins oferta.

FOTO: PROFIMEDIA IMAGES

CAMERA DE COMERȚ ȘI INDUSTRIE A ROMÂNIEI

DEDICARE / AFACERI / PROFESIONALISM

ÎMPREUNĂ
PENTRU AFACEREA TA

Camera de Comerț și Industrie a României
Bd. Octavian Goga nr. 2, Sector 3, București, 030982, România
Tel: 021 319 01 01 / Fax: 021 319 00 92
e-mail: ccir@ccir.ro
www.ccir.ro

SUPERBET

SUPERAVANTAJ

Echipa pe care ai pariat are două goluri avantaj? Câștigi instantaneu!

18+
L1160659W000328
RO3229L001332
484/25.03.2021

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2025